

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
March 2021

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਵੀ ਮਤਭੇਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।"
- ਪੁਰਸ਼:- ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਕੋਲੋਂ ਕਹਿਣੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - 1. ਮੈਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। 2. ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀ ਤੱਕ ਹੈ? 3. ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ! 4. ਸਦਾ ਸੀਰਖੰਡ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕਮਤ ਹੈ? 5. ਮੈਂ ਸਦਾ ਸ੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?
- ਗੀਤ:- ਭੋਲੇਨਾਥ ਸੇ ਨਰਿਲਾ।

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਅੱਗੇ ਸੀ ਆਸ਼ੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਆਸ਼ੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭੋਲੇਨਾਥ ਕੀਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ.ਵਿ. ਸੰ.ਕਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਉਹ ਸੰ.ਕਰ ਦੇਵਤਾ ਹੈ, ਸ.ਵਿ. ਬਾਪ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਮਤਲਬ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫੈਮਿਲੀ। ਉਹ ਹੈ ਆਸ਼ੁਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੀਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਦੁਆਰਾ ਈਸ਼ਵਰ ਕੋਲੋਂ ਸੱਖਿ ਰਹੋ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਕੀਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿਆਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਜਨ੍ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪੂਰੀ ਪਦਵੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਥੇ ਤੇ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਧਰਮ ਇੱਕ ਰਾਜ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਤਭੇਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਤਭੇਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਫ.ਰਿ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਫ.ਰਿ ਉਹ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਥੇ ਸ.ਭੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਆਸ਼ੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਅਤੇ ਆਸ਼ੁਰੀ ਫੈਮਿਲੀ - ਟਾਈਪ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਟਾਈਪ। ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਵਸਿ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤੇ ਡੀ.ਟੀ ਗੈਰਮੰਟਿ ਹੈ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਓਰਿਟੀ, ਪੀਸ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਿਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੁਲ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਹੀ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭਦੀ ਅਵਸਥਾ ਇੱਕਰਸ, ਇੱਕਜੀਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾ ਕੇ ਪਦਵੀ ਕ੍ਰੁਸ਼ਿਟ ਹੋ ਪੈਣਗੇ। ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪਦਵੀ ਕਵਿ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਈ ਵਾਰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵੀਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੀਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ.ਆਦਾ ਉਹ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੀਰਖੰਡ ਹੋਣ ਦੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਾਇਆ ਲੂਣਪਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੀਸ ਕਾਰਨ ਸਰਵੀਸ ਬਦਲੇ ਡੀਸਸਰਵੀਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਫੈਮਿਲੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਕਈ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਦੂਜੇ- ਦੂਜੇ ਪੀਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੋ ਤਾਂ ਇਕੱਠੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣੇ ਪਰਚਿ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਕਹਿੜਾ ਵਕ.ਤ ਹੈ, ਬਲਿਕੁਲ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਾਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸ.ਵਿਲਾ ਬਣਾਉਣ, ਰਾਵਣ ਨੇ ਵੈਸ਼.ਲਾਮਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਖੁੰਦ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਤਿ ਵੀਸ਼ਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸਤੀਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਸੀ। ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਹੀ ਵੀਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੀਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਜੀਏ ਤਾਂ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਸਨ ਫਰਿ ਪੂਜਾਰੀ ਵੀਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਨਰਿਵੀਕਾਰੀ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਪਵੰਤਰ ਬਣੋ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਫਰਿ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸਤਰੀਏ ਫੈਮਿਲੀ - ਟਾਈਪ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਫੈਮਿਲੀ ਟਾਈਪ ਫਰਿ ਦੈਵੀ ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮ ਰਹੋਗੇ। ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਫਰਿ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਜੀਏ ਸੀ - ਬਰੋਬਰ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਹਨ ਬਾਪ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਤਿ ਹਮ ਬਾਲਕਿ ਤੇਰੇ... ਤਾਂ ਫੈਮਿਲੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਫੈਮਿਲੀ ਬੋਸ਼ਕ ਹੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਐਕੁਰੇਟ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ। ਫਰਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਲਈ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਰਸਾ ਫਰਿ ਦੈਵੀ ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਦੈਵੀ ਫੈਮਿਲੀ ਸਤੀਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਫਰਿ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੈਵੀ ਫੈਮਿਲੀ ਦੇ ਹਾਂ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਆਸ਼ੁਰੀ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 63 ਜਨਮ ਸੀਡੀ ਡੀਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀਸ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸਲ ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ। ਸਤੀਯੁਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੀ

ਕਲਾਯੁਗ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਚਿਕਾਰ ਹੈ ਹੀ ਸੰਗਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਤੋਂ ਫਰਿ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਵੱਚਿ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜ ਕਵਿ ਲੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਲਿ ਆਸ਼ੁਰੀ ਰਾਜ ਸੀ ਫਰਿ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਕੱਦ ਅਤੇ ਕਵਿ ਹੋਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾ ਸ਼ਤ੍ਰੁਧਿਯ ਧਰਮ ਵੱਚਿ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਫੈਮਿਲੀ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਧਿਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਸੋਝਾਰ ਕਰਨ। ਹੁਣ ਸ੍ਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਲੂਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਰੂਰ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਹੈਵਨਿਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਹੈਵਨਿ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਹੈਵਨਿ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੋਲ ਅਤੇ ਹੈਵਨਿ ਦੇ ਵੱਚਿ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ.ਵਿਰਾਤਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਰਾਤ ਵੱਚਿ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਲਿ ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਸਰਵਸਿ ਤੇ ਤਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ - ਜਵਿ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਉਨਾ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਲਾਉਡਰ ਵਰਕਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਕੰਮ ਸੱਖਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣਾ, ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣਾ, ਬਰਤਨ ਮਾਂਜਣਾ...ਇਹ ਵੀ ਸਰਵਸਿ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੈ ਫਸਟ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਚਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਰਜਾ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਮੰਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਸੁੱਖ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਬਿਰੇਟਰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ. ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲਾਇਕ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਬੋੜੀ ਕੀ ਸਭ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਜੇ ਬੋੜਾ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਜਨਮ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਕੋਈ 80, ਕੋਈ 82, ਕੋਣ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦੇ, ਕੋਣ ਪੱਛੇ ਆਉਂਦੇ...ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਰਜਾ ਪੱਛੇ ਆਏਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਪੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਲਿਕੁਲ ਲਾਸਟ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅੰਤ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ। ਫਰਿ ਵਾਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਤਰਨਾ ਸੁ.ਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਕਵਿ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸੀੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੋਲਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚਿ। ਜੋ ਪਾਵਨ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਪਤਤਿ ਬਣੇ ਹਨ ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਐਸਪੀਸੀਅਸ ਯੁਗ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਲਹਿਾਰੀ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤ੍ਰਿਯੁਗ ਵੱਚਿ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਸੀ, ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਫੈਮਿਲੀ - ਟਾਈਪ ਦੇ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਫਾਦਰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਬਾਪ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਕ੍ਰਰਇਟਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਦਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰਰਇਸ਼ਨ ਕਵਿ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੈਵਨਿਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਵਿ ਹੈਵਨਿ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਾ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਵਲਿਅਿਤ ਵਾਲੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਚਿ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਾ ਕੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ! ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਾ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਾ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਬੰਧ ਤੋਂ ਛੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਗੇ - ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਰਧਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਅਰਥ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਥੱਲੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵਧੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਕਰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਆਵੀਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਤੋਪ੍ਰਰਧਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜੇ ਵੱਚਿ ਜੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ ਸੁ.ਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਲਿ ਸੁੱਖ ਫਰਿ ਦੁੱਖ। ਹੁਣ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਕਲਾਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਫਰਿ ਸਤ੍ਰਿਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਵਸਿਨ੍ਹਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਬ੍ਰਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਜੇ ਜਵਿ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸਿਨ੍ਹਪੁਰੀ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਪ੍ਰਰਾਲਬੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਭਵੰਖਿ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੀਨਾ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਾਉਣਗੇ... ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਘੜੀ ਵੀ ਲੀਵਰ ਅਤੇ ਸਲੰਡਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਲੀਵਰ ਬਹੁਤ ਐਕੁਰੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚਿ ਕਈ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਅਨ ਐਕੁਰੇਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਕਰਕੇ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਐਕੁਰੇਟ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਤਦਬੀਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਵੱਚਿ ਕਮੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਦਵੀ ਘੱਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਸ਼ੁਰੀ ਗੁਣ ਨਾ ਛੱਡਣ ਕਾਰਨ, ਯੋਗ ਵੱਚਿ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਜਵਿ ਪੰਡਤਿ। ਯੋਗ ਘੱਟ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਵੱਲ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਜਵਿ ਮੁਰਦਿਆਂ ਮਸਿਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਫੀਚਰਸ ਤਾਂ ਹਮੇਸ.ਾ ਹਰਸ.ਤਿ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਵਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀਨਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਦਵੀ ਕ੍ਰਰਸ਼ਿਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਟਰਾਣੀ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕੀਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬ੍ਰਰਹਮਾ ਵਸਿਨ੍ਹ ਸੰ.ਕਰ ਤੀਨੋਂ ਹਨ ਸ.ਵਿ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਸੰ.ਕਰ ਦਵਾਰਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਬਾਕੀ ਬੋੜੇ ਬੱਚਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਰਲ੍ਯ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਿ ਕੀ ਪ੍ਰਰਲ੍ਯ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਰੀ - ਅਭੀਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਪੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਛੱਡਿਆ ਵੀ ਹੈ ਫਰਿ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਵਭਿਚਾਰੀ ਯਾਦ ਕਹਿਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਨਾ ਸਕਣ ਕਢਿਕ ਦੁਰਗਤੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮੱਠੇ- ਮੱਠੇ ਸੀਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਐਕੁਰੇਟ ਅਤੇ ਆਲਰਾਊਡਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਵੇਂ ਦੇਹੀ - ਮਭਮਿਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਲੂਨ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਥ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਵਾਰਾ ਮਹਿਨਤ ਦੀ ਅਵੀਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੀਇਦ੍ਰੀ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਾ ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਥੱਕੇਗਾ ਵੀ, ਰੋਵੇਗਾ ਵੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਰਾ ਵੀ ਮਹਿਨਤ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਜੋ ਅਜਹੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਥ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਨਤ ਅਵੀਦਿਆ ਮਾਤਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਇੱਕ ਨੈਚੁਰਲ ਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੀਇਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਜਾਂ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਖੁਦ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਰੂਹੇ ਗੁਲਾਬ ਬਣ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਵ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਮਤ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹ ਕੇ ਸਭ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਅਖੰਡ ਜੋਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਬੋਲਿਆ ਬਸ ਕਰੋ ਮੈਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਵੇਖਕੇ ਬੱਚਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
- ਗੀਤ:-** ਤੇਰੇ ਦਵਾਰ ਖੜ੍ਹਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭਗਤ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੇ ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇਵੇ। ਭਗਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਮ ਦਰ ਜਨਮ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਪਾਵਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਨਰਕਵਾਸੀ, ਪੁਜਾਰੀ, ਭਗਤ, ਕੰਗਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਣ ਉਦੋਂ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤ। ਚਰਚ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਭਗਤ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਓ। ਹੇ ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇਵੇ। ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੀਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਲਈ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਤੁਹਾਡੇ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਕੀ ਹੈ? ਨਾ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਮੈਂ "ਰਚਤਾ" ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦਾ ਜਨਮ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਭਗਵਾਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਝੋਲੀ ਕਦੋਂ ਭਰਦੇ ਹਨ? ਭਗਤ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇਵੇ। ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਾਂ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਚੰਗੇ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਆਤਮਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝਾਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਜੇ ਘਰ ਤੋਂ ਰੁਸਦੇ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਗੀਤਾ ਹੈ ਇੱਕ। ਵਿਆਸ ਨੇ ਜੋ ਸਲੋਕ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਤ - ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਕਿਹੜੀ ਗਤਿ ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਹੈ? ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਤਿ ਮਤ ਨਿਆਰੀ ਹੈ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਮਤ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਅਖੰਡ ਜੋਤੀ ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਤੇਜੇਮਈ ਹੈ। ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਵੇਖਕੇ ਕਿਹਾ ਬਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਰੇ ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਵੇਖ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ

ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਰੂਪ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਮਤਲਬ ਪਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਾਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਫਿਰ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਗਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਸੁੱਖ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰੇ, ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਨਾ ਕੋਈ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੇਤੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਖ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੁਖ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਰਗ ਸੀ ਫਿਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਹੈ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ। ਸਵਰਗ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੈਵਿਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੁਖ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਵੀ ਜਰਾਸੰਧ ਆਦਿ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਭਗਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੀਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੀਦਾਰ ਹੋਣਾ ਗੋਇਆ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਿਆ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਬਸ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਖ਼ਲਾਸ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸੀਤੀ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ। ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸੀਤੀ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੀਤੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਕਲਪ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਰਥ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਉਹ ਰੂਪ ਸਿਵਾਏ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਨਾਲ ਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਨ ਫਿਰ ਕਦੇ ਉਹ ਰੂਪ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ 84 ਮਾਂ ਬਾਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਸੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵੋਤਮ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸੀ 21 ਜਨਮ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸਨੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ? ਮੈਂ ਹੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਜਰੂਰ ਉਤਰਨਾ ਪਵੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਮ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ 12 ਜਨਮ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੇ ਦੇਵਤੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਕੰਗਾਲ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਾਲਵੈਟ, ਏਵਰਹੇਲਦੀ, ਏਵਰਵੇਲਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਰੋਗ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੁਖਧਾਮ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ। ਅਲਾਹ ਨੇ ਬਗੀਚਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ ਉਹ ਹੁਣ ਕੰਡੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੰਗਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਵੇ। ਇਸਨੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਮੈਂ ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਛੋਟਾ - ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅੰਗੂਠੇ ਮਿਸਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤ ਚਿੱਤ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਣਗੇ ਕਿਸਨੂੰ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਵ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਫਿਰ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਰਾਵਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕੌਣ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਇਹ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਅਤਿ ਸੁਖਸ਼ਮ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਟਰ, ਮੁੱਖ ਐਕਟਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਭਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਆਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਨਿਕਲਿਆ? ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬੈਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰਿਆਂ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਇਆ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਪਾਲਣਾ, ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੈਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂਕਿ ਉਹ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਕਦੇ ਸੀ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਚਿੰਤਰ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਹਰ ਪਲ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਦਿਵਯ, ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਰਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਕੁਲ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਲਕੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੇ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਦਿਵਯ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਮਰਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ। ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਸ਼ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਭਗਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਪੁਕਾਰਣਾ, ਮੰਗਣਾ ਬੰਦ, ਕਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹਤਾਜ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼ਾਂਤੀਦੂਤ ਬਣ ਆਪਣੀ ਤਪੱਸਿਆ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਫੈਲਾਓ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਸੱਤ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੱਤ ਕਥਾ ਸੁਣਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਕਿਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ - ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਮਤਲਬ ਦੱਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਪਾਰਸ ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਆਜ ਅੰਧੇਰੇ ਮੇਂ ਹਮ ਇਨਸਾਨ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਸਭ ਹਨੁਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੋਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਸਵਰਗ, ਬੈਰੁੰਨ, ਬਹਿਸ਼ਤ, ਹੈਵਿਨ ਇਹ ਸਭ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਮ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਕੰਗਾਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਸੋਜਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ, ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰੀ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਜੀਵਨ ਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਆਮ ਦੁਨੀਆਂ, ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ ਸ਼ੇਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਵਣ ਸਿਰਫ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਕੇ ਸੀਤਾ ਚੁਰਾ ਲਈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਮੁੱਖ ਸਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਤਲਬ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸੁਣਾਈ ਹੋਈ ਗੀਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਹੈ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਗੁਰੂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਕਹਿਣਗੇ ਭਗਤੀ ਕਰੋ, ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੇਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਵਰਸਾ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ, ਨਰਕਵਾਸੀ ਮਹਾਨ ਦੁੱਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਹਰਤਾ। ਕਿਸਦਾ? ਸਰਵ ਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਦੁਨੀਆਂ ਆਮ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਹੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਜਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਅਬਲਾਵਾਂ, ਗਨਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਪਤਿਤ ਖੰਡ ਮਾਨਾ ਝੂਠ ਖੰਡ, ਪਾਵਨ ਖੰਡ ਮਾਨਾ ਸੱਚ ਖੰਡ। ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਸੱਚ ਖੰਡ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੂਰਜ ਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸੀ ਖੰਡ, ਜੋ ਕਦੀ ਵਿਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤੇ ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਤਿਯੁਗ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੁਤਾ - ਬਿੱਲੀ ਆਦਿ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਵੱਖ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਵਰਾਇਟੀ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਰਾਇਟੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਪਲੇਨ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਧਾਮ। ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਸੁੱਖ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਾਸੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਸਤੇ ਤੋਂ ਰਜੇ, ਤਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਜਿੰਨੇ ਧਨਵਾਨ ਏਵਰ ਹੈਪੀ, ਏਵਰਹੈਲਥੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੁਕਾਰ ਸੀ। ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪੱਥਰਾਂ ਮਿਸਲ ਸਨ,

ਕਿੰਨੇ ਤਾਂ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਹਿਤੀ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤੁਸੀਂ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਕਦੇ ਆਏ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਹੀ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ, ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਸੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੱਥਰਨਾਥ ਹਨ। ਨਾਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਇੱਥੇ ਦੈਵੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ। ਬਾਪ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਹਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਯੁੱਗ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਆਦਿ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ) ਰਾਜ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਲੈ ਗਏ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਝੁੱਠ ਖੰਡ। ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਸੱਚ ਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਬਾਇਬਿਗ੍ਰਾਫੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਿਅਤਾ। ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫ਼ਾਦਰ। ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਇਆ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਰਾਵਣ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੁਖ ਦੁਖ ਈਸ਼ਵਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਧਾਕਲਪ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ ਮਤਲਬ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸੱਤ ਕਥਾ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਨਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਇਹ ਸਪ੍ਰੀਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਇਸਨੂੰ ਕਰਮਖੇਤ੍ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ। ਇਹ ਜੋ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੈ, ਤੰਤਵਮ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਾਏ ਰਾਵਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਉਣਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੀ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰੇਜ਼, ਪਰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋ ਆਤਮਾਓਂ ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ, ਹੋ ਆਤਮਾਓਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਾਜਾਈ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਤਾਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਰਨਾ ਤੇ ਸਭਨੂੰ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਗੈਰ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚਿਓ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਏ ਹੋ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ 84ਵਾਂ ਜਨਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਣ ਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਮੰਤਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਮੈਂ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਹੁਣ ਸਮ੍ਹਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਤ ਹੈ, ਚੇਤੰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰੁ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਤ ਚੇਤੰਨ ਹਨ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਬੀਜ ਤੋਂ ਝਾੜ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਵਧਣ ਨੂੰ ਤੇ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਊਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਗੁੰਮ

ਹੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਐਂਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਦਰਸ਼ ਹਨ, ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ। ਜੇ ਉਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਨ... ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਕੈਣ ਬਣਾਵੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ, ਇਸਲਾਮੀ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤਮੋਪਧਾਨ ਹਨ। ਸਭਨੂੰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਨਰਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਰਕ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ। ਜਦੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਨਰਕ ਦੇ ਆਸੂਰੀ ਵੈਭਵ ਕਿਉਂ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਿੱਤਰ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਮੱਛਲੀ, ਅੰਡੇ ਆਦਿ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਖਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀ ਹੈ! ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜਪਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਇਹ ਸੂਰਜ ਚੰਦਰਮਾ ਆਦਿ ਰੇਸ਼ਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਅਸੁਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿਤਾਰੇ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ-ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ (ਵਿਕਰਮ) ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਕੰਪੈਨੀਅਨ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਭਵ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਿਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ (ਸੰਗ) ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਠਹਿਰਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਪੈਨੀਅਨ ਬਣਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਰੀਤ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਇਹ ਹੀ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਬੱਚੇ :- ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਘਨ ਪਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਐਕੁਰੇਟ ਕੌਣ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅੰਦਰ ਇੱਕ, ਬਾਹਰ ਦੂਜਾ - ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। 2 - ਜੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 3 - ਹਰ ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਹੀ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਬਚਪਨ ਦੇ ਦਿਨ ਭੁਲਾ ਨਾ ਦੇਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੇ ਦੋ ਅੱਖਰ ਸੁਣੇ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵੀ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਂਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਭ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣੇ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਤਿਯੁਗ ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਅਤੇ ਤੇਤਾ ਦੇਨੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗਾ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਜੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸੁੱਖ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਲਿਖੇ - ਕਾਰਡਸ ਜੋ ਛਿਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਲੀਅਰ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਕਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗੀ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਆਕੇ ਸੁਣੇ ਅਥਵਾ ਸਮਝੋ। ਗਵਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੇ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਇਵੇਂ ਕਲੀਅਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਲਿਖੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੇ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਕਲੀਅਰ ਕਰਕੇ ਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਬੀ. ਕੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਚਾਹੁਣਾ ਸੀ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਫੁਲ ਨਿਮੰਤਰਣ ਪੈ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਤੋਂ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਭੀਖ ਜਾਂ ਡੋਨੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਡੋਨੇਸ਼ਨ ਤੇ ਹੀ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਸ੍ਵਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਖਰਚਾ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਲਿਖੇ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਪਵੇ ਕਿ ਬੀ. ਕੇ. ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸੁਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਅਵਾਜ਼ ਝੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ, ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੱਸੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਮਹਾਭਾਰੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਥਰਡ ਵਾਰ ਪਿਛਾੜੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੇ ਆਟੋਮਿਕ ਬੋਮਬਜ਼ ਬਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਬੋਮਬਜ਼ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਾ ਬਣਾਈਏ। ਤੁਸੀਂ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ

ਨਾ ਬਣਾਈਏ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਤ ਦਈਏ, ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਸੇ ਬੁੱਧੀ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੂਸਰੀ ਰੱਖਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਅਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਸਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਐਕੂਰੇਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅੰਤਕਾਲ ਜੋ ਇਸਤਰੀ ਸਿਮਰੇ... ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਓਗੇ, ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਝ - ਇੰਝ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਭੇਗਦੇ ਸੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੀਕਦੇ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋ ਗੁਣੀ ਸਜਾਵਾਂ ਕਟਵਾ ਦਿਤੀਆਂ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਜੋ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਵੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਘਨ ਪਾਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਦਰਬਾਰ ਹੈ। ਰਾਈਟਰੈਂਡ ਵਿੱਚ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕਣ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਭ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਹਰ ਇੱਕ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਭਗੰਤੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਦਵੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰੈਜੀਡੈਂਟ ਹੈ, ਕੋਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਗ਼ਰੀਬ ਹੈ ਉਂਝ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਦ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜੋ ਰਾਯਲ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਹਾਰ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੱਲਦੇ - ਚੱਲਦੇ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਅੱਖਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਅਵਗੁਣ ਵਾਲੇ। ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ ਖਾਣ - ਪੀਣ ਆਦਿ ਵੀ ਸਤੋਗੁਣੀ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਦੇਖੋ - ਕਿੰਨੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਵੈਸ਼ਨਵ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਜਗਨਨਾਥਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਚਾਵਲ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਗੰਦੇ ਚਿੱਤਰ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਾਈ ਸੀ ਤਾਂ 36 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦਾ ਵੱਖਰਾ - ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਦੇ - ਗੰਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਡ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਭੋਗ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਾਵਲ ਦਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਘਿਓ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਫਰਕ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ ਫਿਰ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਹਾਲ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਅੰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਲੈਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਪਲਾਨ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਬਰਸਾਤ ਕਿੱਥੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਤਵ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਸਾਤ ਵੀ ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਟਾਇਮ ਤੇ ਪੈਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਫ਼ਾਨ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ, ਸੂਰਜ ਵੀ ਤਪਤ ਅਜਿਹੀ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਪੁੱਛੇ ਨਾ। ਇਹ ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਯਾਦਪਿਆਰ.. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ... ਖਿਦਮਤ ਤੇ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਮ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਹਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋ ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਖ਼ੂਨੇ ਨਾਹੇਕ ਖੇਡ। ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਫਰਮਾਨਬਦਾਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਇਵੇਂ ਇਵੇਂ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹਿਣ, ਘਰ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਸਤਿਯੁਗ

ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਣਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਇਸ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਬਸ ਕਲ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਇਹ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਾਂਗੇ ਨਾ। ਫਿਰ ਸਵੰਬਰ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੱਤਵਮ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤੇ ਬਣੋਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ। ਪੂਜਾ ਯੋਗ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਭਾਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਸੀ ਹੁਣ ਫਿਰ ਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਕੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਣਾਂਗੇ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਾਰਾ ਮਦਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਉੱਨੀ ਕਮਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕੋਈ ਸਰਜਨ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆ ਵੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਤੇ ਕਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਰਿਸਟਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਜ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਕੋਟ ਵੀ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੰਝ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਬੱਚੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚੱਲੋ। ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵਰਸਾ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਗਫਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਧਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਟੇਪ ਕਰ ਆਪਣੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਓਨਰ ਭਵ: ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਪਰ ਪਰਿਪਕਵ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰ ਦੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਟੇਪ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ, ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮੇਟ ਲਵੋ। ਭੁੱਖ, ਪਿਆਸ, ਸਰਦੀ - ਗਰਮੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਟੇਪ ਲਗਾ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਚੈਨ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣਾ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹਨ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਸਦਾ ਉੱਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਰ?

ਉੱਤਰ:- ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮਨਸਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਦੁਖ ਨਾ ਹੋਵੇ, 2- ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਧ ਨਾ ਆਵੇ, 3 - ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਨਾ ਬਣਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਚਲਨ ਰਾਇਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਕਿਵੇਂ? ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਹੀ ਗੀਤਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੋਇਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵੀ ਉਸ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਸ ਦੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਹੋਈ ਹੈ? ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਵਣ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਵਣ ਮਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਚਮਾਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਕਰ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ, ਬਾਂਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਣਵਾਏ ਹਨ। ਉਵੇਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਬਨਾਉਣ ਦਾ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਤਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਹੈ, ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਹੈ। ਦੇਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵਰਾਜ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਇਤਨੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਮਾ ਬਾਬਾ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਹ ਤਿੱਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹਨ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ ਉਵੇਂ ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੁਰਲੀ ਚਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਸੁਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਾ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਨਾ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਆਪਣਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੇ ਤਾਂ ਪਤਿਤ- ਪਨਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਮੰਮਾ ਉੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਮੰਮਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਨੇ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸਿਖਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਚੰਗਾ ਕੋਈ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਤਰਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਕੇ ਫਿਰ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਈਏ। ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਤਰਾ। ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਾਨਾ ਇੱਥੋਂ ਮਰਨਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਜਿੰਨਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਰਹੇਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੂੰਝਦੇ ਹਨ। ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਸ਼ਿਕ ਮਸ਼ੂਕ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਚਰਖਾ ਚਲਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਸ਼ੂਕ ਆਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਆਸ਼ਿਕ ਮਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ, ਮਸ਼ੂਕ ਫਿਰ ਆਸ਼ਿਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭਦਾ ਮਾਸ਼ੂਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਅਰੇ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਮਾਸ਼ੂਕ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸ਼ਿਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ? ਹੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਮਾਸੂਕ। ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਬੋਝਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣੇਗੇ, ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣੇ ਹੋ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਾਸਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਹੋ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਸਤੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਧੁੰਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਖੁਦ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਪੁਰਾਸਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੁਫਾਨ ਅਜਿਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਚਾਰਟ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਵੇਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਾਰਟ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਜੇਕਰ ਤਿੱਖੀ ਦੌੜ ਲਗਾਉਣ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਨਹੀਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਚਾਰਟ ਲਿਖਣ ਤੱਕ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਕਿ ਇੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਇਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਲਿਖਣ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੇ ਇਹ ਰਾਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ? ਸਿਰਫ ਚਾਰਟ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਰੂਪ ਅਤੇ ਬਸੰਤ ਦੇਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇ। ਰੂਪ ਵੀ ਬਸੰਤ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇ। ਬੋਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਬੜੀ ਰਾਇਲਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸਦਾ ਰਤਨ ਨਿਕਲਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੀਅਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੇਵੀ -, ਦੇਵਤੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਲ ਦੇ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਨਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕੁਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਹੀ ਥਿਰਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਜਮਾਂ ਕਰਵਾਈ ਉਸਨੂੰ ਖਾਧਾ ਫਿਰ ਨਾ (ਖਤਮ) ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਕੱਟ ਚੜ੍ਹਦੇ - ਚੜ੍ਹਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋਡੀ ਮਿਸਲ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਹੀ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਵੈਟ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਐਕਟਰਸ ਹੀ ਦਸ ਸਕਣਗੇ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਐਕਟਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੀ ਕਿਥੋਂ? ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਰਾਜਭਾਗ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਮੈਂ ਰਚਤਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ। ਈਸ਼ਵਰ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਾਲਵੈਟ ਸਨ, ਹੁਣ ਇੰਸਲਵੈਟ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਦਾ ਝਾੜ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਧਰਮ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕਮਾਈ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਧੰਧਾ ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਸਦਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਲਵਲੀ ਚਿਲਡਰਨ। ਕ੍ਰੈਪ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ

ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਭਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੁਖ ਕਰਤਾ, ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸੁਖ ਦਾ ਕਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੁਖ ਦੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਜਾ 100 ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਜਾ ਤੋਂ ਬੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਖਾਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਵੇਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤੁ ਤੁਸੀਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਇਹ ਬਣੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਜਦੋਂ ਵੇਖਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨਾ ਸੁਣਾਓ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਐਕੁਰੇਟ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਜੇਰ ਨਾਲ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਵ੍ਰਿਧੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਬੂ ਤੱਕ ਲਾਈਨ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਓਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਲੀਲਾ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ, ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਵੀ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵੀ ਹਿਲਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ। ਅਜਿਹੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਤਨਾ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਗੱਲ ਹੈ ਕੀ? ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡ ਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੋਲਣ ਚਾਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦਾ ਰਤਨ ਕੱਢਣੇ ਹਨ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਮੁਖੜਾ ਸਦਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਭਵ: ਜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨਾਵ ਦੇਕੇ ਮੈਂ ਪਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਮਨ ਮਤ ਮਿਕਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਸਦਾ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਦ ਬੁੱਧੀਵਾਲੇ ਤੁਫਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫਾ ਸਮਝ, ਸੁਭਾਅ - ਸੰਸਕਾਰ ਦੀ ਟੱਕਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਮਝ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋ ਹਰ ਪਾਰ੍ਵ ਵੇਖਦੇ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਚੱਲਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੁਖਦਾਈ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੀ"
- ਪੁਰਸ਼.ਨ:- ਕਹਿੜੀ ਸਮੁਰਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕਸਿ ਗੱਲ ਵੱਚ ਮੁੰਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ?
- ਉਤਰ:- ਡਰਾਮੇ ਦੀ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ, ਹੁਣ ਕੁੱਝ ਬਣਨੀ ਨਹੀਂ। .. ਇਹ ਅਨਾਦੀ ਡਰਾਮਾ ਚੱਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵੱਚ ਕਸਿ ਗੱਲ ਵੱਚ ਮੁੰਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਾਡਾ ਅੰਤਮਿ 84ਵਾਂ ਜਨਮ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੁੰਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁੰਝੇ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਓਮ ਸ.ਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ.ਤੀ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ.ਤਿ ਸਵਰੂਪ, ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਲੈਸਨ ਪੱਕਾ ਕਰਦੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਕੌਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ। ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਲ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੰਦਰ ਵੱਚ ਵੀ ਬੈਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੂਰਾ ਅਗਿਆਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸ.ਵਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਨਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੁੰਝ ਗਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ.ਵਿ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਹੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਆਕੇ ਪਤੰਤਿ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੜੇ ਭਾਗਿਆਸ.ਲੀ ਰੱਬ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਆਦੀ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਫਰਿ ਪੁਨਰਜਨਮ ਜਰੂਰ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕੀਨਾ ਸੋਧਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, (ਇਸ 2021 ਵੱਚ ਲਖਿਗੇ 85 ਵੀ ਸ.ਵਿਜਯੰਤੀ) ਬਾਬਾ ਦੀ ਪਦਰਾਮਨੀ ਹੋਏ ਹਾਲੇ 85 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਫਰਿ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵੀਸ਼ਨੂੰ ਸੰਕਰ ਦੀ ਵੀ ਪਦਰਾਮਨੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੁਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕੋਈ ਵਖਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵਖਾਉਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਫਰਿ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵੰਸੀਆ ਦਾ ਵੀ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਫਰਿ ਵਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋ ਵੀਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਸਿਨੇ ਸਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਵਰਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਰਿ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਆਕੇ ਪਤੰਤਿ ਬਣੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਜੋ ਕੁੱਝ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਫਰਿ ਵੀ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਗੇ। ਫਰਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਪਰਵਰਸਿ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਤ੍ਰਿਗ ਵੱਚ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪਏ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੁਰਜਾ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਤ੍ਰਿਗ ਵੱਚ ਤੁਹਾਡੇ 8 ਜਨਮ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ 12 ਜਨਮ ... ਇਝ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸੂਰਜਵੰਸੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੱਚ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਇਆ ਫਰਿ ਚੰਦਰਵੰਸੀ ਵੱਚ ਫਰਿ ਬੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਆਏ। ਫਰਿ ਅਸੀਂ 63 ਜਨਮ ਲਏ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੂੰ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਕਰੀਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 12 - 14 ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹਸਿਬ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨਾ ਨੇ 2 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵੱਚ 60 ਪੁਨਰਜਨਮ ਲਏ ਹੋਣਗੇ, ਵਰ੍ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਇਹ ਵਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ, ਫਰਿ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁੱਝ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ। ਜਹਿੜਾ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਫਰਿ ਤੋਂ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ ਵੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੋਂ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਸ.ਤੀਧਾਮ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ? ਬੀਦੀ। ਉਥੇ ਜਵਿੰ ਬੀਦੀਆਂ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਝਾੜ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੱਲੇ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਲੀਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਣੇ ਫਰਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਸਾਥ - ਸਾਥ ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਹੈ, ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵੰਤਰ ਬਣੇ। ਬੱਚੇ ਵਾਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਵੀ ਪਤੰਤਿ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। 63 ਜਨਮ ਤਾਂ ਪਤੰਤਿ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇਹ 84 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਹਜਿ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਜਵਿੰ ਲੋਕਕਿ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਹ ਆਕੇ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਰਾਤ੍ਰੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਅੰਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅੰਧਾ ਕਲਪ ਦੀ ਰਾਤ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਤ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗਮ। ਭਾਰਤ ਸਤ੍ਰਿਗ ਸੀ ਤਾਂ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਤ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਹੁਣ ਰਾਤ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਦਰ - ਦਰ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਦੀ ਪੂਜਾ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟਵਿਟੇ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ.ਵਿਹਮ ਕਹਾਂ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਮਾਤਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਫਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਲੋਟੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ। ਉਹ ਵੀ ਠੱਗੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਫਰਿ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਕਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂ ਉਦਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ। ਸੱਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੀਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਲਿਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ ਫਰਿ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀਨੋ ਢੇਰ ਬੀ. ਕੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚੇ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਿ ਤੇ ਜੋ ਪਾਪਾ ਦਾ ਬੋਝਾ ਹੈ ਉਹ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ, ਸੱਚਾ ਜੇਵਰ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ। ਆਤਮਾ ਫਰਿ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਤਮੋਗੁਣੀ ਮਲਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਖਿ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਸੜ੍ਹ ਜਾਏਗੀ। ਜਨ੍ਹਿੰਦਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹੀ ਖਾਦ ਨਕਿਲਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਮੁਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਤੀ ਹੈ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਗਿਆਸ.ਲੀ ਰੱਬ। ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਰਿ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ, ਧਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀ। ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਧਰਮ ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ ਫਰਿ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਾਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਾਜਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਜਨੀਆਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਛੀ - ਛੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਕਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ। ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦਾ ਸ.ਵਿ ਹੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰ.ਕਰ ਦਾ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਮਾਤ - ਪਤਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਲਕ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਦਾ ਹੁਣ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ ਤੇ ਕੋੜੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸਰਿ ਤੋਂ ਸੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪਿਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। 84 ਲੱਖ ਤੇ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬਲਿਕੁਲ ਝੂਠ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਝੂਠ ਖੰਡ ਹੈ, ਸੱਚ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚਾਹੇ ਉਹ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਜਰੂਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਜਾਦੂ ਹੈ ਨਾ! ਤੁਸੀਂ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਭਟਕਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਰੋਬਰ ਇੱਥੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਇਆ ਸੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਸਖਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕੀ ਕ੍ਰਾਇਸਟ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ, ਮੂੰਝੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਨ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਕਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਦਾ ਨੋ ਐਡ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪਿਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ, ਛੋਟਾ ਯੁੱਗ। ਚੋਟੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਲਿਣਾ ਹੈ ਡਾਡੇ ਤੋਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੀ. ਕੇ ਨਾ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਤੱਕ ਵਰਸਾ ਕਵਿ ਮਲਿ। ਫਰਿ ਵੀ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਆਉਣਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ.ਤ੍ਰੀਯ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵਿਏ ਗੀਤਾ ਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਸ.ਸਤਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦਾ ਸ.ਸਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3 ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣੇਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨਿ- ਮੰਨਿ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਸ਼ਿਚਿਤ ਪਾਰ੍ਟ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਸਦਾ ਨਸ਼ਿਚਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ ਡਰਾਮਾ ਤੇ ਅਡੋਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਬੱਲ ਨਾਲ ਖਾਦ ਨਕਿਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕੋੜੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਉਣਾ ਹੈ। ਮੰਨਿ ਝਾੜ ਦੇ

ਸੈਪਲੀਂਗਿ ਵੱਚਿ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਅਸ਼ਚਰਯਜਨਕ ਦ੍ਰਸ਼ਿ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਰਾਈ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿ.ਟਾ ਭਵ
ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਵੱਚਿ ਅਨੇਕ ਨਵੇ - ਨਵੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਸ਼ਿ ਸਾਮਣੇ ਆਉਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਦ੍ਰਸ਼ਿ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟਾ ਬਣਵੇ
ਹਲਿਵੇ ਨਹੀਂ । ਸਾਕਸ਼ੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਉਪਰ ਬੈਠਕੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਮਜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਡਰ ਨਹੀਂ
ਲੱਗਦਾ । ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਦੇਖੀ ਹੋਏ ਸੀਨ ਫਰਿ ਤੋਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ । ਉਹ ਰਾਜਯੁਕਤ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਡਬਲ
ਲਾਇਟ ਬਣਾਉਣਗੇ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਾੜ ਸਮਾਨ ਪੇਪਰ ਵੀ ਰਾਈ ਸਮਾਨ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਰਸਿਥਿਤੀਆਂ ਵੱਚਿ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਖੇਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਦੇਖੋ ।

“ਪੂਜਯ ਦੇਵ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ - ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ”

ਅੱਜ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਮਾ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨਾ ਆਪਣੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਨਾਲ ਉਡਦੇ - ਉਡਦੇ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹਾਫਿਲਿ ਵੱਚਿ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹਾਫਿਲਿ ਵਚੱਤਰ ਅਲੌਕਿਕ ਮਹਾਫਿਲਿ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਨਣ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੁੱਛ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਆਸਾਰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਰਸਤਿ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ - ਅਸ.ਤੀ ਦੀ ਲਹਰਾਂ ਤੋਂ ਕਨਿਆਰਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨੇ ਇਸ ਮਹਾਫਿਲਿ ਵੱਚਿ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਪਵਿਤਰ ਸਨੇਹ, ਪਵਿਤਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਪਵਿਤਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ - ਵਰਤੀ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀਆਂ ਝੱਲਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਪਵਿਤਰ ਨਸਿ.ਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੂਚਕ ‘ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ’ ਚਮਕ ਰਹਿ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਸਿ.ਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ, ਇਹ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਜੋ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ - ਭਾਗਵਾਨ ਆਤਮਾ, ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇਹ ਤਾਜ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪ ਸਾਰੇ ਇਵੇਂ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ‘ਪਵਿਤਰ - ਭਵ’ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ। ਆਦਿ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਵਿਤਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਵਧਿਨ ਪੈਂਦੇ ਆਏ ਹਨ ਕਢਿਕ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦਾ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਵੱਲ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਜਵਿੱ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਗਹਨਿ ਗਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਅਤੀ ਗੂੜੀ ਹੈ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਈ ਵਧਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪਵਿਤਰਤਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ.ਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵੱਚਿ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਕਸਿ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ.ਤੀ ਦੀ ਲਹਰਿ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਬੀਜ ਅਪਵਿਤਰਤਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਮੁੱਖ ਵਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ। ਪਵਿਤਰ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਦੁੱਖ - ਅਸ.ਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਸਿ.ਨ ਨਹੀਂ। ਕਸਿ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਦਾ ਜਰਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਪਵਿਤਰ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਵਰਦਾਨੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚਿ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਵੱਚਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਸਿਕਤੀ ਦੇ ਵਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਵੱਚਿ ਇਵੇਂ ਬੋਲ, ਬੋਲ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਵਿਤਰਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਸੁਖਮਈ ਜੀਵਨ। ਚਾਹੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੱਬਿ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਦੁੱਖ - ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖਮਈ ਵਸਿਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਅੰਚਲੀ ਦੇਣਗੇ, ਮਾਸਟਰ ਸੁੱਖ - ਕਰਤਾ ਬਣ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੱਚਿ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ - ਕਰਤਾ।

ਜਦੋਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਕਸਿ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁੱਖ - ਦਰਦ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ? ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਦਵਾਈ ਵੱਚਿ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਚਿ, ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਦੁਆ ਵੱਚਿ ਕੀਨੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਦੋਂ ਅੱਜ ਵਸਿਕਤੀ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਕਾਰਨੇ - ਅਕਾਰਨੇ ਤੰਗ ਹੋਣਗੇ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੀ ਵੱਚਿ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿਤਰ ਦੇਵ - ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁਆ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ, ਅਸ.ਤੀ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਦੂਰ ਕਰੋ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ - ਵਰਤੀ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜਵਿੱ ਹੁਣ ਜਸਿਮਾਨੀ ਡਾਕਟਰਸ ਅਤੇ ਜਸਿਮਾਨੀ ਹਸਪਤਾਲ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਵਧਦੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫੀਰ ਵੀ ਡਾਕਟਰਸ ਨੂੰ ਫਰਸਤ ਨਹੀਂ, ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਚਿ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ। ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਕਢੂ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ, ਦਵਾਈ ਕਰਾਉਣ ਦਾ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਮੈਜੋਰਟੀ ਨਰਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਜਦੋਂ ਦਵਾ ਤੋਂ ਨਰਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੱਬਿ ਜਾਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਕਢੂ ਲੱਗੇਗੀ। ਜਵਿੱ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਜੜ ਚਤਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਓ ਗੋਡ ਓ ਦਿਆਲੂ, ਦਇਆ ਕਰੋ ਕਹਿਕਿ ਦਇਆ ਅਤੇ ਦੁਆ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ, ਪਵਿਤਰ, ਪੂਜਿਆ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ‘ਓ ਪਵਿਤਰ ਦੇਵੀਓ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਦੇਵ! ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ’ - ਇਹ ਮੰਗਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣਗੇ। ਅੱਜ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸੀਧੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਫਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਦਇਆ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਨੋ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ ਪੈ ਜਾਏ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਵਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸੀਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਕੱਬਿ ਜਾਣਗੇ?

ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸੀਧੀ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਵਧੀਆਂ ਤੋਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸੀਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਲਾਸ਼ਟ ਵੱਚ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਫਲਸ਼ਵਰੂਪ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵੱਚ ਹੀ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ - ਤਿੰਨੋਂ ਸਟੇਜੀਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਸੀਧੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਪਰਮਾਤਮ - ਵੀਧੀ ਨਾਲ ਸੀਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕੀਥੋ ਨਾ ਕੀਥੋ ਸਵਾਰਥ ਜਾਂ ਅਭਿਮਾਨ ਸੀਧੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਪ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀਧੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋ। ਸਰਿਫ ਚਮਤਕਾਰ ਵਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਜਯੋਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਭਾਗ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਤਿਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਭ ਸਹਾਰੇ ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਰਿ ਵੱਚ ਆਪ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਅੰਚਲੀ ਲੈਣ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹੀ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਤਨੀ ਦੁਆ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੁਆ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?

ਕਈ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਥੋੜੀ - ਜਿਹੀ ਦੁਆ ਕਰ ਲੋ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਦੋ। ਤਾਂ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ਕਵਿ ਬਣਨਗੇ? ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਪਵਿੱਤਰ ਮਤਲਬ ਪੂਜਯ ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵੱਚ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਤ ਵੱਚ ਕੰਮ ਵੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੂੜੀ ਗਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਆਤਮਾ - ਇਹ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੁਹਤਾ! ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ। ਪਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਨਨੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਵਰਤੀ ਤੋਂ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤੋਂ, ਵਾਣੀ ਤੋਂ, ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਬਣਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ। ਤਾਂ ਕੀਥੋ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹੋ - ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੰਬ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਇਦੇ ਦਾ ਬੰਬ ਤੋੜ ਕੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਫਰਿ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਵੱਚ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਜੇ ਕਾਇਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਲਹਰਿ ਵੱਚ ਲਹਰਿਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਫਰਿ ਇਨਾ ਹੀ ਮਲਿਗਾ ਨਾ। ਫਰਿ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਪਿਆਰਾ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਜਾਦ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਕਹਣਗੇ - ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਰਵ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ - ਦਰਦ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮਾਤਮ - ਵੀਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸੀਧੀ - ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੋ।

ਹਾਸਟਲ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ - (ਇੰਦੋਰ ਗਰੁੱਪ) - ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਜਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ, ਪੂਜਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਕੋਈ ਅਸੁੱਧੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਸ ਵੱਚ ਇੱਕਮਤ, ਸਨੇਹੀ, ਸਹਜੋਗੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਸੰਸਕਾਰ ਮਲਿਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੀਰਕ ਸੰਸਕਾਰ ਮਲਿਣ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟੱਕਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਸਕਾਰ ਮਲਿਣ ਦੀ ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਭਾਗ ਮਲਿਆ ਹੈ - ਛੋਟੇਪਨ ਵੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣ ਗਈ! ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ ਨਾ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਮਨ ਤੋਂ ਰੋਵੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਨਰਿਮੋਹੀ ਹੋ? ਕਦੀ ਲੋਕਕਿ ਪਰਵਾਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਦੋਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ? ਦੋਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੰਬਰਵਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਨ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰ ਵਨ ਵੱਚ। ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰ ਵਨ - ਅਜਹਿ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਸਮਝਿਆ? ਅੱਛਾ!

ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਅਵਿੱਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਘਰ ਬੈਠੇ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਮਲਿ ਗਿਆ। ਘਰ ਬੈਠ ਭਾਗਿਆ ਮਲਿਉਣਾ - ਇਹ ਕੀਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਬਾਪ, ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਕਦੀ - ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਹਰ ਸਮੇਂ ਭਾਗ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ - ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਖੁਦ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਵਾਹ, ਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ' - ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਮਨ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਉਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵੱਚ ਇਵੇਂ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਲੋਗਨ ਵੀ ਹੈ 'ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ'। ਜੇ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਸਿ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵੇਸਟ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਸਦਾ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਵੀਕਰਮ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਿਅਰਥ ਕਰਮ ਵੀ ਧੌਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਦਾ ਭਰਦਾ ਰਹੇ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੋਰ ਅੰਡਰਲਾਇਨ ਕਰਨਾ - ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ, ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਜਾਏ। ਵਿਅਰਥ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਅੱਛਾ। ਆਪਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵੱਚ ਗਰੀਬੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿ ਇਨੇ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੋ! ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਗਰੀਬੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਥੇ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਧਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਥੂਲ ਧਨ ਵੀ ਖੁਦ ਹੀ ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਮਲਿਣ ਜਿਨਾਂ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਧਨ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ

ਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਡਬਲ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਮਨ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ। ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਮਲਿ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਰਾਇਲ ਵੀ ਹੋ ਗਏ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਮਾਲਾਮਾਲ ਰਹੇਗੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਚਲਦੇ ਸੀ, ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਪਹਿਨਦੇ ਸੀ... ਉਸ ਨਾਲ ਹੁਣ ਕੀਨੇ ਰਾਜਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ! ਹੁਣ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਕਪੜੇ ਵੀ ਮੈਲੇ ਪਾਵੇਗੇ, ਹੁਣ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ! ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਵਰਤਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ, ਅਕਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਫਰਕ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀਤ ਦੀ ਝੱਲਕ ਆ ਗਈ, ਇਸਲਈ ਸੂਰਤ ਹੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਵੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਡਬਲ ਵਦਿਸ਼ੀ ਭਰਾ- ਭੈਣਾ ਨਾਲ :- ਡਬਲ ਵਦਿਸ਼ੀ ਹੋ? ਉਝ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਅਨੇਕ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਹ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ ਕੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਮਧੂਬਨ ਧਰਨੀ ਵੱਚ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਵਾਰ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣਾਪਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਝ ਵਦਿਸ਼ੀ ਦੀ ਵਦੇਸ਼ੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੀਨੇ ਵੀ ਨੇੜ੍ਹੇ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ, ਸੰਬੰਧ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ, ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਨ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ! ਜੀਨੀ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਓਨੀ ਆਪਣੇ ਪਨ ਦੀ ਮਹਸੂਸਤਾ ਜ.ਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕੀ ਮੈਂ ਸੀ ਜਾਂ ਮੈਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਥੂਲ ਵਸਤੂ ਵੀ ਅਤੀ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗੇਗੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਸਦਾ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਸਿ.ਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕੀ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦਲਿ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਯੁੱਧ ਵੱਚ ਡਰਨ ਜਾ ਪੀਛੇ ਹਟਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਵਜਿਈ ਭਵ ਸੈਨਾ ਵੱਚ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਯੋਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੋਗਨ ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਹਾਰਨਾ ਜਾਂ ਪੀਛੇ ਹਟਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਯੋਧਾ ਮਤਲਬ ਮਰਨਾ ਜਾਂ ਮਾਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਧੇ ਡਰਨ ਜਾਂ ਪੀਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ। ਵਜਿਈ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇੰਝ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕੀ ਕੀਥੋਂ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਜੀਂਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਹਸਿਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਸੈਕੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਰਿਫ਼ ਵਸਿ.ਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਸਿਾਬ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸਾਥ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਜਿਈ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਦਾ ਆਸ.' ਅਤੇ ਵਜਿਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਜਿਈ ਬਣੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਸੁਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਫ਼ਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਕਰਤਵਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣੋ।

ਗੀਤ:- ਛੇੜ ਭੀ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਸਿੰਘਾਸਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਗੋਲਾ, ਝਾੜ, ਸੀੜੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ - ਇਹ 6 ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਮੁੱਖ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਪਰਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਐਡਵਰਟਾਈਜ਼ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਕਦੇ ਬਰਸਾਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਅਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਫਿਰ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰੀਏ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਤਨ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਲਿਆਣ ਕਰਾਂ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। 6 ਬਾਈ 9 ਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਸ਼ੀਟ ਤੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਟਰੀਏਟ ਵਲ ਬਹੁਤ ਲੋਕੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਪ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਟੀਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਿੱਤਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ 6 ਚਿੱਤਰ ਮੁੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੈਂਕੜੇ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਾ ਸਮਝੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਾਂ। ਗਲਤੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਨਫਰਤ ਲਿਆਵੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ 10 - 20 ਸਾਲ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਹੈ ਗੁਪਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਹੈ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਕੁਲਭੂਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਅਕਰਤਵਿਆ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਫਾਇਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸੁਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਹੈ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁਖ। ਕਿਉਂ? ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ, ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਪਰਮਾਨੰਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੱਗਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਲੀ ਮੁੱਖ, ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਬੇ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸ਼ੀਟ ਤੇ ਬਣਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਗਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੁੰਮਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਹੋਰ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰਤਵਿਆ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਐਕਸਪੀਰੀਐਂਸ (ਅਨੁਭਵ) ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣ ਜੋ ਕੋਈ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਣ। ਗੋਲਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੇਫਟੀ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰੇ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਨਿਕਾਲ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਮਝ

ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਖਾਮੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਉਹ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਯੁਗੋ - ਯੁਗੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੰਬੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਸਤਿਯੁਗ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮਾਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਯਾਤ੍ਰਾ ਅੱਖਰ ਵੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਰਹੇ। ਹੋ ਆਤਮਾਓ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਇੰਝ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਲਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਤਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਆਇਰਨ ਏਜ਼। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਪਰਦਾਈ ਕਾਲੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰੰਤੂ ਸਭ ਦਾ ਸਾਂਵਰਾਂ ਰੂਪ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣ। ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਬਣਾਏ ਹਨ ਸਭ ਬੇਸਮਝੀ ਦੇ। ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਮ ਫਿਰ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿਣਾ ... ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਗੁੱਡੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲੋਂ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਮੁੱਖ ਬਣ ਜਾਣ। ਕਮੇਟੀ ਬਣੇ ਜੋ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪਿਛਾਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਦੀ ਰਹੇ। ਬਧੰਨਮੁਕਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਬਧੰਨ ਮੁਕਤ ਹਨ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਵੀ ਬਧੰਨਮੁਕਤ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਗੁਪਤ ਪਾਂਡਵ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਗੁਪਤ, ਗਿਆਨ ਵੀ ਗੁਪਤ। ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਲੇਪ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਆਤਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਾ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਮਾਗ ਹੀ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤਦਬੀਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਾਰੇ ਗੈਡ ਗੈਡਜ਼ ਸੀ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕਿੰਨਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੈਡ ਗੈਡਜ਼ ਬਣਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਕੁੰਭੀ ਪਾਕ ਨਰਕ। ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ, ਜਾਨਵਰ, ਪੰਛੀ ਆਦਿ ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਬਣਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ। ਫਿਰ ਜੋ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਾਲੇਜ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲ ਲੈਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਫਿਰ ਜੋ ਵੀ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਲਵੇ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਚਿੱਤਰ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਝੱਟ ਪੈਸੇ ਵਾਪਿਸ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਿਟੀ ਤਾਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਏ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਸੋ ਵੀ ਰਾਜ ਪਿੱਛੋਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖੂਬ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਡ ਤੇ ਨਿਮੰਤਰਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਸੁੱਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਏ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਲਗਰਜ਼ (ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ) ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਕੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਕੱਢਣੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ

ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਹੋਰ ਸੰਗ ਤੇੜ ਇੱਕ ਸੰਗ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਕਰਤਵਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਉਮੰਗ, ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਵੀਰ ਭਵ ਮਹਾਵੀਰ ਬੱਚੇ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਸੂਫ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਤਲਬ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁੱਕਣ ਜਾਂ ਥਕਨ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਹ ਸਦਾ ਅਥੱਕ, ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਘੁੜਸਵਾਰ, ਥੱਕਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਿਆਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਸਦਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਡੁਬੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਾਧਨਾ ਦਵਾਰਾ ਜਦੋਂ ਚਾਹੁਣ ਸੀਤਲ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚਾਹੁਣ ਜਵਾਲਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਣ।

"ਮਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ"

ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:- ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਅੰਸ਼ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਅੰਸ਼ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਨਾਦਿ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ! ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੱਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਅਜਰ, ਅਮਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਠਹਿਰਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਅਮਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਣਾ ਗੋਇਆ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਠਹਿਰੇ ਮਤਲਬ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਉਹ ਫਿਰ ਅੰਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇਸਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਤਾਂ ਇਮਾਰਟਲ ਹਾਂ, ਜਗਦੀ ਜੇਤ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦੀਵਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਬੁਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਬੁਝਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਫਿਰ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਇਤਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਜਿਆਦਾ ਪਾਵਰ ਵਾਲਾ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਪਾਵਰ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜਿਆਦਾ ਪਾਵਰ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਪਾਵਰ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪਾਵਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼੍ਵੇਤਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮਤਲਬ ਸੂਫ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਆਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਮਝੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੂਫ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਵੇਂ ਸਮਝੀਏ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਇਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਵੱਡਾ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੱਤ ਵੀ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਵੋਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿੰਦੇ ਬੋਲ ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੋਲ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ?
- ਉਤਰ:- ਡਰਾਮੇ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਨਿ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਲਿ ਸਕਦਾ, ਇਸਲਈ ਡਰਾਮਾ ਕਹਾਂ ਕੇ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੱਚਿ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੂਬ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀਆਸ ਨੇ ਲਖਿਆ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਤਿ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਹੀਂਦੀ ਵੱਚਿ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਹਜਿ ਅੱਖਰ ਹੈ ਕੀ ਹੋ ਬੱਚਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਇਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਹੋ ਬੱਚਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬੱਚਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਸੋਭਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂਕੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਰਿਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਰਿਤਰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਨਰਿਤਰ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਪਛਿੜੀ ਵੱਚਿ ਆਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਹੋਰ ਜੋ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਡੀਫੀਕਲਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਛਿੜੀ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ, ਭਾਗਵਤ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵੱਚਿ ਲਖਿਆ ਹੈ ਕੀ ਪਾਂਡਵ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਪਰਲੈਂ ਹੋਈ ਆਦਿ - ਆਦਿ...। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਹੋਰਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵੱਚਿ ਇਥੇ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਵੱਚਿ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਚਿ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਹੋਇਆ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਪਰੰਤੂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੀ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਯਥਾਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਵੱਚਿ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਹੈ ਅਯਥਾਰਥ। ਲੀਨ ਤੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾ ਤੱਤਵ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠ। ਝੂਠਖੰਡ ਵੱਚਿ ਹਨ ਸਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ। ਸੱਚਖੰਡ ਵੱਚਿ ਹਨ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਚਖੰਡ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੈ ਝੂਠਖੰਡ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਹ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਸਕ੍ਰਿਫ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਸੋ ਇਵੇਂ ਹੀ ਤੋਤੇ ਮਸਿਲ ਕਹਾਂ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੇ ਆਕੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਸ.ਵਿ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਕਵਿ? ਜਦਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਪਤਤਿ ਹੈ। ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਸਿਵ ਵੱਚਿ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਬੋਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਉਹ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਤਿ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੇ ਖਲਾਸ ਹੋਵੇਗਾ? ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਕਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਕਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਕਿਲੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ ਖਾਦ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਨਕਿਲੇਗੀ, ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵੀਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵੱਚਿ ਪਾਕੇ ਉਸ ਵੱਚਿ ਕਚਿੜ੍ਹਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਸੋਨੇ ਵੱਚਿ ਖ.ਦ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਅੱਗ ਵੱਚਿ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਕਾਮ ਚੀਤਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਚੀਤਾ। ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਖਾਦ ਨਕਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨਪੁਰੀ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣੋਗੇ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪਦਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਹੀ ਫਰਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਜਨਮ ਦਨਿ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਬਲਿਕੁਲ ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਵੱਚਿ ਜੋ ਕਹਿਾ - ਮਾਮੇਕਮ

ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਕੀਸ ਨੇ ਕਹਿਾ ਹੈ? ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਹਿਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਨਰਿਅਕਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਚ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜਰੂਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਉਚੀ ਤੇ ਉਚੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਸਿੰਨੂੰ - ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਫਰਿ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪਿ ਹੈ ਕੀ ਭੁੱਲ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸਖਿਅਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਬੜੀ ਭਾਰੀ - ਭਾਰੀ ਜੋ ਭੁੱਲਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣਾ, ਦੂਜਾ ਫਰਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ, ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ - ਇਹ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਭੁੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਬੋੜੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮੁੱਖ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅੱਖਰ ਰੋਗ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰ.ਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਬੰਬ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਸਾਰੀ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਇਸ ਯਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵਨਿਸ਼ਾ ਜਵਾਲਾ ਨਕਿਲੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਨਿਸ਼ਾ ਅਰਥ ਨਮਿਤਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫਰਿ ਪਾਰਟ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਸਿੰਨੂੰ ਸੰ.ਕਰ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰੱਚਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਰਿ ਵਸਿੰਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਸੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਸੋ ਫਰਿ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਐਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਵੱਡੀ ਮਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਰਿ ਨਮਿਤਿ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਲਸ਼ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੰਤਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਤਿਾਰ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਦੰਤਿ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਖੀਠੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਤਿਾਰ ਅਤੇ ਵਜਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਰਸਵਤੀ ਦੀ ਗਿਆਨ ਮੁਰਲੀ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਮਹਿਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾ ਦੰਤਿ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹਾਂ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੁਰਜਾ। ਦੇਵੀਆਂ ਵੱਚ ਜੋ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੰਦਰਿ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੂਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਅਸੀਂ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੇ ਸਦੈਵ ਪੂਜਯ ਹਨ। ਸ੍ਰ.ਰਜਵੇਸ਼ੀ ਜੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਭਗਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪੋਹੀ ਪੂਜਯ ਆਪੋਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਦੀ ਸੀੜੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਗਿਰ ਚੰਤਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੋ ਸੱਖਿਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮ ਹਨ। ਪੂਜਯ ਸੀ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਹਮ ਸੋ, ਸੋ ਹਮ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਹਮ ਸੋ, ਸੋ ਹਮ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਹਮ ਸੋ ਦੇਵਤਾ, ਸੋ ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ ..ਬਣੇ। ਹਮ ਸੋ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪੂਜਯ, ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵੱਚ ਕੋਈ ਪੂਜਯ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੂਰਜਵੇਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੇਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਕੀਨੀ ਚੰਗੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਹਮ ਸੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਰਿਵਾਨ ਧਾਮ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੁੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ।

ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਜੋ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਲਿਾ ਵੀ ਇੰਝ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਲੱਬਧ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਲੱਬਧ ਤੇ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਬਗਿਰ ਪ੍ਰਾਲੱਬਧ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰੋ ਬਗਿਰ ਪਾਣੀ ਵੀ ਪੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਅੱਖਰ ਰੋਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਠਿਾ ਦੇਣਗੇ। ਸ.ਰਨਾਗਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ ਕਉਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਸ਼ਰਨ ਲਈ। ਸ਼ਰਨ ਤਾਂ ਦੇਣੀ ਪਵੇ ਨਾ। ਸ਼ਰਨ ਇੱਕ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੰਗ ਆਕੇ ਸ਼ਰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਤੰਗ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਇੰਜ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਰਾਮ ਆਇਆ ਹੈ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਨ ਵੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰਨ ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ।

ਬਾਪ ਸ੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਸਭ ਦੀ ਯਾਦ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ਾ ਹੋਣਗੇ। ਸਰਿਫ ਸ.ਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਅਜਹਿਾ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇਨੇ ਲੱਖਾਂ ਆਕੇ ਕੱਥੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰਜਾ ਵੀ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੋੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਾ ਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਲਿਾ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਆਕੇ ਲੈਣਗੇ। ਪਛਿਾੜੀ ਤੱਕ ਸਭ ਨੂੰ ਆਕੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨੂਰੇ ਰਤਨ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਵਨ - ਵਨ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵ੍ਰਧਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਚਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੜਨੇ - ਕਰਨੇ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਬੱਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਸਰਿਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਛਿਾੜੀ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹੋਗੇ ਫਰਿ ਇਹ ਚੰਤਿਰ ਆਦਿ ਕੰਮ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਰਿਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਕਰੋ

ਨਾ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ। ਕਸਿੰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਫਸਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਫੁਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਕੀ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਨਵੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਕਿਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ !

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਸਿੰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਫਸਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਭਵੰਖਿ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜਨਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸਵ - ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਸਵਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ੍ਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟਰ ਭਵ।
ਅੱਜ ਕਲ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵੱਚਿ ਹਰ ਆਤਮਾ ਕਸਿੰ ਨਾ ਕਸਿੰ ਗੱਲ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਸ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਸੀਭੂਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਦੇ, ਕੋਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ, ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸੰਸਕਾਰ - ਸਵਭਾਵ ਦੇ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਮਲਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਸੀਭੂਤ ... ਇਵੇਂ ਦੀ ਦੁੱਖ ਅਸ.ਤੀ ਦੇ ਵਸ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਮਯ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਵ - ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਸਵਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ੍ਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਰਹਿ, ਰਹਿਮਦੀਲ ਬਣ ਲਬ੍ਰਿਕੇਟਰ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਵਰਿਜਮਾਨ ਰਹੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਸ - ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾ ਮਾਰਦੀ ਹੈ? ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੰਜਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਥੱਪੜ ਲੱਗਿਆ, ਇਸ ਨਾਲ ਪਦਵੀ ਭਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋੜਨਾ ਇਹ ਹੀ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੰਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਨਾ ਵੇ ਹਮ ਸੇ ਜੁਦਾ ਹੋਗੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਸੀ, ਜੱਦ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਇਆ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਕੇ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ ਫਿਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਬੱਚੇ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋਕੇ ਇੱਥੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਕਮਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੇ ਪਾਣੀ ਲੱਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ - ਮਾਤਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ ਹਨ ਅਤੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਜੱਦ ਫਿਰ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭਨੂੰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡੋ। ਨਹੀਂ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਰਫ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਦੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡੋ। ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਆਪ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਹਨ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛੁਡਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਨਿਕਲੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ। ਬੱਚੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ ਹੋਵੇ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ। ਹੇ ਰਾਮ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਓ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੁੱਖ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਹੈ ਵੀ ਇਵੇਂ। ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਥੋੜੀ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ - ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੰਸ ਆਦਿ ਕਿੱਥੇ ਆਇਆ।

ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਨਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਬਰਬਾਦੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਸਚਰਯਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਭਗੰਤੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਨੰਤੀ। ਕਿੰਨੀ ਜਾਕੇ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਬਦਲੇ ਕੋਡੀ ਮਿਸਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਆਪਣਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਚਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਾਪ ਦਾ ਫਿਰ ਸੋਗੂਣਾ ਦੰਡ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੱਟ ਪਦਵੀ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ ਆਏ ਹੋ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਰਤਬੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਡਾਲ ਦਾ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਚਲਣ ਵੀ ਇਵੇਂ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਪਦਵੀ

ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਜੋ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ। ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਹੋਕੇ ਭਗੰਤੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋਗੁਣਾ ਸਜਾਵਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋ ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹਨ, 8 ਆਏ ਜਾਂ ਰੁਪਿਆ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵੀ ਦੇਣ ਤਾਂ ਵੀ ਗਰੀਬ ਦੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੋਗੁਣਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ - ਇਹ ਕੀਤਾ, ਹੁਣ ਖਾਓ ਸਜ਼ਾ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਉਲਟੀ ਚਲਣ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਜੇਕਰ ਲੂਨਪਾਣੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਡਿਸ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਚੂਹਾ ਹੈ, ਫੁੱਕ ਵੀ ਦਿੰਦੀ, ਕੱਟਦੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਖੂਨ ਵੀ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਖੂਨ ਕੱਢ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। 5 ਵਿਕਾਰ ਇੱਕਦਮ ਸਿਰ ਮੁੰਡ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਤਾਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਹਿਣ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਥੋੜੀ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਹਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਮਾਇਆ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੰਜਾ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤੋੜਨਾ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਥੱਪੜ ਲੱਗਿਆ। ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਝਾਤੂ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ, ਮੰਮਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੇਮਬੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਚਾਤ੍ਰਕ ਬਹੁਤ ਸੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਾਂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਚਾਤ੍ਰਕ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਫਾਲੇ ਕਰਨਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਕੇ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੇ ਧੋਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਇੱਕ ਉੱਕਾਰ... ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਕਾਲਤਖਤ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਈ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਓ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਲਟਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨੀਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਚਾਈ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਘੁਸਕੇ ਆਵੇਗੀ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੀ ਹੇਡਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਰਵਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਕਿਸੀ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਨਾਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਪੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕਪੂਤ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਇੱਥੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਿਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਨਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਾ

ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਏ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਿਮਾਨ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਵੇਖ - ਰੇਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਭਵ:
ਜਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਿੰਨੀ ਦਿਵਯ ਹੈ, ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉੱਨੀ ਸਪੀਡ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਿਮਾਨ ਦਵਾਰਾ ਇੱਕ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਕਰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਬਣ ਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵੋਗੇ ਉਤਨਾ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਯੋਤੀ ਵੇਖੀ, ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਵੇਖੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਕਲਿਆਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣੀ ਮਾਸਟਰ ਰਚਦਾ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਸਟਰ ਦਾਤਾ ਬਣ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣਾ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

"ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ"

1). ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੀ ਹੈ? ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਬੱਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਹਾਂਵਾਕ ਹੈ। ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹਿਮਾਲਯ ਪਹਾੜ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਨਾਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਵਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਪ੍ਰਵਤ ਕੈਲਾਸ਼ ਪ੍ਰਵਤ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਨਾਗ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੇ ਸਰਵ ਸੱਪਾਂ ਕੇਵਲ ਕਾਲੇ ਨਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਵ ਸੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗੋਇਆ ਥੱਲੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਤ ਉੱਥੇ ਮੇਰਾ ਜਨਮ, ਗੋਇਆ ਹਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇਵੇਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਵੇਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ 24 ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੱਛ - ਮੱਛ ਆਦਿ ਸਭ ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਵਵਤਰ ਸਮਝ ਬੈਠੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵਵਤਰ ਮਾਇਆ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਆਪਕ ਕਿਵੇਂ ਠਹਿਰਿਆ? ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਵਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2) ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ - ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ:- ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਸਥੂਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੁਅਫਿਕ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੂਪ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧਾਮ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਅਖੰਡ ਜਯੋਤੀ ਤਤ੍ਵ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਇਆ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਠਿਕਾਣਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਡ ਹੋਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਹੈ ਆਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵਤਾ ਆਕਾਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਸਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ - ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਅਧਾਕਲਪ ਸ੍ਵਦਾ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਦੋ ਦੁਨਿਆਵਾਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬ ਭੋਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ। ਹਾਂ, ਜਰੂਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸਭ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਚਲਦੀ ਸੀ ਪਰ ਇੰਨਾ ਜਰੂਰ ਸੀ ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਤਨਾ ਕਰਮਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਮਬੰਧਨ ਰਹਿਤ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਆਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਤੀਜੀ ਹੈ ਸਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਨਿਮਤ)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਆਦਿ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਲ ਰਪੀਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾ ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪੂਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਅੱਜ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਯੰਤੀ ਸੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਸੁਭ ਦਿਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰੀਟਿੰਗਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਗ੍ਰੀਟਿੰਗਸ ਕੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਡਾਂਸ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣ ਡਾਂਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਡਾਂਸ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਨ। ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਜਿਸਮਾਨੀ ਫਾਦਰ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ ਹੈ! ਉਹ ਦਾਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਦਾਦੇ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਹੈ ਡਾਢੇ ਦਾ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਦਾ) ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਨ ਫਿਰ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਜਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਾਂ ਅਤੇ ਮੂੜ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਧੋਵਾਂ... ਜਰੂਰ ਵੱਡਾ ਧੋਬੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਧੋਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧੋਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਏ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੀਟਿੰਗਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੀਟਿੰਗਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵੋਤਮ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਣ ਹੋ। ਦੇਵਤੇ ਇੰਨੇ ਉਤਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਬਾਪ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਚੋਟੀ। ਉਸ ਦੇ ਥੱਲੇ ਹਨ ਦੇਵਤੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਬਾਬਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ - ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵੇਂ ਵੱਖਰੇ - ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਚਤੁਰਭੁੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਮ ਰਖਾਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਚਤੁਰਭੁੱਜ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੈ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਵਤਨ ਦਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ 4 ਭੁਜਾ। ਦੋ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀਆਂ, ਦੋ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਅੱਛਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਗੀਤ ਸੁਣਾਓ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਏਨੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਰਚਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਇੱਥੇ ਜਨਮ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇਣ। ਅੱਜ ਬਾਬਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਹਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਵੀ ਹਨ, ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗ਼ਰੀਬ, ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਇੱਥੇ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਗੀਤ)

ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁਖ ਸੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਛੋਟੇ ਪਨ ਵਿੱਚ ਰਾਏ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਨ ਫਿਰ ਸਵੰਯਬਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਸਿਵਾਏ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਪਿੱਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਬਿਰਲੇ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਜੋ ਇੰਨਾਂ ਧੰਨਵਾਨ ਬਣਿਆ। ਜਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ। ਕਰਮ- ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਜਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਇੱਕ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਿੱਥੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਨ... ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵਰਸਾ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਇਆ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਓ, ਆਕੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਹੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਰਚੇ? ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਰਚੀ? ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਲਯ ਹੋਈ ਫਿਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਇਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ, ਰਾਤ ਹੈ ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ।

ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੱਤਵਮ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਦੁਰਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਤੋਂ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਉਹ ਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣ? ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਥੋੜੀ ਹੀ ਮੰਨਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ- ਭਰਾ ਹੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫਾਦਰਹੁੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਵਰਸਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੇ ਵਰਸੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ - ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਦੁੱਖ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਨ ਲਗ ਪਏ ਹੋ। ਸਭ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸੁਖ ਦੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਸਭ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਫਿਰ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕਦੋਂ ਹੋਈ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਆਇਆ? ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ - ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਉਹ ਸਭ ਮੈਟੀਅਰਲ ਯੱਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀਆਂ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਰਚਨਾ ਪਵੇ

ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਸੀ। 84 ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਯਤਾ ਬਾਪ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ - ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। 21 ਪੀੜੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਪ ਦੇ ਮਿਸਲ ... ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੁਰਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਤੋਂ ਸੇਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਯ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀੜੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪਏ ਫਿਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੜ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਜਨਮ - ਸਥਾਨ ਕਦੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਉਗੇ, ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਯੋਗੀ ਤੋਂ ਭੋਗੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਰੇਰਵ ਨਰਕ। ਮਹਾਨ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਖੂਨੇ ਨਾਹਕ ਖੇਡ ਹੈ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਬੇਮਬਜ਼ ਡਿੱਗਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ? ਨਾਹੇਕ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਨ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ, ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸਨੇ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦ੍ਰੋਪਦੀਆਂ ਹੋ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਅਸੀਂ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ - ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰਨ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਨ ਕਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਵਤੰਤਰ ਭਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਣ ਹੈ - ਜੋ ਵੀ ਕੁਝ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਰਪਨ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਸਭ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਸਵਤੰਤਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਰੱਖੋ ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ ਤੇ ਬਾਪ ਮੇਰਾ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਧੀਨਤਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲ ਨਿਕਲ ਜਾਏਗੀ। ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਇਹ ਚੈੱਕ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ!

ਸਲੋਗਨ:- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੀ ਤਪੱਸਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬੱਚਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਬਾਕੀ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਬਣਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ?
- ਉੱਤਰ:-** "ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਜੇ ਹੁਕਮ", ਇਵੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਕਮ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਰ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮੇਂ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਫਿਰ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਲਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹਨ ਵੀ ਬਰੋਬਰ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਾਰਕਸ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਨੁਸਾਰ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮਾਇਆ ਸਾਨੂੰ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਖੇਲਕੁਦ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾਪਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਚਲਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਚਲਣ ਹੈ। ਕੁਸੰਗ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਪੀਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੰਦੇ ਵੱਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਪੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀਏ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਕਈ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਕਿਉਂ ਕਹੀਏ? ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਲੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਰਨ ਆਕੇ ਲਿੱਤੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤੀ ਨੇ ਮਾਰਿਆ, ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆ ਗਿਆ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕੀ ਫਿਰ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਵੀ ਚਲੀ ਗਈ, ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕੀ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਜਬਰਦਸਤ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਮਦਾਰ ਹੈ।

ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਸੰਗ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਮ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਜਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੈ। ਸਭ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਠੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹਨ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਸ਼ਰਮ ਹਨ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਮੱਠ ਪੰਥ, ਟਾਲ ਟਾਲਿਆਂ ਹਨ। ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਦਾ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ ਕੌਣ ਹੋਣਗੇ? ਜੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਅਰਪਣਮਈ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੰਨਿਆ ਜਾਂ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਹਨ ਉਹ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਆਪ ਕਿਸੇ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਮਰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਬਾਪ ਹੀ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਕਈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਹ ਵੀ ਲਈਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡੀਏ। ਦੇਨੋਂ ਤਰਫ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਚੰਗਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੇਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 3 - 4 - 5 ਜਨਮ ਕਰਕੇ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਚੰਗੇ ਹਨ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਪਦਵੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲਈਏ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਖਿਸਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਦੀ ਛਿਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣੇਗਾ, ਉਹ ਵੀ ਛਿਪਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਰਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ? ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਿੰਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਪਰ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੋਣ ਕਿਹੜੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਪਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦੀ ਆਦਤ, ਆਖ਼ਿਰ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਤਾਂ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀ ਚਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁਲ ਦੇ ਬਣ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਸੂਦ੍ਰ ਬਣ ਗਏ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕੰਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਆਕੇ ਲਕਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਆਕੇ ਲਕਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਰਹਿਕੇ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਲਕਸ਼ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਮਿਲਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਉੱਥੇ ਆਉਣਗੇ। ਦਿਲ ਲੱਗੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣ ਜਾਵੇਂ। ਬਹੁਤ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬਦਲ ਕੇ ਮੰਗਲ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਿਸਪੋਸਿਬਿਲਟੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਤਾਂ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਰਡਰ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੋ ਗਿਆਨ ਮੈਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ

ਕਰਵਾਓ। ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਕਰੋ। ਚੰਗਾ ਬਾਬਾ ਜੇ ਹੁਕਮ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - “ਜੇ ਹੁਕਮ”। ਉਹ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - “ਜੇ ਹੁਕਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ”। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਮਝਣਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਪੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਹੀ ਡਿਫਿਕਲਟ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਿਓਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਉਲਟੇ ਕੰਮ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਯੋਗ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਲਣ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪਾਪ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝੋ ਇਹ ਮੇਰੀ ਭੁੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ। ਪੂਜਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਸਰਟਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਮਦਰ ਫਾਦਰ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਮਦਰ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਹਨ। ਗੋਡ ਤਾਂ ਹੈ ਕ੍ਰਿਏਟਰ। ਮਦਰ ਦਾ ਫਿਰ ਗੁਪਤ ਰਾਜ ਹੈ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਇਹ ਕਰੋ। ਟੀਚਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜਾ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਬੱਚਾ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਜਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ 5 - 6 ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬੱਚਾ ਥੋੜੀ ਕਹੇਗਾ ਕਿ 5 - 6 ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਿਓਂ ਲਗਾਇਆ, ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਥੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦੇ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗਲਾਣੀ ਕਿਓਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਕੋਈ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਦੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਨਾ ਲੋ। ਕੋਈ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਲੈਣਾ ਇਹ ਵੀ ਦੇਹ ਹੰਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਪਵੇ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੱਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੈਠੇਗੀ ਤੱਦ ਕਹਿਣਗੇ - ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਥੋੜੀ ਸੀ ਕਾਇਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਏ ਸਜਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਗੈਰ ਪਰੂਫ ਸਜਾ ਥੋੜੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਹੈ ਜੋ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਲਕੀਰ ਲੱਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਕੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਢਣਾ ਹੈ।

2. ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕਰਸ ਅਚਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਭਵ:
ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ। ਉਹ ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਚਲ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਸੋਚੇ ਨਹੀਂ, ਕੀ, ਕਿਓਂ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਓ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹੋ ਕਿਓਂਕਿ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਜਦ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਲਿਆਣ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਨੇਹੀ ਹੈ ਉਹ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਵਤ: ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚੇ ਰਹੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗ ਲੋ, ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿੰਦੇ ਲਾਲ ਕਦੀ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਜਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਹੀ ਓਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਹਿ ਸਰਵਸਿਬਲ ਜੋ ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ, ਕਦੀ ਵੀ ਮਨਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਤਾ ਪਤਿ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟੀ ਕੀਸੀ ਦੀ ਸੀ? ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਕੀਨੀ ਉਚ ਮੰਜ.ਲਿ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕੋਈ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਉਚ ਪਾਉਣਗੇ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਬੜੀ ਉਚੀ ਮੰਜ.ਲਿ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰਿਫ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਨੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੀ ਗਾਰੰਟੀ ਤੇ ਚੱਲ ਸਕੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਮੈਂ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵੇਖੋ ਮਾਲਾ ਕੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਕੀਨੀ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਿਫ 8 ਦੀ ਵਸੰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਕਰਦੇ ਦੂਜਾ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ ਕਵਿੰ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੀਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ, (ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ)। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸਕਣ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਾਵਣ ਮੱਤ ਤੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਨੀ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬਰਿਲੇ ਹੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਲਾਲ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਉਹ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਸਰਵਸਿ ਦਾ ਹੀ ਓਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕੀਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਹਿ ਲਵ ਦੈਵੀ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ, ਭੈਣ - ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦਾ ਰੀਚਕ ਮਾਤਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਰੰਟੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੀਨਾ ਲਵ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਚੰਗਾ ਹੀ ਸੁੱਟ ਦੀਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਡੀਗਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਡੀਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਖਾਮੀਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਹਨ ਕਰਦੇ ਦੂਜਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕੀਨਾ ਉਚ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੀਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਕੀਨੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ। ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸੱਖਿ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਹੱਥ ਵੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚਲਣ ਵੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕੀਨਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਸਮ ਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਉਹ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਕਸਿ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਪਹਿਲੇ ਬੱਪੜ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਹੈ ਕਾਮ। ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁੱਸਾ, ਲੋਭ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਮੋਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੀਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਭ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਲੋਭ ਹੈ ਨਾ। ਚੋਰੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਯਗਿਆ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਅਸੀਂ ਅਜਹਿ ਕੰਮ ਕਵਿੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਉਲਟੇ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਫਰਿ ਵੀ ਆਦਤ ਮੀਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੈਟਰ ਦਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕੀ ਕਰੇ, ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਪਵੇ। ਕੀਨੀ ਸੈਟਰਜ਼ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਕਿਰਾਤ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਫਰਿ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤਾ ਕਹਾਉਣਾ ਬੜਾ ਦੁੱਖ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਫਰਿ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚੱਲਾਂਗੇ, ਪਰ ਚਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਾਲਾ ਵੇਖੋ ਕੀਨੀ ਛੋਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾ। ਕੀਨੀ ਵੱਡੀ ਮੰਜ.ਲਿ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਫਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ - ਸੱਚ ਤਾਂ ਬਠੂ ਨੱਚ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚਾ ਚਲਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਡਾਂਸ ਕਰਨਗੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਡਾਂਸ ਹੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਰਾਸ ਲੀਲਾ, ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਂਛੇ ਰਾਮਲੀਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦੀ ਰਾਸ ਲੀਲਾ ਹੈ ਕੀਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੱਥ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਕਵਿੰ ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਪਾਂਛੇ ਸਭ ਭੂਤ ਚਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਸ ਵੱਚ ਵੀ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਬੈਠ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚ ਭਾਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਸਿੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ ਮੱਖਣ ਚੁਰਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ। ਅਕਾਸ਼ਰ, ਬਕਾਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਇਹ ਕੀ। ਬਸ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਝੂਠ। ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਤੀ ਨਹੀਂ। ਫਰਿਰ ਰਸਤਾ ਕੀ ਦੱਸਣਗੇ! ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਭ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤੰਤਿ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਭ੍ਰਾਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਸਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੁਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ। ਪਰ ਫਰਿਰ ਕਹਾਂ ਦੰਦਿ ਹਨ - ਉਥੇ ਵੀ ਰਾਵਣ, ਕੰਸ, ਜਰਾਸੰਧੀ ਆਦਿ ਸਨ। ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਵੰਤਰ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਨ ਨਾ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਫਰਿਰ ਵਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਵਿੰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਕਵਿੰ ਵੱਧੇਗੀ। ਬੱਚੇ ਕਵਿੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਮੰਦਰਿਾਂ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਘਰ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਮੰਨਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਦੀ ਗੱਲ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੀ। ਪਵੰਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਵਾਹ! ਇਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੰ ਚੱਲੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿੰ ਚਲਦੀ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ ਕਾਓਂਕੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵੱਚ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਖੀਰ ਮੌਤ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਰਿਰ ਟ੍ਰਾਬਿਊਨਲ ਵੱਚ ਸਭ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਫਰਿਰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਾ ਦਾਗ ਲੱਗ ਜਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵੱਚ ਪੜ੍ਹੇਗਾ। ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਨਾਪਾਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵੀ ਗੰਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਚਲਿ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਾ ਹੈ ਨਾ - ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਆਇਨੇ ਵੱਚ ਵੇਖੋ। ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੰਦਰ ਮਸਿਲ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀਥੇ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਪਿਰੇ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਭਟਕਦਾ ਹੈ? ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯੋਗ ਤੇ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਨਰਿਕਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ। ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ ਸਾਖਿਅਿਆ। ਸਰਿਰ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਅਜਹਿਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਹੀ ਰਹਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਹਾਂ ਦੰਦਿ ਹਨ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵੀਵਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਾਂ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹੋ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਾਓਂਕੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਬਾਪ ਸਾਖਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਖਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਭੁਹਾਡਾ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਸ ਹੋਮ ਉਹ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਆਵਾਂਗੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਰਹੋ। ਭੁੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਮਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਇਹ ਬੱਚਾ ਸ਼ਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਬੋੜੀ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਭੱਜਿਆ ਹੈ ਕਾਓਂਕੀ ਚਲਿ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸਮੁੱਖ ਜਾਕੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਕੀਨਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਗਿਰਾਫ਼ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜਾਸਤੀ ਵਕਿਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਵਾਹ ਬੱਚਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੋੜੀ ਜਹਿੰ ਭੁੱਲ ਦੀ ਸ਼ਮਾ ਲੈਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕੀ ਭੁੱਲ ਦੱਸਕੇ ਸ਼ਮਾ ਲੈ ਲੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਵਰਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਰਿਰ ਡੰਗ ਪੈਣਗੇ। ਮੁੱਖ ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਚ ਸਕਣਗੇ। ਜਸਿ ਯੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਮੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਇਹ ਜਵਿੰ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਕਸਿ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਕਵਿੰ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਕੀਨਾ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਫਰਿਰ ਰਾਜ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਵਿੰ ਵਕਾਰਾਂ ਵੱਚ ਫੱਸੇ। ਕਸਿ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਚੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵੱਚ ਜੱਦ ਵੈਸ਼ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਨੇ ਰਾਜ ਖੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਫਰਿਰ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜੱਤ ਪਾਕੇ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵੱਚ ਵੀ ਕਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਨੌਕਰ ਵੀ ਬੜੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਪਏ ਰਹਿਣ, ਕਈ ਇੱਕ ਵੀ ਚੁੱਕਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੇਠ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਬੀਆਂ ਛੱਡ ਗਏ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਲਈ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅਜਹਿ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਵਿਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਮਾਲਾ ਦਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿਰ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਇਹ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਜ਼ਲਿ ਸਾਰੀ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਪਕੜ ਯੋਗ ਲੁਗਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਕਰਨ। ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਡਰ ਰਹੇ। ਜਵਿੰ ਇਹ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਵੇਂ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੋ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀਥੇ ਨਾ ਕੀਥੇ ਫੱਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਹਿਣ ਤੇ ਛੱਡਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੀਤ ਵੱਚ ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਈ ਇਵੇਂ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਨਾ ਸਮਝਾਉਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਕਸਿ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਬੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਫਰਿਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਾਓਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਾਫ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੋੜਾ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਰਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਰਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਰਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਣਗੇ। ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਤਾਂ ਤੋਬਾ - ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਕੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਬੋੜੀ ਹਨ। ਅਰੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵੱਚ ਵੀ ਉਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਇਵਜ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਸਾਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ

ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਠਨਿ ਸਜਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੋਨੋਂ ਕੰਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਹਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸੱਚ ਖਾਣਾ, ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ, ਸੱਚ ਪਹਿਨਣਾ... ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੱਦਕੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਗੱਲ ਵੱਚ ਸੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਸੱਚ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਸ੍ਰੀਮਤ ਵੱਚ ਮਨਮਤ ਜਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਮਕਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਸ ਗਰੰਟੀ ਵੱਚ ਪੱਕਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਇਸ ਹੀਰੇ ਤੁਲ੍ਹਾ ਯੁਗ ਵੱਚ ਹੀਰਾ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਹੀਰੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:

ਜਵੇਂ ਜੋਹਰੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀਰੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਜਊਲਰਜ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਪੱਥਰ ਦੇ ਵੱਲ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਸਿਸ਼ਤਾ ਤੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਜਾਵੇ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਵੀ ਹੀਰੇ ਤੁਲ੍ਹਾ ਯੁੱਗ। ਪਾਰਟ ਵੀ ਹੀਰੇ, ਯੁਗ ਵੀ ਹੀਰੇ ਤੁਲ੍ਹਾ, ਤਾਂ ਹੀਰਾ ਹੀ ਵੇਖੋ ਤੱਦ ਆਪਣੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕਰਿਨਾਂ ਸਭ ਵੱਲ ਫੈਲਾ ਸਕਣਗੇ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਇਸੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਸਿਸ਼ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਨੂੰ ਹੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਜਾਂ ਵਸਿਵ ਨੂੰ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵ - ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰੋ।

“ਸਾਈਲੈਂਸ ਪਾਵਰ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ - ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਸਥਿਤੀ”

ਅੱਜ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਵਚਿੱਤਰ ਸੈਨਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਹਿੰਸਕ ਸੈਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਦੇਵਾ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ। ਹਨ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰਧਾਰੀ ਲੇਕਿਨ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਅਸ਼ਾਂਤ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੇਗੇ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਹੱਤਵ, ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਦਵਾਰਾ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਚਿੱਤਰ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਜਾਂ ਵੀਡੀਓ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇੰਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ - ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ, ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੂੰਹ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਜਾਂ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਨੈਣਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਦਵਾਰਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਤਕ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਾਈ ਦਵਾਰਾ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ) ਤੁਹਾਡੇ ਦਵਾਰਾ ਭਿੰਨ - ਭਿੰਨ ਯਾਦ ਦੀ ਸਟੇਜਿਸ ਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੀਜਰੂਪ ਸਟੇਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫੇਸ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਵਾਈ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਸਥਿਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉੰਝ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਦੀਪਕ, ਦੀਪਕ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦੁਸਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਈ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਾਧਨ - ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਟੈਲੀਫੋਨ, ਵਾਇਰਲੈਸ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਇਹ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਸਮਨੁੱਖ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਟੈਲੀਫੂਨ, ਵਾਇਰਲੈਸ ਦਵਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ, ਸਥੂਲ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਹਿਜ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਹਿਜ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣੇ ਹੀ ਪੈਣਗੇ ਇਸਲਈ, ਹੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਓ! ਇਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਵਾਈ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਜਰੂਰੀ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾਂ ਜੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਤਿ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਾਈ ਨਾਲੋਂ ਸੁੱਖ ਸੰਕਲਪ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਈ ਦਵਾਰਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਵਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ, ਸੁਭ - ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਣਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਵਾਈ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਉੱਥੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੁਭ - ਸੰਕਲਪ, ਸੁਭ - ਭਾਵਨਾ, ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਵਾਰਾ ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕੰਮ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਈ ਨਾਲ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਰਸ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰੀ ਨੇ

ਸਿਰਫ਼ ਆਂਚਲੀ ਮਾਤਰ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਦੇਵਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਭਗਤ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਖ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ, ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ - ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਮੁਖਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਅੰਤਰਮੁਖੀ - ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਇਕੱਠਾ ਅੱਧਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਟਾਈਮ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ।

ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ। ਭਾਵੇਂ ਬੀਜਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਲਾਈਟ - ਮਾਈਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ - ਇਸ ਅਨੁਭੂਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਓ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ? ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਕਈ ਸੋਚਦੇ ਸਨ - ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਸੇਂਟਰਜ ਤੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਦੇ ਮਿਸ ਕਰਦੇ, ਕਦੇ ਚਲਾਉਂਦੇ? ਇਹ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦੀ ਰੀਤੀ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਨਿਯਮ ਜਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇੰਝ ਅੰਤਰਮੁਖੀ, ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਵਿਚ - ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਕੱਢੋ। ਮਹੱਤਵ ਜਾਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਕ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ, ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਸਮੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਵੀ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ 5 ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਸਮਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਮੁਖੀ, ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਇਆ। ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਅੰਤਰਮੁਖੀ, ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਸਥਿਤੀ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਸੁਣਦੇ, ਕਰਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬਿਜ਼ੀ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਗਜ਼ਮਪਲ ਬਣੇ। ਇੰਝ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਭ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਤੀਰ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦਾ ਤੀਰ ਦਿਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾ ਲੇ - ਇਹ ਹੀ ਪੁਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਣਨ - ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਆਉਣਗੇ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਸੁਭ - ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੇ। ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵੱਲ ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਵਾ ਲੈਣਗੇ। ਇੰਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ 'ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ' ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿਚ ਭਗਤ ਆਤਮਾ ਬਣ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਦਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ - ਇਹ ਫਿਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਖੁਦ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ। ਸਮਝਾ?

ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਆਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹਿੰਸਕ ਵਿ੍ਰਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ - ਹਿੰਸਕ ਵਿ੍ਰਤੀ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਤਾਂ ਹਿੰਸਕ ਵਿ੍ਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਵਾਈ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਗਰਮੀ ਜਾਂ ਸਰਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਫੈਲ ਸਕਦੀ? ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵੀ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਸਰਦੀ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ? ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਸੁਣਿਆ? ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪੁੰਜ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਫੰਕਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਵਾਓ। ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਇਕਾਗਰ ਵਿ੍ਰਤੀ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿ੍ਰਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਜਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਦੂਰ ਤੱਕ ਲਾਈਟ ਦੇ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ। ਸਮਝਾ? ਅੱਛਾ।

ਆਂਧਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਗੁਪ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਤੂਫਾਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਕਰਨਗੇ। ਆਂਧਰਾ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੂਫਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੂਫਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਭਟਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਆਂਧਰਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੀ ਭਟਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨ ਭਟਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਭਟਕਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਦੇ ਟਿਕਾਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਟਿਕਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਮਨ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਟਿਕਾਏ ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤੂਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਹਨ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲ ਤੂਫਾਨ। ਤੂਫਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਤੇਹਫਾ ਦੇਵੇ। ਤੇਹਫਾ ਤੂਫਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲੇਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀ ਜੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਰਾਜ ਪਿਪਲਾ (ਗੁਜਰਾਤ) ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਰਹੀ ਹਨ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਵਡਿਆਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਛਤੂਛਾਇਆ ਬਣ ਚਾਰ ਚਾਂਦ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ ਉੱਥੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣਾ। ਨਾਮ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਪੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਇਹ ਮਾਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਮਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸਲਈ ਜੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬੱਚੇ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ) ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਮਤਲਬ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਉਣਾ। ਇੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਸਿਰਫ ਧਰਨੀ ਵਿੱਚ ਚਰਣ ਘੁੰਮਾਂਕੇ ਜਾਣਾ। ਤਾਂ ਚਰਣ ਘੁੰਮਾਉਣਾ ਮਾਨਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ। ਇੱਥੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਰਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ੁਰੂ ਤਾਂ ਸਭ ਇਥੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ, ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਵੀ ਕਿਧਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚਰਨ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਹੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਰੂਪ ਬਦਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਮੇਲਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ, ਮੇਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਿਲਣ - ਮੇਲਾ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਤੋਂ ਯਾਦਪਿਆਰ। ਅੱਛਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ ਕਲੱਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਕਲੱਬ ਹੈ। (ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ) ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦੇ ਕਲੱਬ ਦੀ ਮੈਂਬਰਜ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਵਿਧਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ - ਸਤਿਗੁਰੂਵਾਰ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ (ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ)

ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਵਾਰ ਤੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦਿ ਅਮੁਲਿਆ ਪੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਹੈ ਹੀ। ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਦਸ਼ਾਵਾ ਖਤਮ ਹੋਈਆਂ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੀ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਦੀ, ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵੀ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦੇ ਆਦਿ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਯਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਸਦਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹੋ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਰਹੇਗੇ। ਸਮਝਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਪਾਵਰਫੁਲ ਬ੍ਰੇਕ ਦਵਾਰਾ ਵਰਦਾਨੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਹਾਉਸ ਭਵ
ਵਰਦਾਨੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੰਟ੍ਰੋਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਚਾਹੋ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰੇਕ ਪਾਵਰਫੁਲ ਹੋਵੇ, ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਹਾਉਸ ਬਣ ਵਰਦਾਨੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬੋਲ ਦੀ ਇਕਾਨਾਮੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਕੈਚ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਪ ਚੂਸਣ ਵਾਲਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਖਤਮ ਹੋਣ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੇ ਦਾਗ ਕਿਹੜੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਤਮਾ ਤੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰੇ ਦਾਗ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾਗ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਓ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਮਿਟੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਇੱਕ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਹਨ ਪਾਪ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਵੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਵਨ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਦਾਗ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਪ ਨਿਕਲਣ ਕਿਵੇਂ? ਜਦ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਜਾਂ ਤੇਲ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ (ਸੋਖਤਾ) ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਚੂਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਹੈ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਇੱਕ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਹੈ। ਹੈ ਵੀ ਛੋਟੇ ਤੇ ਛੋਟੀ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ। ਸਭ ਦਾ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ? ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਚੇਤਨ ਹਾਂ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ, ਬਾਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਮਿਟੇ ਹਨ? ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਬਾਕੀ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਰਹੇ ਹਨ? ਇਹ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿਵੇਂ? ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ, ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਰਾਏ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਪਾਪ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਮ ਦਾ ਪਾਪ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਪਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਜਿੰਨਾ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ, ਉਹ ਭਸਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਉਹ ਹੈ। ਉਸ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਰਹਿਣਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਡਿਫਿਕਲਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਪਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸੈਂਟਰਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਫੁਲਵਾੜੀ ਹੈ ਨਾ। ਜੋ ਚੰਗੀ ਫੁਲਵਾੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ 4 - 5 ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਜੇ ਵੱਡਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਾਇਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਬਗੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਨ। ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਬਾਪ ਨੇ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਜੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਦਾਗ ਹਨ ਉਹ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਚਾਰਟ ਲਿਖ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨਸ਼ਾ ਇੱਕਦਮ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਛੁੱਟਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਓ।

ਬਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਧੰਧਾ ਹੈ ਇਹ। ਜੇ ਆਪ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਇਹ ਧੰਧਾ ਕਰਨਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ - ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਏ ਹਨ? ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾਣ। ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਪ ਚੁਸੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਜੇ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਮਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਵਾਈ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫਾਦਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ - ਪਰ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਾਵਨ ਬਣੋ ਤਾਂ ਜਾ ਸਕੋ। ਹੇ ਆਤਮਾਓਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਫਿਰ ਉਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਦਵਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਇਸ ਦਵਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਾਪ ਦਾ ਖਾਤਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੀਵ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਖੀ, ਸੁਖੀ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਫੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਖੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰਾਵਣ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਜਿਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ... ਬੰਦਰ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬੰਦਰ ਮਿਸਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਝਰਮੁਈ ਝਰਮੁਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਣਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਵਾਚਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਮਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਲਵਲੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਨਮਨਾਭਵ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੋਲੋ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਇਵੇਂ ਮਿੱਠੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕੇ ਵੇਖੇ, ਬੋਲੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰਸ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁਣ ਕਾਗਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੰਬਈ, ਕਲਕੱਤਾ, ਦਿੱਲੀ। ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਫਲਾਣੇ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਬਦਲੇ ਹੋਰ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਹੀ ਸਭ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਫੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਢੇਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਾਪ ਤਾਂ ਮਿੱਟਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯਾਦ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਹੈ ਉਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਸਟਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਠਹਿਰੀ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਬਿੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਰਗਨਸ ਦਵਾਰਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਆਰਗਨਸ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਆਵਾਜ਼ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਲਿੰਗ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ ਹੋਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਮੈਂ ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਫਿਰ ਥੋੜਾ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ

ਟਾਲ ਟਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਤੋ, ਰਜੇ, ਤਮੇ... ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕਿੰਨੇ ਦਾਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਾਗ ਮਿਟਣ ਕਿਵੇਂ? ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਨਾਲ ਪਾਪ ਮਿਟਣਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸ਼ਨਾਨ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਯਾਤਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਤੇ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਹੀ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਮਿਟਣ। ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਓ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਿ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੁਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ 15 - 20 ਵਰ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਸਬਜੈਕਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਣਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੀ ਦੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦਾਗ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਲਾਟਿੰਗ ਪੇਪਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮਿੱਠੀ ਅਵਸਥਾ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਭਵ: ਹੁਣ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਦਵਾਰਾ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ। ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਇੱਛਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਟੰਗ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚੱਲਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਬਣ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਵਾਰਾ ਸੰਪਰਕ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਇਸ ਰਚੇ ਹੋਏ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਯਗ ਰਾਮਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਦਾ ਰਿਸਪੈਕਟ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੇਕਾਇਦੇ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਣ। ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹੀ ਰਿਸਪੈਕਟ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਗੀਤ:- ਮਾਤਾ ਓ ਮਾਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ। ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਕੀ ਕਰਕੇ ਗਈ, ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਜੇ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੁੱਤ (ਮੂਰਤੀ) ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਦੇਵੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਜਸੂ ਅਸ਼ਵਮੇਘ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਹੈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਤਤਵਮ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯਗ ਦੇ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਗ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਰਿਸਪੈਕਟ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੈਡ ਆਫਿਸ, ਹੋਰ ਵੀ ਬ੍ਰਾਂਚੀਜ਼ ਹਨ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ - ਇਸ ਯਗ ਦੇ ਦਵਾਰਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਯਗ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਇੱਜਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਮੰਮਾ, ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦਾ ਯਗ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਯਗ ਸੇ ਸਾਡਾ ਯਗ। ਯਗ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਭਾਵੇਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਛਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰਾਜਸੂ ਅਸ਼ਵਮੇਘ ਗਿਆਨ ਯਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਵਰਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਾਹ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਯਗ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਜਿਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸਵਾਹਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਣਾ ਇਸ ਯਗ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਯਗ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਇੱਜਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਯਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਯਗ ਰਚਦੇ ਰਹੋ, ਇੱਕ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਅਹੇ ਸੇਭਾਗ। ਇੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਏ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਜੀਵਨ ਸੁਧਰ ਜਾਵੇ। ਕਿੰਨੀ ਇੱਜਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਯਗ ਦੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖੇਲੀਏ। ਅੱਛਾ ਬੱਚੇ, ਭਾਵੇਂ ਯਗ ਭੂਮੀ ਬਣਾਓ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਯਗ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਯਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਯਗ ਹੈ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਨੂੰ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਮੁਰੀਦ ਨਾ ਬਣੇ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਮ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਬੱਧ ਮਿਲ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਦਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਯਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ, ਸਭ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਬੇਸਮਝ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਰਨਾ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਪਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੀ ਕੰਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਪਰ ਥਰੂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਗਾਰਡ ਉਹ ਹੀ ਰੱਖਣਗੇ ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਪਹਿਲੇ ਬੈਠਣਗੇ ਰਾਜਗੱਦੀ

ਤੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਵੇਖੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੂਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਅਤੇ ਰਾਈਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ।

ਅੱਜ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਰੀਅਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਚਮਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਕੋਡੀਆਂ ਵਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕੋਡੀਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਰੂਦਵਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਡੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੀੜੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵੀ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਰੇਡੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਈਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਰਿਸਪੈਕਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਗ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਬਗੈਰ ਪੁੱਛੇ ਉਠਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਲੈਕੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਉਹ ਫਿਰ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅੰਤਕਾਲ ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਜੋ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਸਭ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅੰਤ ਘੜੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਯਗ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਪੈਸੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਮੰਗਵਾ ਲੈਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕਦੀ ਵੀ ਜਰੂਰਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਖਾਣ - ਪਾਨ ਦੀ ਵੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਪਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਖਾ ਜਾਏਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਮੰਗ ਲੈਣਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਜਾਮ ਹੈ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਖਿਲਾਉਗੇ...ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਪਦਵੀ, ਕੋਈ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰਾਜਸ੍ਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਵਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਾਂਗੇ - ਨਾਮ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਦੇਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਇਹ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ, ਸਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ ਸਵਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਖੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਵਰਾਜ ਪਦਵੀ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਲਵੇ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇ। ਥੱਲੇ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਵਰਾਜ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕਲੀਯਰ ਲਿਖਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੋਰਡ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਲਿਖੋ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਇਸ ਯਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚ ਦੀ ਨਾਂਵ ਹਿੱਲੇ ਡੁਲ੍ਹੇ ਪਰ ਡੁੱਬ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸ਼ੀਰਸਗਰ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵੱਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਪੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਪਰ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਜਦੋਂ ਮਿੱਟੇ ਤਾਂ ਹੀ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪੇਜ਼ਲੀ (ਖਾਸ) ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੱਥ ਕਾਰ ਦੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ... ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਲਣ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਗ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗੋਇਆ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਪਾਈ - ਪਾਈ ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੇ ਰੁਪਿਆ, ਅੱਠ ਆਨਾ ਯਗ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕੋਈ 8 ਆਨਾ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੱਟ ਲਗਾ ਦੇਣਾ। ਕਦੀ ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਅਨਾਜ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਣਾ - ਕਣਾ ਮੁਹਰ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਹੋਈਏ। ਪਰੰਤੂ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਊਧਮ ਮਚਾਉਣ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਿਗਾਰਡ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯਗ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਗ ਦਾ ਪੈਸਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਸੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ ਜੋ ਕੋਡੀ ਨਾਲ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਗਰੀਬਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਇਹ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੇ ਗਏ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵੀ ਨਿਕਲ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਪਾਈ, ਕੀ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਬਾਰੂਦ ਆਦਿ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਗੈਰ ਕੋਡੀ ਖਰਚਾ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵੇ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਸੱਚ ਖੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਝੂਠ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਹੀ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਘੋਟਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਠਹਿਰੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਿਆ ਮਿੱਠੂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਇਸ ਰੂਹ ਯਗ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਿਸਪੈਕਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਯਗ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਛਿਪਾਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਤਾਂ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਿਲ। ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਕੋਡੀ - ਕੋਡੀ ਅਮੁੱਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਕੋਡੀ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ ਉੰਨਾ ਮਾਇਆ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਡਿਗਾਉਣ ਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਰਨ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਵਾਰਨ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਯਾਦ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨਾਥ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਖੁਦ ਵੀ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ, ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤਾਂ ਦਾ ਪਾਵਨ ਕਰਤਾ, ਸ੍ਵ ਦਾ ਦੁਖਹਰਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਪੋਤਰੀਆਂ। ਸੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਸ੍ਵ ਕਲਯੁਗੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਬੀ. ਕੇ. ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕੀ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਗੀਤ:- ਨੈਣਗੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿਖਾਓ..

ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਗੀਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੈਣਗੀਣ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਥੂਲ ਨੈਣ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨੈਣਗੀਣ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਅਗਿਆਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜਾਨਣਾ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਾਨਾ ਹੀ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ, ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨਾਥ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ? ਉਹ ਕਦੋਂ ਆਏ? ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਲਿਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਪਾਵਨ ਹਨ ਨਾ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਹੀ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹਨ ਭਗਵਾਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ, ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਵੀ ਜਨਮ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਆਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਾਪ ਧੋਣ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਹੈ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਹ ਦੱਸੋ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਰਾਹ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੀ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਵਿਕਾਰੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਰਾਜ ਤਾਂ ਸਮਝਾਵੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਮਤਲਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੁਣਾਈ ਹੋਈ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਭਾਰਤ ਇੰਨਾ ਕੈਡੀ ਵਰਗਾ ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਪਾਵਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੈ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ। ਬਾਪ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ

ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਾਕਾਰ ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੇ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਬੱਚਿਓ, ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਖਾਦ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸਤੋ ਤੋਂ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਗੀਰਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਕਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਇਕੱਠਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਸੰਕਰ ਤਾਂ ਆਕਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਇਕੱਠਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਬੈਲ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕੈਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਾਂ ਸੰਕਰ? ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਲ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਸ਼ਿਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਰ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਕਰ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਜਾਨਵਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ? 84 ਜਨਮ ਲਏ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਜਨਮ। ਭਾਰਤ ਜੇ ਅਮਰਲੋਕ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ। ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ 108 ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਸ੍ਵ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਸੂਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸੂਖ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਾਲ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਦਗਤੀ ਵਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਭੰਡੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਜੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਐਲਾਦ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਕੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਸਤ੍ਰੁ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੇਵਾ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਲੈ 84 ਮਾਂ - ਬਾਪ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਪਾਏ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੂਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦੈਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਯਗ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਨ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਕੀ ਪਾਰਟ ਵੱਜਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਜਾਕੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫਿਰ ਸੇ ਦੇਵਤਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਨਾਭੀ ਕਮਲ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ 4, ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਗੀਤਾ ਕਿਸਨੇ ਗਾਈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸੂਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬੈਠ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਇਆ, ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਕੇ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਿਆ। ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਹੋਈ ਨਾ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ, ਦੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਮਰਲੋਕ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਪਰਿਸਥਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਬਰਿਸਥਾਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਰਿਸਥਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਸਤਿਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ 7 ਦਿਨ ਦਾ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਭਗਤ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਆਤਮਾ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ ਦੇ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚਖੰਡ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਆਕੇ ਝੂਠਖੰਡ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹਲਕੇਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨਮਤ ਅਤੇ ਪਰਮਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਨੈਚੁਰਲ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ, ਹਲਕੇਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਹੋਵੇ, ਜਰਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪਰਸੈਂਟ ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਜਰੂਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਸੂਖਸ਼ਮ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰ ਮਨਮਤ ਜਾਂ ਪਰਮਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲਵੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਵਿਮਾਨ ਦਵਾਰਾ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਕੇ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯੋਗ ਹੈ।

ਮਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ

1) ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਫਰਕ, ਭੇਦ:-

ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ ਸੁੰਦਰ ਮੇਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਦਲਾਲ... ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਅੱਖਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਿਛੁੜ ਗਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਛੁੜ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਖਰ ਸਾਬਿਤ (ਸਿੱਧ) ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਂਤਰਿਕ ਭੇਦ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਸ ਅੱਖਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਰੰਤੂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਆਵਰਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਾਂ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਅਵਰਨ ਉੱਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਇਸ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕੀ ਫਿਰ ਇਸ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਬਣ ਪਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕੇ ਸੁੱਧ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਇਸ ਅਰਥ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੋਨੋਂ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਨਾ ਆਤਮਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਵਰਨ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2) "ਮਨ ਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ- ਕਰਮਬੰਧਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਰਮਾਤੀਤਾ"

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਚਾਹੁਣਾ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਅਨੇਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚ ਚਲਣੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੜ੍ਹ ਕੀ ਹੈ? ਮਨ ਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫੱਸਣਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਛੁੱਟੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਬੰਧਨ ਟੁੱਟ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਤਲਬ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੋਚ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਕਰਮਬੰਧਨ ਟੁੱਟਣ ਕਿਵੇਂ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਅਸਲੀ ਗੁਣ ਕੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਟੁੱਟਣ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੋਇਆ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਟੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਵਾਓ। ਯੋਗ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇਧਰ - ਉਧਰ ਨਹੀਂ ਭਟਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬਲਿਟੀ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਧਿਆਨ ਜਰੂਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਜੋ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਕੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬੜੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬਲਿਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਕਰਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿਸਿਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ.ਵਿਏ ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਲਕਸ਼ ਵੱਚ ਟਿਕਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠੋ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨੇਸ਼ਟਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਸ.ਸਿ ਹੋਵੇ। ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸ.ਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ.ਤੀ ਵੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਕਉਕਿ ਟੀਚਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਟੀਚਰ ਹੀ ਠੀਕ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਹਲਿ ਤਾਂ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਉਸ ਮਸ਼ੂਕ ਬਾਬਾ ਦਾ ਆਸ.ਕਿ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠਾ ਹਾਂ? ਹਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ। ਜੇਕਰ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਉਹ ਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ, ਡਿਸਿਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਰਵਸਿ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਟੀਚਰ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਭਟਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮਦਦ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਟੀਚਰ ਹੋ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਣ ਮੈਂ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹਿ/ ਰਹੀ ਹਾਂ? ਜੇਕਰ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਓਗੇ। ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬਠਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬਲ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਟੀਚਰ ਬਣ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਧੀਯੋਗ ਤਾਂ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਆਤਮਾਉ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਬੈਠੋ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਟੀਚਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਈ ਵੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਟੀਚਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਟਾ(ਯੋਗ) ਵੱਚ ਬਠਾਓ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਸ.ਕਿ ਹੋ, ਚਲਦੇ - ਫਰਿਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੱਚ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਜੀਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਵੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਬੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਖੁਦ ਵੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੱਚੇ ਵੀ ਹਨ, ਕੋਈ ਝੂਠੇ ਵੀ ਹਨ। ਖੁਦ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਲਿਕੁਲ ਸੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋੜਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿਡ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਉਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੋਝ ਹੈ। ਕੰਨਿ ਢੋਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਰਲੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਚਲਾਈ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨੇਸ਼ਟਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਸੰਨਾਟਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਰਿਫ ਪੰਡਤਿ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਬਾ ਮੰਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਦਾਨਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮਪਲੀਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਮਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਫਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਸਰਵਸਿ ਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਨੇਸ਼ਟਾ ਕਰਵਾਉਣ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਾ ਟੀਚਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਇਧਰ ਉਧਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਖੁਦ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕੇ ਬੈਠੇ। ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵੱਚ ਤੀਖਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਜਨ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਇਸ ਵੱਚ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਦਾਸ ਦਾਸੀਆ ਬਣਨਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ ਯੱਗ ਦੀ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਸਾਰੇ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਹ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਭੰਡਾਰੀ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਦੇ ਦਲਿ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਲਿ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰੱਖੋ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੱਡੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਹਿਮ ਦਲਿ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਉਥੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਤੇ ਚਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਖੋ ਕਲਾਸ ਵੱਚ ਕਤਿ - ਕਤਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿਡ ਜਾਕੇ ਅਸੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਧਰਮ ਵੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਸੰਧਿ ਵੱਚ 5-6 ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।

ਹੁਣ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਾਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੱਕੇ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਅਸਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਹੱਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨੇ, ਅਕਾਰਨੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਹ - ਮਭਮਿਨ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਮਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕਲਮਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੇ ਉਪਰ ਮਹਿਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਰਵੀਸ ਵੀ ਅਜਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਮੈਡਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੀ ਰਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਤਿ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਖਿਉਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਫੇਲ੍ਹ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਹਾ ਸਮਝਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਮਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣ ਦੀ, ਤਾਂ ਕਾਇਰ ਹੋ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਖੁਦ ਲੈਂਦੇ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਰਣਿਮ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਰਵੀਸ ਕਰੋ। ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਮਹਿਨਤ ਕੀਤੀ। ਕੀਨੀ ਜਫ਼ਾਕਸੀ (ਖਚਿਤਾਨ) ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਫੋਰਨਰਸ ਕੋਲੋਂ ਰਾਜ ਲਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਕੋਲੋਂ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਚਾ ਸਬਾਈ ਦਲਿ ਦਾ ਸੁਖ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਮਲਿਦੀ ਹੈ - ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਵੀ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਠਹਿਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਈ ਕੱਚੇ ਹੋਣਦੇ ਕਾਰਨ ਵਕਾਰ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੀਘਨ ਤਾਂ ਪੈਣਗੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਫਰਿ ਜਾ ਕੇ ਵੀਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਰ ਵੀ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਬਾਬਾ ਇਹ ਦੁੱਖ ਥੋੜਾ ਸਹਿਣ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਮਾਸੂਕ ਤੇ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਰ ਖਾਂਦੇ ਵੀ ਮੈਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਪਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਬਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਇਹ ਸੀੜੀ ਦਾ ਚੰਤਰ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਵਕਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਇਵੇ - ਇਵੇ ਦੇ ਚੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਬਾਬਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਕਰੀਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਵੇ ਕਹਾਂਗੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਟੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚੰਤਰ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਗੋਲੇ ਦੇ ਚੰਤਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਵੱਚਿ ਨਾਲੇਜ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਲਫਿਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਤੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੀੜੀ ਦਾ ਗਮਿਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀਂਦੂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਹਿਣ ਕੀ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਥੋੜੀ ਹੀ ਲਏ ਹਨ। ਅਰੇ ਕਾਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਫਰਿ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਅਜਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਸਭ ਥੋੜੀ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਉਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲਵੋ, ਸਵਰਗ ਚੱਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਵੱਚਿ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਸੀੜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੌਜ ਵੱਚਿ ਰਹੋਗੇ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੀਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਵੀਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਉਲਾਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਲਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਸਮਝਾਓ। ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਹੀ ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਕੋਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਮਿਨ ਸੁਣਾਓ। ਉਹ ਮਲਿਣਗੇ ਹੀ ਮੰਦਰਾਂ ਵੱਚਿ। ਮੰਦਰਾਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਇਸ ਸੀੜੀ ਦੇ ਚੰਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰਹੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦਈਏ, ਕਸਿ ਦਾ ਕਲਮਿਣ ਕਰੀਏ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਖਿਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਤੇ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕੀ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਰਵੀਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਾਰੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬੀਲਟੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਸਰਵੀਸ ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਮਿਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵੱਚਿ ਸਰਵੀਸ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਲਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰੀਏ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਹਾ ਰਹਿਮ ਦਲਿ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੀਸ ਤੇ ਲਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਕਰਾਂ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣਾਈਏ ਫਰਿ ਰੋਟੀ ਖਾਈਏ। ਤਾਂ ਸਰਵੀਸ ਵੱਚਿ ਜੁੱਟੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਸਿਦਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਬਣਾਈਏ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਈਏ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨਕਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬੀ. ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਗਿਰ ਟੀਚਰ ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਰਵਿਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਪਰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੈਟਰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ? ਕਥਿ ਤੱਕ ਠੀਕ ਹੈ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਫਰੀਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਲਖਿ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਵਿਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਬਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਫਲਾਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜੋ। ਬਾਬਾ ਫਰਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਖੁਦ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ

ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਨੂੰ ਕੀਨਾ ਰਗਿਰ੍ਹਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੀਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰਜਾਈ ਦਾ ਮੈਡਲ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦੀ ਚਲਿ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਹਿਮ ਚਲਿ ਬਣ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੱਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਡਸਿ ਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਦਾ ਰਗਿਰ੍ਹਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡਬਲ ਲਾਕ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਸੇਫ਼, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਭਵ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇ, ਬੋਲ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਚੀਤਾ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ, ਕਰਮ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਿ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਸਦਾ ਬਜ਼ੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਕ ਲੱਗ ਜਾਏਗਾ ਫਰਿ ਮਾਇਆ ਕਦੀ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਇਸ ਸਮ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਲਾਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਸੇਫ਼, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- "ਬਾਬਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਡਾਇਮੰਡ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰਵ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਜੇ ਮਿੱਠੀ - ਮਿੱਠੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਦੋਂ ਹੋਣਗੀਆਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਪਰਮਤ ਅਤੇ ਮਨਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਸੁਣੀ ਸੁਣਾਈ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੀ ਚਲਣਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਸਾਡੇ ਤੀਰਥ ਨਿਆਰੇ ਹਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਸਨ, ਹੁਣ ਬੇਸਮਝ ਬਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਦਾਰ ਕੌਣ ਸੀ? ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ। ਕਿੰਨੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਜੋ ਖੇਡ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਸਾਸਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਗੀਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਉਹ ਹੀ ਰਾਂਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ? ਭਾਰਤ ਦਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਚੋਟੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਰਚਣਗੇ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਕੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਵਰਨ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਆਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਵਰਨ ਵਿੱਚ। ਪਿੱਛੇ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟਾਲ ਟਾਲੀਆਂ ਵੀ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਟਿਯੂਬਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਹਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਖਾ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਟਿਯੂਬਸ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਥੁਰ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ। ਜੇ ਹੁਣ ਸਭ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਹੈ ਬੜਾ ਸਹਿਜ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਕਲਪਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਜੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ, ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇ।

ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੋਈ ਕਰਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨਾ ਲਾਗੀ ਵਾਰ। ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਰੂਰ ਉਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ। ਦੇਵਤਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਵੇਂ ਰਚਿਆ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਮਹਿਮਾ ਕੋਈ ਨੇ ਨਹੀਂ ਗਾਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦਾ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ। ਰਾਜਾਈ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ

ਦੁਨੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਹਿਣ। ਚੋਟੀ ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬੜੀ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਵਾਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਮਾਲੂਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ। ਉਹ ਹੈ ਰਚਤਾ, ਉਹ ਰਚਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੜਵੇ ਇੱਕਦਮ ਜਹਿਰ ਮਿਸਲ ਸੀ, ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹੋ। ਸੜੇ ਹੋਏ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟਕਾ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਫੱਟ ਕੇ ਚੀਰ - ਚੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਟਕੇ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਪੁਰਜਾ - ਪੁਰਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਇਵੇਂ ਮੈਲਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾਫ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਵੀ ਹਲਕੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਧੋਬੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ। ਧੋਬੀ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਧੋਬੀ ਚੰਗੇ ਕਪੜੇ ਸਾਫ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹਜ਼ਾਮ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਕਪੜੇ ਸਾਫ ਧੁਲਾਣੇ ਸਿੱਖੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੈਲੇ ਕਪੜੇ ਧੁਲਾਈ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਨਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਇੱਜਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੇ ਹਨ। ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਕੀ ਹਾਲਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਜਯ ਮਾਲਾ ਦੇ ਸੀ, ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤਾਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਭਜਾਇਆ, ਪਟਰਾਣੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਟਰਾਣੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰ ਫਿਰ ਦੱਸੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਫਿਰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਜੇ ਹੋਇਆ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਮਝਣਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਟਾਈਮ ਲੱਗੇਗਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਕਿਥੇ ਵੇਖੋ ਲੜਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੋਗੇ। ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਤਨ ਹੈ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਸਭ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸਮਝਾ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਈਆਂ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਰਥ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਾਨਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ, ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਨੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਜਰੂਰ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉੱਥੇ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਹੈ ਹੁਣ ਦੀ। ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਹੁਣ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਤੇ ਲੈਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸਤੋ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹਠਯੋਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਠ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਇਹ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੈਵਨਲੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਲੱਛਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਣੀ ਸੁਣਾਈ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਇਆ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਲੱਗਦੇ - ਲੱਗਦੇ ਬੁਰੀ ਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਵਾਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਇਹ ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਵੀ ਪਰਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰਮਤ ਤੇ, ਮਨਮਤ ਤੇ ਚੱਲਿਆ ਤੇ ਇਹ ਮਰਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ... ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਸੁਣੀਆਂ - ਸੁਣਾਈਆ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ...

ਵਰਦਾਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਰੀਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਤੀ, ਰੀਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਾ, ਵਾਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ਸੁਣਾਉਣਾ, ਕਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਕਰਮ ਯੋਗੀ ਬਣ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਨਾ - ਇਸੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਨਰਵ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਹਰ ਨਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਝਲਕ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਓ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾ ਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨਾ, ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ ਅਭਿਆਨੀ ਬਣ ਕੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ ਸੁਣਾਓਗੇ ਓਨਾਂ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਕਸਿ ਵਸਿ.ਸੇ.ਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰਾ ਤੋ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ?
- ਉਤਰ:- ਗਰੀਬਾਂ ਵੱਚ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਦੀ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਭਗਤੀ ਵੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਖਸਤਕਾਰ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ.ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਜਾਮਿਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋ ਅੱਗੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ.ਵਿਯ

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਤਿ ਹਮ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਉਹ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਲੌਕਿਕ ਮਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਚਤਾ ਹਨ। ਪਾਰਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਰਚਤਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਧੂ, ਸਹਾਇਕ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੌਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਇਤਨੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਰਿਵਾਹ ਦੀ ਪੜਾਈ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਾਲੇਜ ਫੁਲ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ ਪਰ ਕਹਿਣਾ ਗਿਆਨ? ਇਹ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਿ - ਪਾਵਨ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਲਿਕੁਲ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਚੋਵੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਵਿਸੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਇਥੇ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਦੀ ਵੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੰਨਿ ਜਯੰਤੀ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕੀ ਪਹਲੇ ਜਯੰਤੀ ਕਸਿ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸ.ਵਿ ਦੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਬੜੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਇਤਨਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਨੇ ਕੀ ਆ ਕੇ ਕੀਤਾ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓ ਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਚੌਤੀਆਂ ਹਨ। ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਇਹ ਕੀਤਾ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਚਰਿਤਰਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਇੱਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੋਈ ਫਰਿ ਗੀਤਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੋਈ? ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਵੇ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਟੋਕਰੀ ਵੱਚ ਪਾ ਕੇ ਪਾਰ ਲੈ ਗਏ। ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਦਾ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੱਬ ਤੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। 16 -17 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਚੌਤਰ ਛੋਟੇ ਪਨ ਦੇ ਵਖਿ.ਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੀਤਾ ਕਦੇ ਸੁਣਾਈ। ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਲਖਿਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੀ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਇਹ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾ ਗਿਆਨ ਸੋਭਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਣਾਵੇ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਅਗਿਆਨ ਨੀਦ ਵੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿ ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤਨ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ, ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਇਹ ਤੰਨਿ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਰਾਮ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵੱਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤੀਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਜਯੰਤੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਤੋ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਰਿਫ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਰਥਡੇ ਤਾਂ ਅੱਜਕਲ ਸਾਰੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਾਈ, ਉਸ ਵੱਚ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤੀਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਸੁਖ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜ ਕਦੇ, ਕਵਿ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ! ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਾ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਪਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਪਤਿ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤੀਜੁਗ ਆਦਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਮੈਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਵੀ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕਲਪ ਪਹਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਚੌਤਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪਰ ਨਾਮ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਚੌਤਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸ.ਵਿ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਲੇ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸਾਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਅਸਲ ਵੱਚ ਉਪਰ ਤੇ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਵੀ ਅਵਤਰਨ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ, ਪਾਲਣਾ ਲਈ। ਸਭਨੂੰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪੁਨਰਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਸਿਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਦੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਕਉਂਕਿ ਸ.ਵਿ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਖੁਦ ਬੈਠ ਦਸਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਇਹ ਜਨਮ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਲਾਂ - ਪਹਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਸ.ਵਿਜਯੰਤੀ ਵੱਡੀ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਜਯੰਤੀ ਵੱਡੀ? ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕੇ, ਜਦੋਂਕਿ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਅਸਲ ਵੱਚ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਈ ਫੱਟ ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਆਇਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰਖਣੇ ਹਨ। ਪੁਆਇਟਸ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਬਨਿਨ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਯਾਦ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਇਤਨਾ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੱਬ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਪੁਆਇਟਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯਾਦ ਆ ਜਾਣ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦੋ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਵੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੈਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ, ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀ ਰਚਣਗੇ ਪੁਰਾਣੀ ਬੋਝੇ

ਨਾ ਰਚਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਹੈ ਨਰਕ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਯੋਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚੀਨ ਯੋਗ। ਕਸਿ ਨੇ ਸੱਖਿਆ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸੱਖਿਆ ਸੀ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਨਰਿਕਾਰ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਵਿ ਆਇਆ, ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਤਾਂ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਾਈਡ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜਵਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਗਾਈਡ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਗਾਈਡ ਵੀ ਆਤਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਵਾਪਸਿ ਕੌਣ ਲੈ ਜਾਵੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕੀ ਦੇਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਛੱਡੋ। ਉਹ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਪ ਸੱਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਸਿ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੋਝ਼ੀ ਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਹੀ ਗਾਈਡ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ, ਬਲਸਿਫੁੱਲ, ਪੀਸਫੁੱਲ, ਏਵਰ ਪਾਓਰ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਨਾਲੇਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਜਵਿ ਆਤਮਾ ਬੰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਨਾ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਵੱਡੀ ਕੁਦਰਤ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਛੋਟੇ ਸਟਾਰ ਵੱਚਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚਿ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤ, ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਵਿ ਕਰੀਏ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਵੀ ਸਟਾਰ ਮੁਆਫ.ਕਿ। 84 ਜਨਮ ਐਕੁਰੇਟ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਸੁਖ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਭੋਗਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਕੁਦਰਤ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾ, ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚਿ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਨਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਰਿ ਵੀ ਜੰਨ੍ਹਾਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਢੋਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਵੱਚਿ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਘਰ ਵੱਚਿ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹਮਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕੁਝ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਹੂਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪ ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਗਰੀਬਾਂ ਵੱਚਿ ਸ਼ਰਧਾ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੋਝ਼ਾ ਵੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਭਗਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ.ਹੂਕਾਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਜੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਖ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਜ.ਆਦਾ ਹਨ। ਸ.ਹੂਕਾਰ ਪਛਿੜੀ ਵੱਚਿ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਤਨਾ ਉੱਚ ਸੀ ਸੋ ਫਰਿ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਕਵਿ ਹੋਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਅਰਥਕੁਵੇਕ ਆਦਿ ਵੱਚਿ ਸਭ ਮਹਿਲਿ ਆਦਿ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਅਜਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਥੇ ਜਵਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਮਕਾਨ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੇ, ਮਾਰਬਲ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜਬੂਤ ਹੋਣਗੇ। ਨਾਟਕ ਵੱਚਿ ਵੀ ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਟੁੱਟ ਫੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਅਜਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਹਿਲਿ ਆਦਿ ਬਨਾਉਣਗੇ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵਖਿਉਣਗੇ ਮਸਿਤਰੀ ਲੋਕ ਕਵਿ ਮਕਾਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਮਕਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਹਿਾ ਵੱਚਿ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤਾਲੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਸਿ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਕਸਿ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਾਇਆ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਹਿਲਿ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਜਨ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹਸਪਤਾਲ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਹੈ - ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰਨਾ, ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ। ਜਵਿ ਬਾਪ ਕੰਨਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਨਤ ਸਾਰੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਵੱਚਿ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਦਾ ਬੈਠ ਪਰਚਿੰਦੀ ਦੇਹ, ਗੋਇਆ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਾਮਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਫਰਿ ਹੋਰ ਵਕਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੜ੍ਹਹਨਾ, ਝਗੜ੍ਹਹਨਾ, ਨਵਾਬੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬੋਝ਼ੀ ਚੀਜ਼ ਵੱਚਿ ਹੰਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘੜੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਦਲਿ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਪਾਈਏ। ਖਿਆਲ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਉਚੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਗੁੰਮ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਹਨ। ਫਰਿ ਸਰਵੀਸ ਬਦਲੇ ਡਸਿਸਰਵੀਸ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਕੰਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸਰਵੀਸ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੋ. ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ

ਵੱਚਿ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਬਹੁਤ ਰਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਣ ਵੱਚਿ ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਲੂਣ - ਪਾਣੀ ਬਣਾ ਦੀਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਝੱਟ ਵੰਗੜ ਜਾਣਾ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਸਿ ਨੇ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੁੱਛੋ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਿ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਕਹਾਂਗੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਅਣਗਣਿਤ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੋਈ ਕਪੂਤ, ਕੋਈ ਸਪੂਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮੀਂਠੇ - ਮੀਂਠੇ ਸਕਿਲਿੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਤਿਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ - ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ :-

1) ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਕਸਿ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਸੌਂਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਹੋਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2) ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਵੱਚਿ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਮਰਪਣਤਾ ਦਵਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:

ਗਿਆਨ ਦਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਥੂਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਲੱਖ ਗੁਣਾ ਬਨਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਵੱਚਿ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਚਲਿ। ਲੇਕਿਨ ਬੁੱਧੀ ਸਵੱਛ ਉਦੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਵੇ। ਸੁਦਰ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਦੇਣਾ ਹੀ ਦਵਿਜ ਬੁੱਧੀ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:-

" ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ" ਇਸ ਵੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਵਰਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

ਮਦਦ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਿੰਮਤਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਮਦਦ ਦੀ ਪਾਤਰ ਬਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ‘ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ’ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਨਬਰਵਾਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕਰੇ, ਵਰਸਾ ਕਰੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ 63 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਲਵਾਨ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਹੜੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ? ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਮਤ - ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਇਆ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ। ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਮਦਦ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨਾਦਿ - ਆਦਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀਆਂ ਹੋ ਅਤੇ ਬਣਦੀਆਂ ਰਹੋਗੀਆਂ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਰਪੀਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਭਗਤ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹਰ ਇੱਕ ਪੂਜੀਏ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਮਰਥ ਬਣਾਇਆ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬਲ ਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਬਣ ਗਏ। ਇਤਨੇ ਬਲਵਾਨ ਬਣੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ! ਨਿਰਬਲ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹੇ ਬਲਵਾਨ ਬਣੇ ਜੋ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਕਠਿਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨੈਚੁਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨਾਦਿ, ਆਦਿ ਨਿਜੀ ਸਵਰੂਪ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੀ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ। ਅਸੰਭਵ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਉਹ ਅਸੰਭਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਾਵਨ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ।

ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਖਿਆਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ, ਕਦੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ। 63 ਜਨਮ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣਕੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਪੈਕੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਹ ਵੀ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਜਬੂਤ ਹੋ। ਇਤਨਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਜੋ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਮਦਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਰ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਵਾਰ ਨੂੰ ਖੇਡ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਚਿੰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਜੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਹ ਹੀ ‘ਨਿਸ਼ਚਿਤ’ ਦਾ ਨਸ਼ਾ, ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਸ੍ਵੈਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚਲੇਂਜ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਰਥੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਿਆ? ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਮਤਲਬ ਦਾਤਾ ਦੀ ਦੇਣ, ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਸਮਾਣ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਾਗਰ ਸਮਾਣ ਭਰਪੂਰ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਮਦਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਤੇਜਗਤੀ, ਕਦੇ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਮਦਦ, ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਮਦਦ ਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਦਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਲਬਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ ਹੀ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸ ਦੀ ਕਰਨਗੇ, ਬਾਪ ਬੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਿੰਮਤ ਦਵਾਰਾ ਮਦਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਮਦਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਲਗਾ ਲਿਆ, ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਯੋਗੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੈਂਟਰ ਇੰਚਾਰਜ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਬਣ ਗਈ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਯੋਗ ਬਣ ਗਈ, ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਜਿਉਣਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਵਿਤੀ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅੰਤਿਮ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਖੁੱਦ ਤੇ, ਸੇਵਾ ਤੇ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਿਤੀ ਤੇ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਵਿਖਾਇਆ ਇਸਲਈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹਿਮੰਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਹਿਮੰਤ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨੰਬਰਵਨ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਨੰਬਰਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ। ਭਵਿੱਖ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਮਦਦ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਛ ਸਮਾ ਗਏ ਜੇ ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਅਤੇ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਨਾ।

ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕਈ ਬੱਚੇ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਿਉਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਹਿਮੰਤ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਭਿਮਾਨ ਮਤਲਬ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ। ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਤਾਲਾਬ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਤਾਲਾਬ ਦਾ ਪਾਣੀ ਖੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ ਕਦੇ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ। ਅੱਜ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰੋੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਾੜ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਹੈ ਮਹਾਵੀਰ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਪਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਕੜ ਪੱਥਰ ਵੀ ਪਹਾੜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਹਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਕੰਕੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੱਸਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕੀ ਪਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਲਿਫਟ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਭੁੱਲ। ਹਿਮੰਤ ਬੱਚੇ ਮੱਦਦੇ ਖੁਦਾ - ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਗੁਪਤ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਹੈ। ਹਿਮੰਤ ਬੱਚੇ ਮੱਦਦੇ ਖੁਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਧੀ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ ਕੀ? ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਉਲਾਹੁਣਾ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਬਣਾਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸੀ? ਇਸਲਈ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਧਾਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹਿਮੰਤ ਦਾ ਅਤੇ ਪਦਮ ਕਦਮ ਮਦਦ ਲਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋਣ - ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਾ?

ਹਿਮੰਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਵੀ ਹਿਮੰਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਹਿਮੰਤ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਿਮੰਤ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਚਲਣਾ ਅਤੇ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਹਿਮੰਤ ਨਾਲ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਨੰਬਰਵਨ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣੇਗਾ ਪਰ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਖਿਆ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨੰਬਰਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਿਆ? ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ। ਕਦੀ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਲੀਲਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਲੀਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲੀਲਾ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਲੀਲਾ ਵੀ ਵੇਖਦੇ, ਕਦੀ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਲੀਲਾ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਹਰ ਇੱਕ ਜੇਨ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ - ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹਿੰਦੀ ਘਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਇਸਲਈ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਗੇ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਬਾ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਿਮੰਤ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ

ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ, ਮਹਾਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

1- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਰਥਾਤ ਲਾਈਟ। ਜੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਬੋਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ? ਜੱਦ ਬੋਲ ਹਲਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਬੋਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਬਾਪ ਬੋਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਸਭ ਨੇ ਬੋਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ? ਕੋਈ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਗਠਰੀ ਛਿਪਾਕੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ? ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਥੋੜਾ - ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਥੋੜੇ - ਥੋੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ? ਪੁਰਾਣਾ ਅਨੁਭਵ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ, ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਖਜਾਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਲੈ ਆਵੇਗਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਦੀ ਉੱਚੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਵੇਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਪਾਉਗੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਰਥਾਤ ਜਰਾ ਵੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪੁਰਾਣਾ ਸ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ? ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਜਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗਠੜੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿਚੜ - ਪੱਟੀ ਦੀ ਗਠੜੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਹੁਣ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਨਵੇਂ ਖਾਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਰਜ ਲੱਗਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ ਨੂੰ ਮਰਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਰਾ ਹੀ ਖਾਤਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ। ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸਭ ਸਮਾਪਤ।

2- ਹਮੇਸ਼ਾ "ਵਾਹ - ਵਾਹ" ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? "ਹਾਯ - ਹਾਯ" ਦੇ ਗੀਤ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ "ਵਾਹ - ਵਾਹ" ਦੇ ਗੀਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨ ਤੋਂ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮਨ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ? ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ! ਜਾਂ ਵਾਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ! ਜਾਂ ਵਾਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ! ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ "ਵਾਹ - ਵਾਹ"! ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਕਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਵੀ "ਹਾਯ" ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ? ਹਾਯ, ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ - ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਵੀ ਹਾਯ" ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲ "ਹਾਯ - ਹਾਯ" ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ "ਵਾਹ - ਵਾਹ" ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੰਨਾ ਅੰਤਰ ਹੋ ਗਿਆ! ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੀ ਜਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੀ? (ਬਾਪ ਦੀ)ਬਾਪ ਵੀ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਇਆ। ਜੇਕਰ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕੀ ਕਰਦਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ - ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ ਵਾਹ! ਜੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਭ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਇੰਨਾ ਭਾਗ ਮਿਲ ਜਾਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਾਇਮੰਡ ਲਾਟਰੀ।

3- ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਹਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਹੈ? ਕੋਈ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਦੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਹਨ? "ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ" - ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਸੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਹਿਜਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੇ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਹੋ ਜਾਂ ਮੋਹ ਹੈ? ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਜੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਥੋੜਾ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁੱਸਾ ਆਵੇਗਾ? ਥੋੜਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਘੱਟ ਮਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਭੈਣ ਤੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਜੇਸ਼ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਵੇਖਣਾ, ਪੇਪਰ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜਾ ਵੀ ਦੌਰ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੇਸ਼ ਜਾਂ ਗੁੱਸਾ ਸਹਿਜ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ। ਮੋਹ ਦਾ ਬੰਧਨ ਵੀ ਖਤਮ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਆਪਣੇ ਹਰ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਸੇ ਰਾਜ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੇ ਵੀ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਜੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਹਨ ਉਹ ਜੇ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਯਾਦਗਾਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਆਪਣਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਹੀ

ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਸੇ ਰਾਜ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੀ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਬਣੋ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣੇ"
- ਪ੍ਰਸ.ਨ:- ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਲਏ, ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ਫਰਿ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:- ਮਹਿ.ਲਿ ਮੋ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਗੋਡ ਇਸ਼ ਵਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਹਸਿਥ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਮਿਤਿ ਬਣੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਰੂਪੀ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ ਫਰਿ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ 108 ਜਗਤਗੁਰੂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲਬਿਰੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੁਖ ਤੋਂ। ਉਹ ਹੀ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਯਥਾ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਰਜਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੂਜੀਏ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਦੋਂ 2 ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਡਟਿਲ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ। ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਜਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਿੰਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੋਈ ਅੰਡੇ ਮਸਿਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰ ਹਨ। ਜਵਿ ਐਕਟਰਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਡਰੈਸ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਸ੍ਰ.ਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਰੈਸ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਬਗਿਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 84 ਸ਼ਰੀਰ ਮਲਿਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਇਤਨੇ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ.ਵਿ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤ ਨਾਮ ਹੈ, ਫਰਿ ਅਵਿਅਕਤ ਨਾਮ ਪਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ੍ਰ.ਦਰ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਦਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਖਿਦੇ ਹੋ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ। ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਵਨ ਪੂਜੀਏ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੋਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਚਾਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀਓ ਆਏ? ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਫਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪੋਤਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਰਜਾ ਦਾ। ਇਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਰਿ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰਲੈਂ ਹੋਈ ਫਰਿ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ...। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਮਰ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵੀ ਅਮਰ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਕਦੇ ਘਸਿਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਬਦਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਸਿ - ਜਸਿ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਗਣੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਸੁਭਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਫਰਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੀਮੇਲ ਵਿੱਚ ਮੀਰਾਂ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਾਲਾ

ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਕਦੇ ਪੂਜਦੇ ਨਹੀਂ। ਰੁਦਰ ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰ ਹੈ ਫੁੱਲ ਫਰਿ ਮੇਰੂ ... ਫਰਿ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਜੋ ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਰੁਦਰ ਮਾਲਾ ਹੀ ਵਸਿਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਸਰ੍ਹਿਫ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਦਰ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਗਿਆਨੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 8 ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪੂਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਗੂਠੀ ਬਣਾਕੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਸ ਵੱਦਿ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਨੌਵਾਂ ਦਾਨਾ ਵਚਿਕਾਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 9 ਰਤਨ। ਇਹ ਹੈ ਡਟਿਲ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਰ੍ਹਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਚਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਰਿਵਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਪੂਜੀਏ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਰਜਾ ਪੂਜੀਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ। ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ, ਸੁਖਧਾਮ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ, ਸੰਪਤੀ, ਸ.ਤੀ ਸਭ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ, ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੁਖਧਾਮ ਹੈ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਫਰਿ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਣ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਯੁਗ - ਯੁਗ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਤੀਯੁਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਫਰਿ ਸਤੀਯੁਗ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸ ਵੱਚਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਜਾਂ ਰੁਦਰ। ਇਹ ਹੈ ਸ.ਵਿ ਗਿਆਨ ਯੁਗ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ.ਵਿ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਰੁਦਰ ਨਾਮ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਪ੍ਰਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਫਰਿ ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਸਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਚਿਕਤ ਉਹ ਅਵਚਿਕਤ। ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵੱਚਿ ਦੇਖੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਹੱਡੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਵਿ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਮਲਿਦਾ ਤਾਂ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਭੂਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਮਲਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭਟਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਹੈ। ਅਲਫ ਅਤੇ ਬੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਗਾ। ਕੀਨਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਇਹ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹਠਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਯੋਗ ਮਾਨਾ ਯਾਦ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹਠਯੋਗ। ਇਹ ਹੈ ਸਹਜਿ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਲਾਕੇਟ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਰ੍ਹਿਫ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਭ ਨੇ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਰਿ ਉਹ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸੀ, ਚੰਦਰਵੰਸੀ, ਵੈਸ਼ਵੰਸੀ, ਸੁਦਰ ਵੰਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਰਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸੀ - ਚੰਦਰਵੰਸੀ ਬਣੋ ਸੀ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਰਣ ਵੱਚਿ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਸਰ੍ਹਿਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਵਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਸਭ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਮੇਲ ਅਤੇ ਫੀਮੇਲ ਸਭ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸਖਿਉਣਾ ਹੈ - ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਵਚਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਵੱਚਿ ਜੋ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ ਉਹ ਨਕਿਲੇ ਕਵਿ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਭ ਮੱਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਨਿਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਨੋ ਮਨੁੱਖ ਮਰਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਰਾਜੇ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਬਾਕੀ 9 ਲੱਖ ਪ੍ਰਰਜਾ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - 9 ਲੱਖ ਤਾਰੇ, ਯਾਨੀ ਪ੍ਰਰਜਾ। ਝਾੜ ਪਹਿਲੋਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਵਰ੍ਹਾਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭਦਾ ਗਾਈਡ ਬਣ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਨਿ- ਮਨਿ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਤ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਚਿਕਰਮਾਂ ਦੀ ਖਾਦ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਾਪਸਿ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਧਾਰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਭਵ:

ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਾਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਸਵਾਸ਼ ਵੱਚਿ ਸਵਤਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਵਿੰ ਭਗਤੀ ਵੱਚਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ, ਅਜਪਾਜਪ ਚਲਦਾ ਰਹੇ, ਅਜਹਿ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਨਰਿੰਨਤਰ ਹੋਵੇ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਖੁਦ ਯਾਦ ਆਉਦਾ ਰਹੇ ਉਦੋ ਸਧਾਰਨਤਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਆਉਦੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਮਨਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸੱਚੇ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਸਭ ਦੇ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਾਡਾ ਮੇਸ੍ਰ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੋ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ, ਗੁਡ ਡੇ, ਗੁਡ ਐਵਰੀਥਿੰਗ, ਗੁਡਨਾਈਟ, ਸਭ ਗੁਡ ਹੀ ਗੁਡ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ ਹੈ, ਨਾ ਗੁਡ ਨਾਈਟ। ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਹੈ ਨਾਈਟ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕੀ ਹੈ? ਸਵੇਰਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਗੁਡ ਹੀ ਗੁਡ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਯੋਗ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰੀਆਂ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਆਕੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬਾਦ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੋਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਯੋਗ ਲੱਗਿਆ ਫਿਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੋਸ਼ਵਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜਾ ਈਸ਼ਵਰ? ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਵੋ। ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੱਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓ, ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਦੇਣਗੇ। ਕੋਈ ਸਾਈਂ ਬਾਬਾ, ਕੋਈ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਬਾਬਾ, ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ, ਕੋਈ ਪਾਰਸੀ ਦਾ, ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਸਤਿਸੰਗ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਾਧੂ ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਥਾਵਾਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਭਗਵਾਨ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਰਸਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਨੇਹਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਮੰਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਤਿਸੰਗ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਦਾ ਅਸੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਸੰਗ ਤਾਰੇ... ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੰਗ ਬੇਰੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਰੂਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਆਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਉਹ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਵੇਦਾਂ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਅਥਾਰਿਟੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸੱਚ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ... ਝੂਠ ਦਾ ਸੰਗ ਡੁਬਾਵੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਵਾਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਸੈਲਵੇਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਜੋ ਸ੍ਰਗ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਨਰਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਇਹ ਵੱਡਾ ਸਟੀਮਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਟੀਮਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਮ ਪਰਿਸੇਪਟਰ। ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਰਵ ਦਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਜਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੀ ਐਡਲਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਕ੍ਰਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ। ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ 21

ਪੀੜੀ ਮਤਲਬ ਸੂਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ। ਕਮਾਈ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ, ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ। ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੁਰੂ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਰੂ। ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਅਸੀਂ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ... ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ) ਸਾਡੀ ਇਸਤਰੀ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਡੀ ਮੰਮਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮੁਕਰਰ ਕੀਤਾ। ਸਰਸਵਤੀ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਇਹ ਹੈ ਛੋਟੀ ਮੰਮਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਗੂੜੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਦ ਰਿਸਪੈਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਦ ਰਿਸਪੈਕਟ ਪਾਸ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਨਹੀਂ ਪਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਲੰਬਧ ਪਾਈ। ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਖਲਾਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਪਰੰਪਰਾ ਕਿਵੇਂ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਜੋ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰੰਪਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਰਤ ਦੁਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਸਰਵ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਵਿਨਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ। ਸਭ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਵਾਪਿਸ ਘਰ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਜੇਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਜਾਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਜੀ ਫਿਰ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੰਦਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਤਤ੍ਵ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਪਹਿਲੇ ਮੰਦਿਰ ਉਹ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇਸ਼੍ਵਰ ਫਿਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਨਿਸ਼ਚਾਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਈ 80 ਪਰਸੈਂਟ ਹਨ, ਕਈ 50 ਪਰਸੈਂਟ ਹੈ, ਕੋਈ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਫੇਲਿਉਰ ਹੋਇਆ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅੱਛਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋ ਵੀ ਜਾਵੇ ਪਰ ਮਾਇਆ ਕੜੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਭਗਤ ਸੀ। 63 ਜਨਮ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤੱਤਵਮ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ 63 ਜਨਮ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਸੁੱਖ ਪਾਇਆ ਫਿਰ ਭਗਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਇਹ ਅੱਖਰ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਘਰਬਾਰ ਤੋਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਕੁਟੀਆਵਾਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਹੁਣ ਉਹ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਗੈਰਮਿੰਟ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ, ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ, ਕਾਨਫ੍ਰੰਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਮੱਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਪਰ ਪੁੱਛੋ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਤਾਂ ਵਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਸੋ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਦ੍ਵੈਤ ਮਤ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ। ਦ੍ਵੈਤ ਮਾਨਾ ਦੈਤ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗਣੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੰਡੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਹੁਣ ਨਾ ਕਰਵਾਂ ਦਾ, ਨਾ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਪੂਜਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਰਵ ਪਾਂਡਵ ਭਰਾ - ਭਰਾ, ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਨਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਅਹਿੰਸਕ ਹੋ। ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਧਰਮ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਊ ਦਾ ਕੇਸ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ

ਅਹਿੰਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਓ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ, ਨਾ ਲੜਾਈ - ਝਗੜਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਨ ਹਨ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਹੀ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਜਨਮ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕਦਮ ਜਮਪ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਉੱਪਰ। 84 ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕੌਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਬਾਪ। ਹੁਣ ਸਭ ਇੱਕਦਮ ਪਟ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਦੇ ਆਇਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਘੜੀ, ਇਸ ਤਿਥੀ -ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸਲ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਾਰਨ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਦ ਰਿਸਪੈਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

2. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਪਾਂਡਵ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਸਟਰਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮਾਇਆਜੀਤ ਸੇ ਜਗਤਜੀਤ, ਵਿਜਯੀ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮਾਇਆ ਕਿਉਂ ਆ ਗਈ, ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਅਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੋਚਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ - ਤਾਂ ਵਿਜਯੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਵਿਜਯੀ ਰਤਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੀ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਹਨ ਇਸਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਾਇਆਜੀਤ, ਜਗਤਜੀਤ ਸਮਝ ਮਾਇਆ ਤੇ ਵਿਜਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਬਣੋ। ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਸੁਭ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਿਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੂਜਨ ਨਹੀਂ, ਕਢਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਅਪਵੰਤਰ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿਤਾ ਨਸ. ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਨਰਿੰਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸੰਖਿ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਸ. ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰਿੰਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਸਿ ਨਾਲ ਵੀ ਲੜਨਾ ਝਗੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਜੋ ਪੀਆ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ। ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਡਬਲ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਸਥਾਪਨਾ ਕਵਿ ਕਰਨਗੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਵੇ ਤਾਂ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ...ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਤੀਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੰ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ ਮਾਲਾ ਜਸਿ ਨੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਸਮਿਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਸਰਿਫ ਸਮਿਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੁ ਤਾਂ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ। ਬਾਕੀ ਮਾਲਾ ਹੋਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਪੂਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਿਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਵੱਚ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ? ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠੇਗਾ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਚੇਤੰਨ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਢਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋ ਪਵੰਤਰ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਅਪਵੰਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੂਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਕਵਿ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਮਿਰਨੀ। ਜੋ ਵੀ ਦਾਨੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮਿਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ ਹਨ। ਦਾਨੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਸਮਿਰਨ ਕਸਿ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਤਾਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪੂਜਨ ਲਾਇਕ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ, ਕਢਿਕ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਤਤਿ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਮਿਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਖੁਦ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਲਾ ਫਸਟ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇ ਫਰਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਜਿਲਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰੂਪ ਵੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਸਮਿਰਨ ਸਰਿਫ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਢਿ? ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ.ਵਿ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਵੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਜਵਿ ਸਾਕਾਰੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਾਮਿਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਇਆ, ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ। ਜੋ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵੱਚ ਸਰਿਫ ਸ.ਵਿ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਿਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਣ - ਕੋਣ ਗਾਮਿਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਗਾਮਿਨ ਸਾਗਰ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਵੱਡੀ ਨਦੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਗੰਗਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕਸਿਮ - ਕਸਿਮ ਦੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਚੰਗਾ ਗਾਮਿਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੋਵਰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਵੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਜਾਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਾ ਸਮਿਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਿਰਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਿਰਨ ਕਰੋ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਮਿਰਨ ਕਸਿ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੋ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੈ ਫੁਲ ਫਰਿ ਮੇਰੁ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਸੋ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਿਫ ਆਤਮਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਿਰਨ ਲਾਇਕ ਹੋ। ਸਮਿਰਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਅਪਵੰਤਰ ਹੈ। ਅਪਵੰਤਰ ਚੀਜ਼ ਕਦੀ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਬਣਨ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਅੰਤ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੁੱਧ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਾਸ ਵੱਚ ਓਨਰ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਮਾਚਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਪੈਦਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਵਿਸ਼ ਮਾਲਾ ਵੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਆਏਗਾ! ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਗੂੜੀਆਂ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨ ਲੋਕ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਕਸਿ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਗੋਡ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਰਿਫ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਵਿ ਸਮਝਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਤਿ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ

ਪਤਿ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਬੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਾਢਿਕ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸੋ ਤਾਂ ਜੱਦ ਅੰਤ ਹੋਵੇ, ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਹਜੜੀਭੂਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਛਿਤਾਈ ਸਭ ਆਉਣ ਲਗਦੇ ਹਨ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਤਮੋਪਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਨਵੇਂ ਸਰਿ ਚੱਕਰ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਪਾਉਣਗੇ ਫਰਿ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੀ। ਅੰਤ ਵੱਚ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੌਣ ਵਜਿ ਮਾਲਾ ਵੱਚ ਪਰਿਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਰੀ ਢੋਣਗੇ। ਸਤਗੁਰੂ ਵੱਚ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਜਵਿ ਇਮਤਹਿਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੌਣ - ਕੌਣ ਫੇਲ ਹੋਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਸ਼ਿਵ ਵਚਿਆਲਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਵੱਚ ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਜੋ ਬਣਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਬੱਚੀਆਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਟਰਜ਼ ਸੰਭਾਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੱਡਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਆਕੇ ਵੇਖਣ। ਅਜੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਬੋਮਬੇ ਵੱਚ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੋ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਦੀ ਲੀਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵਾਹ ਬਾਬਾ! ਤੁਹਾਡੀ ਗਤੀ ਮਤ... ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਰਿਕਾਰੀ, ਆਕਾਰੀ, ਸਾਕਾਰੀ ਲੋਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਰਿਫ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਉਹ ਵੀ ਕੰਮਪਲੀਟ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਪਵੇ। ਜੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹੀਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਕੀਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸ.ਵਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹੈ ਫਰਿ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ। ਫਰਿ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਮ. ਪੀ. ਨੇ ਕਹਿਾ ਸੀ ਕੀ ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕੀ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਵਰਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪੱਤਰ ਲਖਿਣ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਖਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੂਲਵਤਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਰਚਿ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਫਰਿ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਕਵਿ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਕੌਣ ਖੋਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਵਰਗ ਕੱਥੇ ਗਿਆ। ਜਵਿ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ ਕੱਥੇ ਗਿਆ? ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁਵਰਗ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦੀ ਇਵੇਂ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਕੋਈ ਕੱਢ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੋਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਕਦੀ ਬੱਲੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਆਦੀ ਦਾ ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵੱਚ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਉਚ ਹੋਣਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਘਰ ਕਵਿ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਲਿਕੀਯਤ ਕੱਥੇ ਗਈ? ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਜਦੋਂ ਵਚਿਵਾਨ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਰਿਫ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਅਖੁੱਟ ਖਜਾਨਾ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਧਾਰਨਾ ਤੇ ਹੈ। ਜੀਨੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨਗੇ ਉਨਾ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਕੱਥੇ ਕੋਡੀ, ਕੱਥੇ ਹੀਰਾ। ਹੀਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਹੈ। ਕੋਡੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਦੀ ਕਸਿ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਉਣ। ਸਰਿਫ ਸਮਝਣਗੇ ਬਰੋਬਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਜੋ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਰਾਜ ਕਦੇ ਕਸਿਨੇ ਦੰਤਾ, ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਾਜਾਈ ਕਸਿਨੇ ਦੰਤੀ? ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਨਸ। ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਫਰਿ ਉਹ ਸਥਾਈ ਨਸ। ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਦੇ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆਉਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ! ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਨੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਨੌਂਦਿਕ ਠੋਰ ਨਾ ਪਾਵੇ। ਇਹ ਇਥੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੇ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤੀਨੋਂ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੀਨੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਹਿੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨੀਂਦਾ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ। ਨਾ ਕਸਿ ਨਾਲ ਲੜ੍ਹਨਾ ਝਗੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨਾਲ ਮੀਠਾ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗੁਰਹਣਿ। ਨੰਬਰਵਨ ਦਾਨ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਦਾ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅੱਛ!

ਮੀਠੇ- ਮੀਠੇ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਭ ਨਾਲ ਮੀਠਾ ਬੋਲਣਾ, ਅਜਹਿੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਸਿ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਨੀਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਅਤੇ

ਪਰਮਾਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

2. ਜੋ ਗਿਆਨ ਧਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵੱਚ ਸਥਾਈ ਰਹਿਣਾ ਹੈ । ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ:

ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਮਨ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਤੋਂ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਜਾਈਏ । ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ, ਨਰਿੰਤਰ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ । ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚ ਰਹੋ, ਵੀਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਗੁਣ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਯਾਦ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਜਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਸਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੇ, ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸਿ ਇੱਕ ਵਸਿਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?
- ਉਤਰ:- ਗਰੀਬ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਯਗਿਆ ਵੱਚਿ 8 ਆਨਾ, ਇਕ ਰੁਪਿਆ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਲਿ ਦੇਣਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਵੱਚਿ ਜਮਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲਿ ਮਲਿ ਜਾਣਗੇ। ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ ਮਸਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਗੈਰ ਕੋੜੀ ਖਰਚਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਸਿਵ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਮਲਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵਸਿਸ਼ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮਹੋ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ।...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਫਰਿ ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿਲੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ 84 ਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਹੋਲੀ - ਹੋਈ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖਾਤੀਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਸੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਪਛਿੜੀ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਰਾਵਣ ਦਵਾਰਾ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਜੁਨ ਥੋੜੇ ਹੋ, ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਬਹੁਤ ਵਰਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜ਼ਰੂਰ ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ - ਜੋ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਲੈਣਗੇ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਪਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਅਖਰੀਨ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਲੈਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿਲੀ ਹੈ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸੀ। ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਸਿਸ਼ਤ, ਸੰ.ਕਰ ਕੋਣ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਾਲੂਮ ਪਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਵੱਡਾ ਚੰਗਾ ਨਸ. ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੰਨਿ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸੈਟਰਜ਼ ਕੰਨਿ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੈਟਰਜ਼ ਖੁੱਲਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ.ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣ ਚੁਕੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੁਪਤ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚਿ ਕਵਿ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਅਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਬਲਿਕੁਲ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਵਦਿਤ ਮੰਡਲੀ ਤੋਂ ਜੋ ਸ.ਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਕੇ ਟਾਈਟਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ.ਸਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲਿਆ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਬਣੇ ਹਨ! ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰ.ਰੂ ਵੱਚਿ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਦਨਿ - ਪ੍ਰਤੀਦਨਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕਦ ਆਇਆ, ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ - ਜਸਿ ਨੇ ਆਕੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਦ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਵਿ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਵਿ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੀਤਰ ਵੱਚਿ ਕੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਪਤਿਤ ਕਸਿ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਇਹ ਥੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕੱਦ ਤੋਂ ਸ੍ਰ.ਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਪਤਿਤ ਕੱਦ ਤੋਂ ਬਣੇ? ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਵਿ ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਵਿ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਹਸਿਟਰੀ - ਜਗ੍ਹਾਫੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਸੀ ਫਰਿ ਰਾਵਣ ਨੇ ਰਾਜ ਖੋਇਆ, ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਤੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੁਸ਼ਹਾਰ ਆਦਿ ਤਹਿਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਾਲੇਜ ਮਲਿ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਭੋਲੇਨਾਥ ਸ.ਵਿ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਰਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਕੀਨੀ ਨਾਲੇਜ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਤੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਦਾ ਅਕਲਿਆਣ ਹੀ ਕਰਦੇ ਸੀ ਕਾਇਕੀ ਆਸ਼ਰੀ ਮੱਤ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦਲਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਭ ਪੜ੍ਹਨ, ਸੈਟਰਜ਼ ਖੁਲਦੇ ਜਾਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਚਰਸ਼ਨੀ ਦੇ, ਪਰਜੇਕ੍ਰਮ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸੈਟਰ ਖੋਲਣ। ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਮਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਰਿਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹੋ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋ ਨਾਲੇਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵਤ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਵੈਸੇ ਸਾਡਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵਤ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੇ ਸੈਟਰ ਤੇ ਜਾਓ, ਜਾਕੇ ਸਰਵੀਸ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠ ਸਰਵੀਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਜੋ ਹੁਸਿਆਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਕੇ ਅਸੀਂ ਸਰਵੀਸ ਕਰੀਏ। ਫਲਾਣਾ ਨਵਾਂ ਸੈਟਰ ਖੁਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਸਰਵੀਸਿਬਲ ਹੈ, ਕੋਣ - ਕੋਣ ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਹੈ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵੱਚਿ ਵੀ ਕਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਾਪ ਨਾਰਾਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵੱਚਿ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਵੇਗਾ। ਸ਼ਰਾਪ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਾਇ ਨਹੀਂ ਚੰਗੀ ਸਰਵੀਸ ਤੇ ਆਪਣਾ ਵੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੀਨਾ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਗੀਚੇ ਵੱਚਿ ਬਾਬਾ ਵੇਖਣਗੇ ਇਹ ਫੁਲ ਕੀਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਬਗੀਚਾ ਹੈ। ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸੈਟਰ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ। ਕਵਿ - ਕਵਿ ਫੁਲ ਹੈ! ਕਵਿ ਸਰਵੀਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ! ਜਾਣ ਤੋ ਮਾਲੂਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਵਿ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਬਾਬਾ ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ। ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ, ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਆਈ ਹਾਂ। ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਵਿ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਵੇਖੀਏ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚਿ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜਗ੍ਹਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਸਾਰੇ ਵੀਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਬਾਬਾ ਵੀਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਪਛਿਛੀ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਕੋਈ ਬੰਦ ਬੋਝੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਬਿ ਨਾ ਕਬਿ ਲੱਗਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵੇਖੋ ਉੱਥੇ ਝਗੜਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੀਨਾ ਘਮਸਾਨ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਲਾਇਤ ਵੱਚਿ ਕੀ - ਕੀ ਹੋ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀਨੇ ਝੂਫ਼ਾਨ ਲੱਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋ ਬਸ ਹੁਣ ਗਏ ਕੀ ਗਏ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਧੀਰਜ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਬੋਝੇ ਰੋਜ਼ ਵੱਚਿ ਅਸੀਂ ਵੀਸ਼ਵ ਤੇ ਸਾਂਤੀ ਤੋ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ਇਸ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸੈਟਰਜ਼ ਖੁਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਸੈਟਰ ਖੁਲਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਲਖਿਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜਾਓ। ਨਾਮ ਵੀ ਲਖਿ ਦੀਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਦਲਿ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਲਖਿਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੰਦੇਲੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਸੈਟਰ ਖੁਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਵੀਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਇ ਨਹੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾ ਦੇ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਵੇਂ ਪਾਰ੍ਵਤ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਕਰਨ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਵੀ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੈਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੀਨੀ ਫਕੀਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਜਲ ਮਰੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਕਬਰੀਸਤਾਨ ਹੋ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਅਲਾਹ ਆਕੇ ਕਬਰੀਸਤਾਨ ਤੋ ਜਗਾਏ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਵਿ ਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਬੋਝੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜੋਹਰੀ ਲੱਖਪਤੀ ਹਾਂ, ਇਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਨਸ਼ਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਪਤਤਿ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਕੀਨੇ ਲੱਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਕੋੜੀ ਮੀਸਿਲ। ਹੁਣ ਗਏ ਕੀ ਗਏ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸੈਟਰ ਖੋਲੋ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਰੀਬ ਜਲਦੀ ਜਾਗਦੇ ਹਨ, ਧਨਵਾਨ ਜਰਾ ਮੁਸਕਿਲ ਜਾਗਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਵੀ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਇਕਦਮ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵੱਚਿ ਕਰ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਤੋ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਛੱਡ ਕਵਿ? ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅਫਕਿ ਸਭ ਛੁਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤਕਦੀਰ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਮੁਸਕਿਲ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਬਰੋਬਰ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹਨ। ਫਰਿ ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਕੋਟਾਂ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ। ਬੰਬੇ ਵੱਚਿ ਸੈਕੜਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਰੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਵੰਖ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਬਣਾ ਲੈਣ। ਕੋੜੀ ਬਦਲੇ ਸਾਨੂੰ ਹੀਰਾ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਬੈਗ ਬੇਗੋਜ ਸਾਰਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰੋ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ। ਉੱਥੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਮਲਿਗਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ 8 ਆਨਾ ਵੀ ਭੇਜ ਦੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਵੱਚਿ ਜਮਾ ਹੋਇਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਲਿ ਮਲਿ ਜਾਣਗੇ। ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ ਮੀਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੋਝੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੀਨਾ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਿਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਸ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚਲਦੇ ਫਰਿਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹੋ। ਖਾਣ - ਪਾਣ ਵੀ ਸੁੱਧ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕੀਥੇ ਤਕ ਪਵੰਤਰ ਬਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਫਰਿ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰੀਸ ਦਾ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਲਿਕੁਲ ਖਰਾਬ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਖਾਣ ਲਈ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਮਲਿਗਾ ਤਾਂ ਘਾਹ ਖਾਣ ਲੱਗਣਗੇ। ਫਰਿ ਇਵੇਂ ਬੋਝੀ ਕਹਿਣਗੇ ਮੱਖਣ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਰਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਲਿਗਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਕੀਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਘਾਸ ਖਾਕੇ ਗੁਜ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੌਜ ਵੱਚਿ ਬਾਬਾ ਦੇ ਘਰ ਵੱਚਿ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਘਰ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਪਹਲਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਲਿਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਮਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਸਰਿਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਆਪ

ਹੀਆਉਣਗੇ , ਤਕਦੀਰ ਜਾਗੇਗੀ। ਜਗਣੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਸਿਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਚੱਤਰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਸਥਾਈ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਵੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਭਵੱਖਿ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਬੇਗੋਜ ਸਭ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਨੂੰ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਸ.ਕ੍ਰਿਸ਼ਕ ਭਵ:
ਯੋਗਯ ਸ.ਖਿਅਿਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਖਿਆ ਸਵਰੂਪ ਹੋਏ ਕਢਿੰਕ ਸਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹਜ ਸਾਧਨ ਹੈ ਸਵਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਸਖਿਆ ਦੇਣਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਰ ਕਦਮ ਦਵਾਰਾ ਸਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਬੋਲ ਵਾਕ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਹਾਂਵਾਕ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਫਲਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਸ਼ਿਫਲ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਯੋਗ ਸ.ਖਿਅਿਕ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਲੌਕਿਕ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਮਨਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਤੋ ਵੱਡੀ ਬਮਿਰੀ ਦੇਹ ਅਭਮਿਨ ਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉਤਰ:- ਜਦੋਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਭੋਗ ਤੇ ਵਜਿਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਦਾ ਹੀ ਰੋਗ ਸਭ ਤੋ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਤਿ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਹ ਨਸ਼ਾ, ਰਹੇ, ਚਲਨ ਵੀ ਸੁਧਰੇ।
- ਗੀਤ:- ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀਂ ਬੱਕ ਮਤ ਜਾਣਾ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਰਾਹੀਂ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਵਿਏ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ ਵਾਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਸੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੀਰਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰਵਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਹੀਰੇ ਵਰਗੇ ਤੇ ਕੋਡੀ ਵਰਗੇ ਕਵਿੱ ਬਣੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪਲਟਾ ਖਾਇਆ ਹੈ (ਪਰਵਿਰਤਨ ਹੋਏ ਹੋ) ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਰਜ਼ਿਵਨੇਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਥੋੜਾ ਬਦਲੇ ਹਨ, ਕਸਿੰ ਦੀ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਕਸਿੰ ਦੀ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ... ਸੀਰਤ ਬਦਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈਵਨ ਸੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਇਵੇ ਦੇ ਗੁਣ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਣ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਮਝ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ.ਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਿ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕਵਿੱ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਨ੍ਹਿਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਸੁਧਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਸੀ ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਇਸ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋ ਵੱਡੀ ਬਮਿਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਸੀ, ਕਸਿਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਹਿ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕਵਿੱ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ.ਹੂਕਾਰ ਸੀ ਫਰਿ ਗਰੀਬ ਕਵਿੱ ਬਣਿਆ, ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਫਰਿ ਅਸੀਂ ਕਵਿੱ ਧਰਮ ਭੁਰਸ਼ਿਟ, ਕਰਮ ਭੁਰਸ਼ਿਟ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਸੀਡੀ ਵੀ ਵਖਾਈ ਹੈ - ਕਵਿੱ ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਹੋਇਆ, ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਨੀ ਦਾ ਵੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਕਲਪ ਦੀ ਆਯੂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਖਿ ਚੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟਨ ਲੋਕੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਤੋਂ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ, ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਜਸਿਨੂੰ ਸਵਰਗ, ਹੈਵਨ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਕਲ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਜਹਿ ਦੁਰਦਸ਼ਾ। ਕਵਿੱ ਹੋਈ? ਬਾਪੂ ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਦੇ ਬਾਪ ਤੋ ਸੁਖ ਮਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋ ਬਦਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪੂਰਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭਤੋ ਪੁਰਾਣਾ ਰੋਗ, ਜਸਿ ਨਾਲ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣਨ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋਗੇ ਉਤਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਫਰਿ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਹ ਮਲਿ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਿਫ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਚ ਸੀ ਉਸਦਾ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਸਿਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਸਿੰ ਵੀ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਵਤੋ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਸਨ। ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਇੱਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੂਜੀ ਦੇਹ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮ ਅਭਮਿਨੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਦੇਹੀ ਅਭਮਿਨੀ ਬਣੋਗੇ ਉਤਨਾ ਮੀਨਾ ਬਣੋਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਲੜ੍ਹਹਨਾ - ਝਗੜ੍ਹਹਨਾ, ਬੰਦਰਪਨਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਦੇਹ ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ ਅਭਮਿਨੀ ਬਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਸਿੰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਸਿਟਰੀ ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਰੋਬਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਕਸਿੰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਇਤਨਾ ਡੰਗਿਆ, ਡਾਊਨਫਾਲ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ - ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਦੇਹ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੀਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਚਲਨ ਵੀ ਤੇ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਹੋਣ ਨਾਲ

ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਵਕਰਮ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੱਡੇ ਡੰਡ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗੋਡਲੀ ਵਰਲਡ ਗੈਰਮੰਟਿ ਹੈ ਨਾ। ਮੁਝ ਗੋਡ ਦੀ ਗੈਰਮੰਟਿ ਦਾ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਹੈ ਪਰਮਰਾਜ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਚੰਗਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਗਰਭ ਜੇਲ੍ਹ ਵੱਚ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਵਕਤ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਲਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵਰਥ ਡਾਇਮੰਡ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਵਰਥ ਕੋਡੀ। ਸਵਿਏ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਪਾਵਨ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਰਾਵਨ ਪਤਿਤ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਅਵਸਥਾ 21 ਜਨਮ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਲਹਿਰੀ ਇੱਕ ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਦੇ ਆਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ ਤਾਂ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਕਹਿਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਹਿ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਆਉਣ ਰਾਈਜ਼ ਕਰਨ। ਰਾਈਜ਼ ਅਤੇ ਫਾਲ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ, ਅਗਿਆਨ ਹਨ੍ਹੇਰ ਵਨਿਸ਼। ਸਭ ਤੋਂ ਜ.ਆਦਾ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੇ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀਨੋ ਪਾਪਆਤਮਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ, ਪੋੜ੍ਹੀ ਹੋਣਾ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਡਾਊਨਫਾਲ ਕਵਿ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸਾਇੰਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਤਰੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਰਕ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਰਥੀ ਢੇਰ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਪੂਰਾ ਹਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਸਿ ਵੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਸ਼, ਕਸਿ ਵੱਚ ਮੋਹ ਦਾ ਅੰਸ਼, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੈ। ਸੀਰਤ ਸੁਧਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮੰਨਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਸਿਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੇ.ਰ ਬੱਕਰੀ ਇਕੱਠੇ ਜਲ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਅਜਹਿ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਰਮਭੋਗ ਨਕਿਲ ਜਾਣ, ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਤ ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਮਤ, ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਕਵਿ ਮਲਿਗੀ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਨਿ ਸ੍ਰੀਮਤ ਕਵਿ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸਥਾਈ ਰਥ ਸਾਡਾ ਇਹ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਮੁਫਤ ਆਪਣੀ ਬਰਬਾਦੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਭਰੀ ਢੇਰਗੇ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਜੋ ਫੁਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਿਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕਰਮਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਕਸਿ ਦੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਬਾਬਾ ਦੇ) ਉਪਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਝੰਝਟ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਫਕਿਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਰਚਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਸਤੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਬੋਝਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਤਾਂ ਬੋਝਾ ਹੈ। ਹੈਡ ਤੇ ਇਹ ਹਨ ਨਾ - ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਇਸ ਨਸਿਚੇ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਸਵਰਗ ਕਦੇ ਸੀ, ਫਰਿ ਕੱਥੇ ਗਿਆ? ਕਵਿ ਡਾਊਨਫਾਲ ਹੋਇਆ? ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਵੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਖਿ - ਪੜ੍ਹੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵੱਚ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਡਾਊਨਫਾਲ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਸੀ ਉਹ ਫਰਿ ਕੋਡੀ ਵਰਗਾ ਕਵਿ ਬਣਿਆ? ਕੀਨੋ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗੇ? ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਹਿ ਪਰਚੇ ਐਰੋਪਲੇਨ ਦਵਾਰਾ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਹੁਸ.ਆਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੈਰਮੰਟਿ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੈਰਮੰਟਿ ਦਾ ਹੀ ਹਾਲ ਵਗਿਆਨ ਭਵਨ, ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਵੱਚ ਹੈ ਉਥੇ ਸਭਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵੱਚ ਵੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕਾਰਡ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਸਿਦ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ, ਜਾਣਗੇ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਲਿਆ, ਪ੍ਰੋਜੈਟ (ਭੋਟ) ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਵੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗੇ, ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦਾਨ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਫਰਿ ਭਰਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਸਰਾਫ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ-

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੀਰਤ (ਚਲਣ) ਸੁਧਾਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2 ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮੰਨਾ, ਸ.ਤਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਦਾ ਜੋ ਭੂਤ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰ ਸਦਾ ਸ੍ਰਵਤ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਜਾਂ ਸੁਰਵ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੁਰਵ ਖਜ਼ਾਨੇ ਆਪੇ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਸਵਾਸਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ.. ਇਹ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਖੁਦ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਫਲ ਅਲਬੇਲੋਪਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸੁਰਵ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਕਾਗਰਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਲੇ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਮਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ

1) ਤਮੋਗੁਣੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਸਿਤਾਰ :- ਸਤੋਗੁਣੀ, ਰਜੋਗੁਣੀ, ਤਮੋਗੁਣੀ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਵਾਕਿਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯੁੱਗਾਂ ਵੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਵਾਕਿਕ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਜਦੋਂ ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਤਾਂ ਸਤੋਗੁਣ, ਦਵਾਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜੋਗੁਣ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਤਾਂ ਤਮੋਗੁਣ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਤੋ ਹੈ ਤਾਂ ਤਮੋ, ਰਜੋ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਰਜੋ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਸਤੋਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਗੁਣ ਇਕੱਠੇ ਚਲਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਾਣੀ ਸਰਾਸਰ ਭੁੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਤੋਗੁਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਵਾਕਿਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸਤੋਗੁਣ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਤੋਗੁਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਖ ਗੋਇਆ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਸਤੋਗੁਣੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਣੀ ਕਿ ਜੇ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਤੋਗੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਲਯੁਗੀ ਤਮੋਗੁਣੀ ਹੈ, ਇੰਝ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਸਤੋਗੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਕਸਿ ਵੇਲੇ ਅਜਹਾ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸਤੋਗੁਣੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਤਯੁਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਇਆ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਸ ਤਮੋਗੁਣੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਫਰਿ ਸਤਯੁਗ ਕਥਿ ਆਇਆ! ਹੁਣ ਹੈ ਘੋਰ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚੇਵਾਂ ਨੂੰ ਮਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

2) ਕਲਯੁਗੀ ਅਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗੀ ਸਾਰ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਲੈ ਚਲਣਾ, ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ- ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਯੁਗੀ ਅਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਕਹਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਹਿਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਵੱਚ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਮਤਲਬ ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਪਵਤ੍ਰਿਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਕਸਿ ਸਮੇਂ ਸੁਖ ਸ.ਤੀ ਪਵਤ੍ਰਿਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਹਿਕਿ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਵੱਚ 5 ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੀ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਨੂੰ ਡਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਮਤਲਬ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੁਖੀ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਭਵਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸੌਧਿ ਹੈ ਕਿ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਅਭੈ ਮਤਲਬ ਨਤਿਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਚਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂਵਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਤਯੁਗੀ ਸਾਰ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਅਸਾਰ ਦੁਨੀਆਂ। ਚੇਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਟੀ ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਹ ਸਾਰ ਵਾਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ.ਤੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਰੇਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਤਿੰਦਰੀਆ ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਰੂਰ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਹ- ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਤਿੰਦਰੀਆ ਸੁਖ ਦੀ ਭਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਢੇਰ ਨਾਮ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋਏ, ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਿਵਾਏ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਨਾਮ ਹੋਇਆ। ਰਚਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਮੁੰਡ ਜਾਣ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਪੁਸ਼ਪਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੀਲਾ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕਰੋਗੀ? ਨਹੀਂ। ਸਮਝੋਗੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਹੁਤ ਮੰਦਿਰ ਬਨਾਉਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਨੂੰ ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਨਾਮ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਾਏ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਾਮ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਾਮ, ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮਹ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਤੇ ਮੁੰਡ ਜਾਣਗੇ। ਰਿਸਪਾਂਡ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਆਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਾਏ ਨਮਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਾਮ ਠੀਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ, ਸੰਕਰ ਨਾਮ ਵੱਖ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਮ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਤੇ ਆਪਣੇ ਤੇ ਦੇ - ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਵੇਂ ਡਬਲ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਾਧੇ ਦਾ ਵੱਖ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵੱਖ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਰਾਧੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਸਿਤਾਰਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਸੈ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਸਟਾਰ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਖੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਅੰਡਰਸਟੁਡ ਹੈ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਪ ਕਹੇਗਾ ਵਾਰਿਸ ਆਇਆ। ਬੱਚੀ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੰਗੂਠੇ ਮਿਸਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਤਨੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਿਅਕਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਚੇਤਨ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਫਿਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਅਲਪ ਸੁੱਖ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ। ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਕਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਫਲ ਮਿਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰਾਜਾਈ ਦਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਨੇਧਾ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਪੁਰਸਾਰਥ

ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਹਟਾਓ, ਦੇਹ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟਾਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ ਮਸ਼ੂਕ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਮਸ਼ੂਕ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਸਤਿਯਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹਾਂ। ਥੋੜੀ - ਥੋੜੀ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤੇ ਤੋਂ ਤਮੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਤਮੇ ਤੋਂ ਸਤੇ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਜੰਪ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ।

ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸੈਸੀਬਲ ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਰੇਬਰ ਬਹੁਤ ਡਿਫਿਕਲਟ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਾਇਦੇ ਸਿਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਾਂ ਹੀ। ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਤੱਦ ਤੱਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਯਾਦ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਰਗੇ ਦੰੜੀ ਪਹਿਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਰਾ ਜਿਹਾ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਨ, ਫਿਰ ਪਲੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਰੇਸ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਸੌ ਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਫਿਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਨਾ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਭੁੱਲ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਝੂਠ ਤਾਂ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਕੋਈ ਦਾ ਉਲਟਾ ਸੁਲਟਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਫੈਕਟੇਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਝੂਠ, ਪਾਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਭੁੱਲ ਹੋਈ ਹੈ, ਆਇਆ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਬਾਬਾ ਸਮਾ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਫਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰੁੰਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਵੇਂ ਭੁੱਲਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਕਈ ਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੀ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਲ ਡਾਕਟਰ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ ਦਿਲ, ਕਦੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ। ਹੱਥ ਕੰਮ ਵੱਲ ਦਿਲ ਯਾਰ ਵੱਲ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਤੀਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਜੇ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੋਗਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਪ ਹਾਜਿਰ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਗਰਵਮੈਂਟ ਹੈ, ਧਰਮਰਾਜ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਛਿਪਾਓ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਸਮਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਛਿਪਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਪਾਪ ਕਰਨਨਾਲ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ, ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਝੂਠ ਕਦੀ ਛਿਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੇ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ, ਖੁਦ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਕਿਧਰੋਂ ਤਾਂ ਚਿੱਠੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪੁੱਛੋ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਦੀ ਆਦਤ ਹੈ - ਤਾਂ ਉਹ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਲੈਕਿਕ ਘਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਪਾਓ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਿਸਪੇਨਸੀਬਲ ਬਾਬਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਵਸਥਾ ਵੇਖਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਯਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲੀ ਕਰਕੇ ਦੇਣ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਰਗ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸਰਜਨ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੀ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੋ ਤਾਂ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ, ਪਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ

ਨਹੀਂ ਚਲਣ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਖਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਰਸਤਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਢਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਜੇ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਨਾ ਕਹਿਣ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਸਭ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਝੱਟ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰਜ ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਿਲ ਤੋਂ ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਵੀ ਡਿੱਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਭੱਜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਾਸੁਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ, ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਗਾਈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਹੋ ਗਈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੋਏ ਬੱਚੇ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਠਹਿਰਿਆ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ ਤਿੰਨੋਂ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵ ਠਹਿਰਾ। ਬਿਲਕੁਲ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ? ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਛਪ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੱਦ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਸਰਜਨ ਤੋਂ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਛਿਪਾਉਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਹਟਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਕਮੀ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਰੂਪੀ ਕਿਚੜੇ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸੂਰਜ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਰਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਿਚੜਾ ਮਤਲਬ ਕਮੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿਚੜੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਣਾ ਜੇ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਰੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਵੋ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰੋ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗੁਣਮੂਰਤ ਬਣ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਰੂਪੀ ਗੁਲਦਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯਤਾ ਦੀ ਮਹਿਕ ਫਲਾਓ।

ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਹੀ ਸੱਚੇ ਰਾਜਰਸਿੰੀ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸ੍ਰਵ ਰਾਜਰਸਿੰੀਆਂ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵੱਚ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਸਿੰੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵਸਿੰਸ਼ਤਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਸ mmMਦਰਬਾਰ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ MBB MBB 9ਸੇ ਰਾਜਾਈ ਮਤਲਬ ਸਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਰਸਿੰੀ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਵਰਤੀ ਵਾਲੇ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਨਸ਼ਾ ਜਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਿਆਗ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਰਸਿੰੀ। ਅਜਿਹੇ ਰਾਜਰਸਿੰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਪਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਵੈਰਾਗ ਵਰਤੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। - ਇਸ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਵੱਚ ਕੀਥੋ ਤੱਕ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਅਭਿਆਸ ਕੀਥੋ ਤੱਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਚੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਅਭਿਆਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ ਹੀ। ਲੇਕਿਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਜ.ਆਦਾ ਤੋਂ ਜ.ਆਦਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਵਰਤੀ ਦਾ ਅਰੱਥ ਹੀ ਹੈ - ਵੈਰਾਗ ਮਤਲਬ ਕਨਿਰਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵੱਚ ਨਾ ਲਿਆਵੇ। ਬੇਹੱਦ ਮਤਲਬ ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਸ੍ਰਵ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨ, ਬੁੱਧੀ, ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਸੰਕਲਪ। ਮਾਤਰ ਵੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਜਰਸਿੰੀ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵਰਤੀ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਜਾਂ ਦੇਹ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤ ਭਾਵ, ਵੈਭਵਾਂ ਦਾ ਭਾਵ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਆਕਰਸ਼ਣਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਹਜ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ।

ਜਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰਨੀ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਆਕਰਸ਼ਣਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਪੰਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਥੂਲ ਕਰਮੀਂਦਰੀਆਂ - ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੋਟੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਰਮੀਂਦਰੀਆਂ ਜੀਤ ਬਣਨਾ, ਇਹ ਫਰਿ ਵੀ ਸਹਜ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਮਨ, ਬੁੱਧੀ, ਸੰਸਕਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੇ ਵਜਿਏ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਸੂਖਸ਼ਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਸੰਕਲਪ, ਜੋ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਹੀ ਸੰਕਲਪ, ਉਹ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਸਹਜ ਅਪਣਾ ਸਕੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੇ ਵਜਿ ਮਤਲਬ ਰਾਜਰਸਿੰੀ ਸਥਿਤੀ। ਜਵੇਂ ਸਥੂਲ ਕਰਮੀਂਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਇਹ ਕਰੋ, ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ। ਹੱਥ ਹੇਠਾਂ ਕਰੋ, ਉਪਰ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਪਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਨਰਿਣੈ ਸ਼ਕਤੀ 'ਬੁੱਧੀ' ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਰਡਰ ਤੇ ਚੱਲੇ। ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਰਾਜਾ, ਮਨ ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰੋ ਕੀ ਹੁਣੇ- ਹੁਣੇ ਇਕਾਗਰਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਰਡਰ ਉਸੇ ਘੜੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੰਨਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਸਿੰਨੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਤੀਨ - ਚਾਰ ਮੰਟਿ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਾਦ ਮਨ ਮੰਨੇ ਜਾਂ ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਲਚਲ ਦੇ ਬਾਦ ਇਕਾਗਰ ਬਣੇ, ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ ਕੀਉਕੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਅੰਤਮਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਰਜਿਲਟ ਦਾ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਦਾ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੀਨ ਘੜੀਆਂ ਵੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਹਿਲਾਵੇ ਗੇ? ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਦੇ ਅੰਤਮਿ ਪੇਪਰ ਵੱਚ ਪਾਸ ਹੋਵੇਗੇ? ਕੀਨੋ ਮਾਰਕਸ ਮਲਿਣਗੇ?

ਇਵੇਂ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਮਤਲਬ ਨਰਿਣੈ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੈ ਉਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਉਸੇ ਘੜੀ ਨਰਿਣੈ ਕਰਨਾ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਬੀਤ ਜਾਵੇ, ਫਰਿ ਨਰਿਣੈ ਹੋਵੇ ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਰਿਣੈ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਰਿਣੈ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਨਸਿੰਨੀ ਹੈ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕੀ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵੱਚ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਰਡਰ ਵੱਚ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੀਥੋ ਤੱਕ ਰਹੇ? ਰੋਜ਼ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਵੇ। ਚੈਕ ਕਰੋ ਕੀ ਸਥੂਲ ਕਰਮੀਂਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੂਖਸ਼ਮ ਕਰਮੀਂਦਰੀਆਂ - ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੋਗ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ? ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਸਮਝਾ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਕਪਿਰੇ ਧੋਖਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਆਦੀ, ਅਨਾਦੀ, ਸੰਸਕਾਰ; ਅਨਾਦੀ ਸੁੱਧ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਾਵਨ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ, ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸਵਰੂਪ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਆਦੀ ਦੇਵ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ, ਸੰਪੰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਦੇ ਨੈਚੁਰਲ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਪਰ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਅਨਾਦੀ ਆਦੀ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ ਹੋਣ। ਨੈਚੁਰਲ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣ। ਮੱਧ ਮਤਲਬ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨ। ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਬਣੇ। ਜਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਅਨਾਦੀ ਅਤੇ ਆਦੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੱਧ, ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋਏ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਦੀ ਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਮੱਧ ਦੇ ਹੋਏ? ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜੇਕਰ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੇ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਕਰਮੀਂਦਰੀਆਂ' ਵੀ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਮਤ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੈਲੇਂਜ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ; ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗਾ? ਭਵਿੱਖ ਵੱਚ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤਿ ਕੌਣ ਹਨ?

ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸ਼ਿਸ਼੍ਣੂ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜੱਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਨਾਲ ਹਨ ਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਉਹ ਕਦੇ ਹੋਵੇਗੀ? ਸੰਗਮ ਤੇ ਜਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ? ਉਥੇ ਤਾਂ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਹ ਹੁਣੇ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਵੇਖੋ ਕੀ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ (ਧਾਰਨਾ), ਇੱਕ ਮਤ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਰਮੀਂਦਰੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਮਤ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਮਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕੀ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵੱਚਿ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ, ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਚੈਲੰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੱਚਿ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਅਨਾਦਿ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਇਮਰਜ ਹੋ ਜਾਣ ਮੱਧ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ।

ਤਾਂ ਰਾਜਰਸਿ.ੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਹਜਿ ਉਦੋਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਰਸਿ.ੀ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਵ੍ਰਤਿਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋਣਗੇ। ਵੈਰਾਗ ਮਤਲਬ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਇਹ ਪਿਆਰਪਨ ਹੀ ਨਿਆਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣ, ਨਿਆਰਾ ਬਣ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਆਉਣਾ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਆਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ, ਲਗਾਵ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕਸਿ ਵੀਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵੈਭਵ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਦਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮਤਲਬ ਨਿਆਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਰਿਲੇਪ ਸਥਿਤੀ। ਕਸਿ ਵੀ ਹੱਦ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੀ ਲੇਪ ਵੱਚਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਨਰਿਲੇਪ ਹੋਕੇ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਿਆਵੇ। ਅਜਹਿ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ, ਸੱਚੇ ਰਾਜਰਸਿ.ੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕੀ ਸਰ੍ਵਿਫ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਰਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਰ੍ਵਿਫ ਇੱਕ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਰਮੀਂਦਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵੱਚਿ ਘੱਟ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਜੱਥੇ ਇੱਕ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਗੋਟ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਗੋਟ ਹੈ ਲੇਕਨਿ ਗੋਟ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਗੋਟ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹੀ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ, ਜਗਤਜੀਤ ਕਵਿ ਬਣ ਸਕਣਗੇ?

ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸੁਨਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਜਿਲਟ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਦੁਵਿਧਾ ਵੱਚਿ ਰਹੀ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ। ਸਮੇਂ ਪਿਆ ਹੈ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਹੋਰਾਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਸਰ੍ਵਿਫ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ - ਵੇਖਦੇ ਖੁਦ ਨਾ ਰਹੀ ਜਾਵੇ। 'ਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਾਦਰ' ਕਹਿਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਹਿਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸਹਜਿਗੀ, ਸਨੇਹੀ ਜਰੂਰ ਬਣੋ, ਗੁਣ ਗ੍ਰਾਹਕ ਜਰੂਰ ਬਣੋ ਲੇਕਨਿ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਾਦਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ਟ ਸਟੇਜ ਰਾਜਰਸਿ.ੀ ਦੀ ਵੇਖੀ ਇਤਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ, ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਆਰਾਪਣ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ - ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੱਚਿ ਵੇਖੀ। ਕਰਮਭੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਰਮੀਂਦਰੀਆਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਮਤਲਬ ਰਾਜਰਸਿ.ੀ ਬਣ ਸੰਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਇਆ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਪਿਰੇ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਸਮਝਾ? ਅੱਛਾ!

ਅੱਜ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਦੀ ਸਾਗਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਲੇ ਵੱਚਿ ਮਲਿਣਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵੀ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਮੇਲੇ ਵੱਚਿ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜੀਜਨ ਦਾ ਇਹ ਲਾਸ਼ਟ ਗੁਰੂਪ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਂਸ ਮਲਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਤਿਕ ਵੀ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਹਜਿਗ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੇਕਨਿ ਇਸ ਦਾ ਅਡਵਾਨਟੇਜ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਤਿਕ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਦਾ ਰਾਜਰਸਿ.ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਜਿਈ ਬਣ ਨਰਿਵਿਧਨ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਵ੍ਰਤਿਤੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਸਿ.ੀਕੁਮਾਰ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

1. ਕਈ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਵਜਿਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਜਹਿ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਵਜਿਈ ਬਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਜਿ? ਕਾਉਕਾ ਜੋ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਗੱਲ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਕੰਮ ਸਹਜਿ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਰ੍ਵਿਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਵਜਿਈ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਕਈ ਵਾਰ ਦੇ ਵਜਿਈ ਹੋ। ਕਈ ਵਾਰ ਦੇ ਵਜਿਈ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਵਜਿ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਜੇ ਸਹਜਿ ਵਜਿਈ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਕੰਮ ਹੋਏ ਹੀ ਪਏ ਹਨ, ਹਰ ਕਦਮ ਵੱਚਿ ਵਜਿ ਹੋਈ ਹੀ ਪਈ ਹੈ। ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਨਸਿਚੇ ਹੈ ਕੀ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਦੇ ਵਜਿਈ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਹ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਸਿਚੇ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ ਨਸ. ਅਤੇ ਨਸੋ. ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ। ਜਸਿਨੂੰ ਨਸ. ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹੇਗਾ। ਹੱਦ ਦੇ ਵਜਿਈ ਵੱਚਿ ਵੀ ਕੀਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਪਿਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਜੇ, ਗਜੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਸਿਨੂੰ ਨਸਿਚੇ ਅਤੇ ਨਸ. ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਤੇ ਕਈ ਨੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਨੱਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨ ਵੱਚਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨੱਚਣਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਬਸਿਤਰ ਤੇ ਬੀਮਾਰ ਵੀ ਨੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਨੱਚਣਾ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਾਉਕਾ ਵਜਿਈ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਖੁਦ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਜੇ ਵਜਨਾ। ਜਦੋਂ ਵਜੇ ਵੱਜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੈਰ ਆਪੇ ਹੀ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਵੀ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪੈਰ ਹੱਲਿਣਗੇ, ਕੰਧੇ ਹੱਲਿਣਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਦੇ ਵਜਿਈ ਹੋ - ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਸਦਾ

ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਲੋੜ ਹੀ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋਣ ਲੋਕਨਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾ ਵੰਡਦੇ ਰਹੋ।

2. ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਵਾਂਨ ਸਮਝ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਾਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਬਣ ਭਾਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਭਾਗਿਆ ਵੰਡ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਵੰਡਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਉਤਨਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੋ ਲਵੇ, ਜੀਨਾ ਲਵੇ। ਤਾਂ ਅਜਹਿ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੀਨਾ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਾਉਂਕਿ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਰਿ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖਚਿਣ ਦਾ ਕਲਮ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਲਮ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਹੈ - ਜੀਨੀ ਲਕੀਰ ਖਚਿਣਾ ਚਾਹੋ ਉਤਨੀ ਖਚਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੀਨਾ ਵਧੀਆ ਚਾਂਸ ਹੈ! ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਸ ਭਾਗਿਆਵਾਂਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣ ਇਤਨਾ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਅਜਹਿ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੀ ਲੋਕਨਿ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ, ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੀ ਲੋਕਨਿ ਕੀਤਾ ਕੀਨਾ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਤੀ ਉਲਾਹਣਾ ਰਹੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਸਮਝਾ? ਤਾਂ ਸਦਾ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਨਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਪਹਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਚੱਲੋ। 'ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ!' ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਸਦਾ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ।

3. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ - ਚੱਕਰ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਨੇਕ ਚੱਕਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ - ਚੱਕਰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਚੋਟੀ ਤੇ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੋਟੀ ਮਤਲਬ ਉਚਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ (ਧਾਰਨਾਵਾਂ) ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ - ਅਜਹਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਨਾ? ਨਾਮਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਨਾ ਨਾਮ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਹੀ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੱਲ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਣਗੇ ਕਾਉਂਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਇਤਨੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਹਿੜੇ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੇ ਹੋ? ਹੁਣੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਚਲਿਆ ਆ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਬੋਲ, ਹਰ ਕਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਜਹਿ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ - ਸਦਾ ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੇ ਪੂਜਨ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਹਰ ਕਰਮ ਪੂਜਨੀਏ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਮਪੂਜੀਏ ਭਵ

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੂਜਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾ, ਵਾਯੂ ਦੇਵਤਾ, ਪ੍ਰਥਿਵੀ ਦੇਵੀ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਡਿਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੂਜਨ ਕਾਲੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਾਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੂਜਨ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੂਜਨ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਵਾ ਵਾਂਗੂੰ ਹਲਕੇ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੂਜਨ ਪਵਨਪੁਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਪੂਜਨ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਹਰ ਕਰਮ ਪੂਜਨੀਏ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਪਰਮਪੂਜੀਏ ਬਣੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸਰਲਤਾ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਵੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕਰਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕਹਿੜਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਸੰਗ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਵਸਥਾ ਇੱਕਰਸ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਸਰਵਸਿਥਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਸਵਿਛੇ ਉਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੱਥਰ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵੀਗਿਆਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦੰਦਿ ਹਨ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਦਾ। ਦੱਲੀ ਵੱਚਿ ਵੀਗਿਆਨ ਭਵਨ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਚੋਲੀ ਰੰਗਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਯੋਗ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੰਦਿ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਵੱਚਿ ਡਰਲਿ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੂਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮੂਲ ਗੱਲ। ਗੀਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲੁਕ (ਸੰਬੰਧ) ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਬੱਚੇ, ਹੇ ਮੁਲਵਤਨ ਦੇ ਰਾਹੀ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਗੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਮਨੁੱਖ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਫਲਾਣੇ ਮਹਾਤਮਾ ਜੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ। ਬੀ. ਕੇ. ਤਾਂ ਵੇਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਤਮਾ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ। ਬੋਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕਵਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਨਾਮ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਨਾ ਕੀ ਗੁਰੂ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀ ਮਾਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਬਾਪ ਠਹਿਰਿਆ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ? ਇੰਨੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਪਵੇ ਤੱਦ ਸਮਝਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਬਾਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ? ਬੋਰਡ ਤੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਜਦੋਂਕਿ ਇੰਨੇ ਵੇਰ ਸੈਟਰਜ਼ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਇੰਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਸਮਝਣ ਕੀ ਇਹ ਘਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਫੈਮਲੀ ਵੱਚਿ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਫਰਿ ਕੀਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਦਾ ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਬੀਚੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ.ਵਿ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਦਾਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ। ਸਮਝਣ ਕੀ ਮੈਂ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਕੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕੀ ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਫੈਮਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦਾ ਪਰਚਿ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਕੀਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਆਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਮਲਿ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮਲਿਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਉਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਰਿ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ, ਸਰਵ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਵੇਖੇ - ਸਮਝਣ ਲਾਇਕ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਪੁੱਛੋ - ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਕੀਨੇ ਹਨ? ਲੋਕੀਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੋਕੀਕ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਲੋਕੀਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਲੋਕੀਕ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਵਿ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਨੋਟ ਕਰਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਜਰੂਰ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਠਹਿਰੋ। ਇਹ ਘਰ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੀ ਦੰਦਿ ਹਨ ਜੋ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਲਬਿਰੇਟਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਵੇ ਕੀ ਇਹ ਸਰਵ ਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਨ (ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ), ਕਹਿਣਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ...। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਦ ਸ.ਸਤਰ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ

ਸਭ ਗੁਰੂ ਹੀ ਸਖਿਉਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਸਤਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਸ.ਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਨਿਸਾਫੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪ੍ਰਚਿਅਮਲ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਸਿਨੂੰ ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਵਿ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਖਿਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕੀਥੋ ਤੋ ਮਲਿ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਇਹ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਮਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਗਿਆਨ ਅੱਖਰ ਸਰਿਫ ਦੋ ਹਨ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸਾ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਹੈ - ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਮਿਆ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਚਿ ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵੱਚਿ ਧੂਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਵੀ ਇਵੇ। ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਕਸਿ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਧੂਲ ਹੀ ਮੁੱਖ ਵੱਚਿ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਇੰਡ ਫੇਬ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋ ਵਰਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਈ ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦਵਾਰਾ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਸੈਟਰਜ ਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਲਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ.ਲਾ ਲਖਿਏ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੀ. ਕੇ. ਲਖਿ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇ ਸਕੋ। ਮਨੁੱਖ ਬੀ. ਕੇ. ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ.ਲਾ ਨਾਮ ਲਖਿਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵੱਚਿ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬੋਲੋ ਇਹ ਘਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਸਿ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਹੋ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਸਿ ਦੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਵੰਸ.ਵਲੀ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਮੰਨਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਹੀ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ, ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਫਾਦਰਸ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਜਿਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੈਡ ਫਾਦਰ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਣਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬੋਲੋ, ਵਰਸਾ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਤੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਸਿ ਨੇ ਕੀਤੀ? ਬਾਪ ਨਾਮ ਕਹਣਿ ਨਾਲ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਸ.ਵਿ ਤੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਗਤੀ ਜਾਂ ਸਦਗਤੀ ਦਾ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀ ਵੱਚਿ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਵੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗੋਸਾਈ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਜਵਿ ਕੀ ਹੋਲੀ ਧੁਰਮਿਆ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਲੀ ਧੁਰਮਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਕਿਲਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਚੋਲੀ ਰੰਗਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇਸ ਚੋਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਉਹ ਪਵੰਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵੰਤਰ ਮਲਿਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਵੰਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਤਤਿ ਆਤਮਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਨਾਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨਰਿਲੇਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੋ ਸੈਸੀਬਲ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋ ਹਮੇਸ. ਰਤਨ ਹੀ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਿਏ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਆਪਸ ਵੱਚਿ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੋਇਆ ਪੱਥਰ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਸਿ ਬਦਲੇ ਡੀਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। 63 ਜਨਮ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਝਗਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ। ਪੱਥਰ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਵਗਿਆਨ ਦੇ ਸਵਿਏ ਨਾ ਕੁਝ ਸੁਣਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਉਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਹੀ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਰੇ... ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਕੇ ਫਰਿ ਉਲਟੀ ਸੁਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਰ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਲਟੀ ਸੁਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵੱਚਿ ਕਦੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼, ਦੂਜੇ ਦੀ ਵੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਰਿ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ.ਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸੱਚੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਾਪ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਚੰਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਸੰਗ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਤੋ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਸਿ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਬਾਬਾ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਦੱਸਣਗੇ। ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਰਗਿਰੁਡ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਸੰਗ ਮਲਿਣ ਨਾਲ ਅਵਸਥਾ ਬੱਲੇ ਉਪਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਲ ਸਰਵਸਿ ਵੱਚਿ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਲਫ ਅਤੇ ਬੇ ਸਮਝਣਾ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਿਫ ਬੋਲੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਹਨ - ਅਲਫ ਅਤੇ ਬੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਿਫ ਕਹੋ - ਬਾਬਾ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਸ। ਸਭ ਤੋ ਵੱਡੀ ਖ.ਤਰੀ ਇਹ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਸੈਟਰ ਵੱਚਿ ਇਵੇ ਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਡਟਿਲ ਵੱਚਿ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਇਹ ਦੱਸੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਕਹਿ ਸੀ ਕੀ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੇਵਤਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਕੀ ਝਗਮੁਈ ਝਗਮੁਈ, ਫਲਾਣਾ ਇਵੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਮਿਆ ਖਲਾਇਆ। ਬਾਕੀ ਰੰਗ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣਾ ਤਾਂ ਆਸ਼ੁਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਸਿ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੀਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਮਿਜ਼ੀ ਭਵ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ - ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿੰਗਾ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਉਹ ਹੈ। ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਲਿਾਉਣਾ। ਇਹ ਹੈ ਮਹਾਨ ਮੰਤਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਤਲਿਕ ਮਲਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੈਸੀਬਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਦੀ ਪੱਥਰ ਨਕਿਾਲ ਡਸਿਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਦੇ ਸਵਿਏ ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਜੋ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹਨ, ਸਰਵਸਿਬਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸੱਚੀ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਭਵ:
ਵਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਆਤਮਾ ਬਣੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਹੋਵੇ ਕਢਿਕਾ ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੰਤਰਤਾ ਕਈ ਬੰਧਨਾਂ ਵੱਚਿ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੰਤਰਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਨੀਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਖਿਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਨਾ ਗਮੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਵੱਚਿ ਭੰਵਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣ ਸਰਵ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ, ਆਪਣਾ ਸੱਚਾ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਵਿਸ ਮਨਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਮਲਿਣ ਵੱਚਿ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਬਣੋ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ.ਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀਸੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਚੰਤਰਾਂ ਦੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੰਤਰ (ਦੇਹ) ਹੀ ਭੁਲਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਤਰਾਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਵੇਚਿਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਹਨ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਨਵੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕੇ ਆਈ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਅੱਖਰ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਫੈਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੋਭਾਗ, ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਲੈਣ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੱਥੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਰਿਫ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਉਪਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਾਓਂਕੀ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵੱਚਿ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਮੱਤਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸ੍ਵਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਈ, ਰਾਵਣ ਨੇ ਫਰਿ ਨਰਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਸਵਿਏ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਸਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਸ.ਤੀ ਵੱਚਿ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੁਖਧਾਮ ਵੱਚਿ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਸ.ਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ.ਤੀ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਹੰਗਾਮਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਘਰ ਵੱਚਿ ਬੱਚੇ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ.ਤੀ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਸ.ਤੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਝਗੜਾਲੂ ਦੇਸ਼ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਫਰਿ ਤੇ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਕੋਈ ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਇਹ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਸਭ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ.ਤੀ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਿਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚਿ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਕਸਿ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੋ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਹੋਈ? ਮਹਿਮਾ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਲਬਿਰੇਟਰ ਕਹਿਾ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਈਸਟ ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਫਰਿ ਵੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਕਸਿ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਪਾਛੇ ਇਹ ਧਰਮ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕਵਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਵਿ ਚੱਕਰ ਫਰਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਰਗ। ਪਰ ਸਭ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਰਿ ਆਉਣਗੇ ਸੁੱਖ ਵੱਚਿ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪਾਰਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਪ ਦੀ ਇੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਆਕੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਐਵਰ ਹੈਪੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਾ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਉਹ ਹੈਪੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਅਨਹੈਪੀ ਵੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਖਿਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਵਿੰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਰੂਰ ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕਵਿ ਪਾਇਆ?

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੀ ਫਰਿ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵੀਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਦਿ ਸਭ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚਿ ਸਭ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀ। ਉਥੇ ਕੁਝ ਹੰਗਾਮਾ ਜਾਂ ਤੂਫਾਨ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਜਾਸਤੀ ਠੰਡੀ, ਨਾ

ਗਰਮੀ। ਸਦਾ ਬਹਾਰੀ ਮੌਸਮ ਰਹੀਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀਨਾ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਖੁਦਾ ਬਹਿਸ਼ਤ ਅਬਵਾ ਹੈਵਨਿ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਚ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਾਲੋ ਮਦਰ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਫਰਿ ਫਾਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਕਠੀਆਂ ਜਾਵਾਂਗੀਆਂ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੋਲ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਹੋਲ ਵੱਚ ਹੈਵਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਚੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੱਚੇ ਹਨ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਚੰਤਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਚੰਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਗੈਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਰਹੀਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚੰਤਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੰਤਰ ਵੀ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਭੁੱਲ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਸ.ਕਿ, ਇਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ। ਮਾਸੂਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵਕਿਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਅਜਹੀ ਅਵਸਥਾ ਰਹੇ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਛੁੱਟੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਕੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬਗੈਰ ਸ਼ਰੀਰ ਸੀ ਫਰਿ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ। ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਪਵੰਤਰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮਲਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਜਾਵਾਂਗੇ ਵਾਪਸਿ ਘਰ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੀਸ - ਪ੍ਰੀਸਿਸ ਬਣਾਂਗੇ ਫਰਿ ਸਵੰਬਰ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਕੌਣ ਹਨ? ਦੋਨੋ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸੀ ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵੱਚ ਖੁਦ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਰੂ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਚਿਕ ਪਾਕਸ਼ਿਤਨ ਵੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਭ ਪਾਰਟ ਚਲਦੇ ਸਨ। ਪਛਿੜੀ ਵੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਮਾਰਾਮਾਰੀ। ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਸੀਂ ਕਹਿੜੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਫਰਿ ਜੋ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਨਾ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਦ ਨਕਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ। ਧੰਧਾ ਆਦੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਉਥੇ ਰਹੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਇੱਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਵਵਿਹਾਰ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਉਪਾਏ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਲਈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਟਾਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਤੇਜਵਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਚੇਤਨ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਬੀਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦੀ ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਮੈਂ ਬੀਜ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਚੇਤਨ ਬੀਜ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ ਇਹ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਫਰਿਦਾ ਹੈ। ਰਸਿ.1 - ਮੁਨੀ ਕੋਈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੱਚੇ ਜੇਕਰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਵੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚ ਪਤਿਤ ਜਾ ਹੀ ਕਵਿ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੇ ਜਿਤਿ ਪਾਓ। ਇਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ। ਸਰਿਫ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਮਤਲਬ ਯੋਗ ਨਾਲ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕੰਡ ਵੱਚ ਬਾਪ ਤੇ ਹੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਭਾਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਵੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਉਸ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੋੜਾ ਵੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਗੇ ਉਹ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ ਵਰਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਕੂਲ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ। ਸਾਰੀ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਜਹੀ ਟੀਚਰ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਯੂਨੀਵਰਸ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੱਚ ਜੋ ਵੀ ਤਓਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਹਨ। ਸਤੀਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵੱਚ ਕੋਈ ਤਓਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਤਓਹਾਰ ਸਭ ਇੱਥੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਧੁਰਮਿਆ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਪਾਸਟ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤਓਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੈ ਸਭ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ। ਹੋਲੀ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਕੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਵੀ ਨਵੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਫਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਫਰਿ ਤੇ ਬਾਪ ਤੇ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਜਵਿੰ ਦਨਿ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਤ, ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਦਨਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤੀਯੁਗ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਨਿੰ - ਮਨਿੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨਗਾੜਾ ਵੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ.ਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਹੈ। ਕਰਮਭੋਗ ਦੀ ਭੋਗਣਾ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਹਲਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਭੋਗਣਾ ਤੋ, ਕੁਝ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹਸਿਥ - ਕਤਿਥ ਚੁਕਤੁ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਦੇ ਦਨਿ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਧੰਧਾ ਆਦੀ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਰਿਵਾਹ ਅਰਥ ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪੰਧੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਧਰਮਾਉ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਾਸਤੀ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਦੋ ਪੈਸੇ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਟਿਰਨ ਵੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਲਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਰਟਿਰਨ

ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਲਿਕਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਵਜ ਮਲਿਕਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮੁੱਖ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਲਿਕਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਡਾਇਰੈਕਟ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪੈਸੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਜਾਓ। ਅੱਖਰ ਲਿਖ ਦੋ - ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਣਮੋਰਨੀਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਹਿਮਾ ਯੋਗ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇਹ ਅੰਤਮਿ ਜਨਮ ਹੈ, ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅੰਦਰ ਨਗਾੜੇ ਵੱਜਦੇ ਰਹਿਣ। ਕਰਮਭੋਗ ਨੂੰ ਕਰਮਯੋਗ ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੇ ਸਮੁਰਤੀ ਦੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਭਵ:

ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੁਲ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀਪਕ ਹੋ। ਕੁਲ ਦੀਪਕ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਮੁਰਤੀ ਦੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਅਖੰਡ ਜੋਤ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮੁਰਤੀ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ। ਜੇਕਰ ਸਮੁਰਤੀ ਰਹੇ ਕੀ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਸਵਰੂਪ ਖੁਦ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਅਖੰਡ ਜੋਤ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੰਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਖੰਡ ਜੋਤ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਜੋ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਹਨ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਐਕਟਰ ਹੈ ਜੋ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਐਕਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਵਰਗੀ ਐਕਟ ਕੋਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਖਿਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਵਿ?
- ਉਤਰ:- ਸੰਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਨਾਲ ਯੋਗ ਰੱਖਣਾ ਸਾਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਯੋਗ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਖਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਖਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਓਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤੂ ਪਿਆਰ ਕਾ ਸਾਗਰ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ.ਭੀ ਮਤਲਬ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਖੁਦ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਓਮ ਸ.ਭੀ ਦੇ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਮਾਨਾ ਭਗਵਾਨ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਸ.ਭੀ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸ.ਭੀ ਸਵਰੂਪ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੀਨਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਬੀਜਰੂਪ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵੀ ਜੋ ਰਚਨਾ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਹੈ, ਕਲਪ ਬ੍ਰਹਿ ਉਸ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਝਾੜ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਓ, ਉਹ ਬੀਜ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਲਪ ਬ੍ਰਹਿ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜੋ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਹੋ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਐਕਟਰ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਬਾਬਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਐਕਟਰ ਬਣ ਆਓ, ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਐਕਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਸਰਿਫ ਇਸ ਸੰਗਮ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਸੋ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਐਕਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਕੋਈ ਬੰਦਰਾਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਨਹੀਂ, ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਵੰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗੀ ਹੈ ਪਰ ਕੰਮ ਬੰਦਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਫਰਿ ਕੌਣ ਆਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕੌਣ? ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਇਹ ਚੋਲਾ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਆਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਪਰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ, ਭਾਰਤ ਪਤਿਤ ਕੀਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਰਾਵਣ ਨੇ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕੀ ਰਾਵਣ ਦਾ ਲੰਕਾ ਤੇ ਰਾਜ ਸੀ। ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਵੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਾਸ਼ਟੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟਾਪੂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਸੀ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕੀਥੀ ਸੀ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸੀ ਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ, ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਮਨੋ - ਮਨੋ ਸਕਿਲਿਧੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਰਾਜ ਕੀਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਜਰੂਰ ਹੈਵਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਕੀਨੋ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾਇਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਬਣਾਇਆ। ਬੋਧੀਆਂ ਦਾ ਤੇ ਇੱਥੇ ਰਾਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਧੀ ਬਣਾਇਆ। ਕਨਵਰਟ ਕੀਤਾ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵੱਚ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਫਰਿ ਉਸ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀ... ਵਰਨ ਵੱਚ ਆਏ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਵੱਚ ਆਏ ਹੋ ਦੇਵਤਾ ਵਰਨ ਵੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਰਾਜਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੋਗ ਕੀਸਨੇ ਸਾਖਿਅਿਆ ਸੀ? ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਾਖਿਅਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੋਗ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਜਿਸਮਾਨੀ ਯੋਗ ਸਾਖਿਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਤਤਵ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਵਲਾਇਤ ਵੱਚ ਯੋਗ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਹਨਯੋਗ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਦੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਾਖਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਖਿਏ ਉਹ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਪੀਚੰਦ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਸਿਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜਾਈ ਛੱਡ ਜੰਗਲ ਵੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਰਿ ਰਾਜਯੋਗ ਕਵਿ ਸਾਖਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਡੰਗਿਆ ਤੇ ਡੰਗਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਝਾੜ ਜਦੋਂ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵੱਚ ਉਸਨੂੰ ਡੰਗਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇਹ

ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਰਸ਼ਿਤੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਰੂਰ ਵਨਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਥੇ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਤਿਜੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਰਗਤੀ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਲਿਅਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਯੋਗ ਸਥਿਤ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਹੈ ਹਠਯੋਗ। ਗਿਆਨ ਬਲਿਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਯੋਗ, ਇਸਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਜਸਿਮਾਨੀ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਥਿਤਿ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਥਿਤਿ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਦੇ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤਿ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਮੱਟਿ ਜਾਣਗੇ। ਹਠਯੋਗੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗ੍ਰਹਸਿਥੀ ਸਾਰੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣੇ, ਗ੍ਰਹਸਿਥ ਮਾਰਗ ਛੱਡ ਨਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਲੈ ਲਿਆ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਨਾਮ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਭਦੇ ਨਾਮ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ, ਫਰਿ ਜੋ ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਬੀਤੀ, ਭਗੀਤੀ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਨਾਮ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਾਮ ਦਈਏ ਅਤੇ ਫਰਿ ਭੱਜ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫਾਲਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜੋ ਨਾਮ ਰੱਖੇ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਰਮਣੀਕ ਸਨ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੱਖੀਏ ਜੋ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਵੀ ਰਹਿਣ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਫਰਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਰਖਤੀ ਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੇਠੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸਥਿਤਿਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੋ ਇਸ ਧਰਮ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਠਹਿਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਸਿ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਥਿਤਿ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਰਿ, ਹੇ ਆਤਮਾਓ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਵੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ਾ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਪਓਰ ਸੀ ਫਰਿ ਖਾਦ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ 24 ਕੋਰਟ ਸੋਨਾ ਸਨ, ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਇਹ ਯੋਗ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਥਿਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਵੇਖਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੀ ਸਥਿਤਿ ਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਇਤਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਜਸਿ ਦੇ ਇਤਨੇ ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਸਹੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਕੀ ਮਲਿਦਾ ਹੈ? ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਪਰੰਤੂ ਇਤਨੀ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਸੋ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ। ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਸੋ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ। ਸਤਿਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ ਸਨ ਫਰਿ ਸਲਿਵਰ ਏਜ਼ ਦੇ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਈ ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਪਿਆ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ। ਕਉਕਿ ਨਾਪਾਸ ਹੋਏ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। 33 ਨੰਬਰਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਨਾਪਾਸ ਤਾਂ ਕਈ ਹੋਣਗੇ ਨਾ ਕਉਕਿ ਇਮਤਹਿਨ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਗੋਰਮੰਟਿ ਦਾ ਆਈ .ਸੀ. ਐਸ. ਦਾ ਵੱਡਾ ਇਮਤਹਿਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣੀਏ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਸ੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਜੋ ਮਾਤ - ਪਤਿ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਉਹ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ 8 ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਐਡਵਰਡ ਦੀ ਫਸਟ, ਦੀ ਸੈਕੰਡ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ.ਆਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੱਥ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਥਾਹ ਧਨ ਲੈ ਗਏ ਫਰਿ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿੱਚ ਕੀਨਾ ਅਥਾਹ ਧਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਥੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਭਰਤੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਰਿ ਚਕ੍ਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਰਿ ਖਾਣੀਆਂ ਸਭ ਭਰਤੂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੰਨੋ - ਮੰਨੋ ਬੱਚਰਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਰਾਜਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਫਰਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਇਹ ਰਾਵਣ ਆਵੇਗਾ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਗਵਾਂ ਬੈਠੋਗੇ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀ ਮਸਿਲ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਡੀ ਵਰਗਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਰਾਵਣ ਕਦੇ ਆਇਆ? ਅਸੀਂ ਕਉ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਰਾਵਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਨਾ ਸੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ.ਆਦਾ ਗਰੀਬ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਦੂਸਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਆਇਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਤੇ ਰਾਜਾਈ ਕਰ ਸਕਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਆਤਮਾਓ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਉਕਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਮਣ ਚੋਟੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਵਾਪਸਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਸਭ ਦੀ ਜੋਤੀ ਜਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀਰੋ - ਹੀਰੋਇਨ ਪਾਰਟਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਹੋ ਜੋ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਉਹ ਰਾਜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਰਾਜਯੋਗ ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕੋਈ ਸਥਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੋ ਸਥਿਤਿ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਅਯਥਾਰਥ ਯੋਗ ਹੈ। ਵਾਪਸਿ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਹੈ ਅੰਤ। ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੁਖ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਫਰਿ ਦੁਖ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਚਲਿ ਯਾਰ ਡੇ। ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਬਾਕੀ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਸ.ਕਿ ਹੋ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ ਦੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਸ਼ੂਕ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ (ਸਜਨੀਆਂ) ਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਾਜਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਸਜਨੀਆਂ ਹਨ। ਕਹੀਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸਭਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਫਰਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਾਸ਼ਰਬ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਕੇ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਗੁਰਹਸਿਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਰਹੇ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ। ਹੋ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਿ ਬਾਪ ਦੀ ਤਰਫ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਡੀਬੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਮਿਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰੋਗੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੈ - ਜੈਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੱਚੇ - ਸੁੱਚੇ ਆਸ.ਕਿ ਬਣ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਮਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੋਸਟਰੀ ਵੀ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਅਟੁੱਟ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਕਰੰਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਜੀਤ, ਵਜਿਈ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਬਜਿਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਹਿਾ ਕਰੰਟ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੂਰ ਜਾਕੇ ਡੀਗਿਦਾ ਹੈ, ਸ.ਕ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ, ਅਜਹਿੀ ਗਰੰਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਲੋਕਨਿ ਕਰੰਟ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਫਰਿਦੇ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਜੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਅਜਹਿਾ ਅਟੁੱਟ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਰੰਟ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਵਜਿਈ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਤਪੱਸਵੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।
